

ADNAN OKTAR
(HARUN YAHYA)

RUMILIK TEHLIKE Mi?

Mevlana Celaleddin Rumi'nin kitapları İslami eserler olarak bilinir. Ancak bu kitaplarda Kuran'a uygun olmayan, toplum ahlakında ciddi bozulmaya sebep olabilecek gayri ahlaki bölümler yer almaktadır. Ne var ki bu gerçek çoğu kişi tarafından bilinmez. Elinizdeki bu kitapta söz konusu bölümlere yer verilmiştir.

Kuran'a uygun olmayan bu anlatımlar, belki Mevlana'nın kitaplarına sonradan eklenmiş olabilir, başka bir kişi tarafından yazılmış olabilir, Mevlana tüm bu sözlerden habersiz de olabilir. Ancak neticede Mevlana adına yayınlanan, basılan, dağıtılan ve aktarılan kitaplarda Kuran'a tamamen zıt bir felsefe ve hayat tarzını anlatan bölümler vardır.

Tüm Müslümanların bu bölümlerin varlığından haberdar edilmesi önemlidir. Zira, bu bölümler kullanılarak "Rumilik" adı altında Kuran'la ve İslam'la çelişen bir felsefe yaygınlaştırılmaktadır.

Önemle belirtmek gerekir ki, kitap boyunca bahsettiğimiz ve eleştirdiğimiz Rumilik ile, Anadolu'da bilinen Mevlevilik arasında hiçbir bağlantı yoktur.

YAZAR HAKKINDA

Harun Yahya müstear ismini kullanan Adnan Oktar, 1956 yılında Ankara'da doğdu. 1980'li yıllardan bu yana, imani, bilimsel ve siyasi konularda pek çok eser hazırladı. Bunların yanı sıra, yazarın evrimcilerin sahtekarlıklarını, iddialarının geçersizliğini ve Darwinizm'in kanlı ideolojilerle olan karanlık bağlantılarını ortaya koyan çok önemli eserleri bulunmaktadır.

Yazarın tüm çalışmalarındaki ortak hedef, Kuran'ın tebliğini dünyaya ulaştırmak, böylelikle insanları Allah'ın varlığı, birliği ve ahiret gibi temel imani konular üzerinde düşünmeye sevk etmek ve inkarcı sistemlerin çürük temellerini ve sapkın uygulamalarını gözler önüne sermektir. Nitekim yazarın, bugüne kadar 73 ayrı dile çevrilen 300'den fazla eseri, dünya çapında geniş bir okuyucu kitlesi tarafından takip edilmektedir.

Harun Yahya Külliyyatı, -Allah'ın izniyle- 21. yüzyılda dünya insanlarını Kuran'da tarif edilen huzur ve barışa, doğruluk ve adalete, güzellik ve mutluluğa taşımaya bir vesile olacaktır. Yazar tarafından kitapların kapağında kullanılan mühür, Hz. Muhammed (sav)'in mühürüdür. Bu mühür, Kuran-ı Kerim'in Allah'ın son kitabı ve son sözü, Peygamberimiz (sav)'in de hatem-ül enbiya olmasını remzetmektedir. Yazar da tüm çalışmalarında, Kuran'ı ve Resulullah (sav)'in sevgi dolu barış ahlakını kendine rehber edinmiş olmasının sembolü olarak eserlerinde bu mührü kullanmıştır.

ARAŞTIRMA
YAYINCILIK

الله
رسول
محمد

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Adnan Oktar
(Harun Yahya)

Rumilik Tehlike mi?

YAZAR HAKKINDA

Harun Yahya müstear ismini kullanan yazar Adnan Oktar, 1956 yılında Ankara'da doğdu. İlk, orta ve lise öğrenimini Ankara'da tamamladı. Daha sonra İstanbul Mimar Sinan Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi'nde ve İstanbul Üniversitesi Felsefe Bölümü'nde öğrenim gördü. 1980'li yıllardan bu yana, imani, bilimsel ve siyasi konularda pek çok eser hazırladı. Bunların yanı sıra, yazarın evrimcilerin sahtekarlıklarını, iddialarının geçersizliğini ve Darwinizm'in kanlı ideolojilerle olan karanlık bağlantılarını ortaya koyan çok önemli eserleri bulunmaktadır.

Harun Yahya'nın eserleri yaklaşık 45.000 resmin yer aldığı toplam 65.000 sayfalık bir külliyattır ve bu külliyat 73 farklı dile çevrilmiştir.

Yazarın müstear ismi, inkarcı düşünceye karşı mücadele eden iki peygamberin hatıralarına hürmeten, isimlerini yad etmek için Harun ve Yahya isimlerinden oluşturulmuştur. Yazar tarafından kitapların kapağında Resulullah (sav)'in mührünün kullanılmış olmasının sembolik anlamı ise, kitapların içeriği ile ilgilidir. Bu mühür, Kuran-ı Kerim'in Allah'ın son kitabı ve son sözü, Peygamberimiz (sav)'in de hatem-ül enbiya olmasını temsil etmektedir. Yazar da, yayınladığı tüm çalışmalarında, Kuran'ı ve Resulullah (sav)'in sünnetini kendine rehber edinmiştir. Bu suretle, inkarcı düşünce sistemlerinin tüm temel iddialarını tek tek çürütmeyi ve dine karşı yöneltilen itirazları tam olarak susturacak "son söz"ü söylemeyi hedeflemektedir. Çok büyük bir hikmet ve kemal sahibi olan Resulullah (sav)'in mühürü, bu son sözü söyleme niyetinin bir duası olarak kullanılmıştır.

Yazarın tüm çalışmalarındaki ortak hedef, Kuran'ın tebliğini dünyaya ulaştırmak, böylelikle insanları Allah'ın varlığı, birliği ve ahiret gibi temel imani konular üzerinde düşünmeye sevk etmek ve inkarcı sistemlerin çürük temellerini ve sapkın uygulamalarını gözler önüne sermektir.

Nitekim Harun Yahya'nın eserleri Hindistan'dan Amerika'ya, İngiltere'den Endonezya'ya, Polonya'dan Bosna Hersek'e, İspanya'dan Brezilya'ya, Malezya'dan İtalya'ya, Fransa'dan Bulgaristan'a ve Rusya'ya kadar dünyanın daha pek çok ülkesinde beğeniyle okunmaktadır. İngilizce, Fransızca, Almanca, İtalyanca, İspanyolca, Portekizce, Urduca, Arapça, Arnavutça, Rusça, Boşnakça,

Uygurca, Endonezyaca, Malayca, Bengoli, Sırpça, Bulgarca, Çince, Kishwahili (Tanzanya'da kullanılıyor), Hausa (Afrika'da yaygın olarak kullanılıyor), Dhivehi (Maldivlerde kullanılıyor), Danimarkaca ve İsveççe gibi pek çok dile çevrilen eserler, yurt dışında geniş bir okuyucu kitlesi tarafından takip edilmektedir.

Dünyanın dört bir yanında olağanüstü takdir toplayan bu eserler pek çok insanın iman etmesine, pek çoğunun da imanında derinleşmesine vesile olmaktadır. Kitapları okuyan, inceleyen her kişi, bu eserlerdeki hikmetli, özlü, kolay anlaşılır ve samimi üslubun, akılcı ve ilmi yaklaşımın farkına varmaktadır. Bu eserler süratli etki etme, kesin netice verme, itiraz edilemezlik, çürütülemezlik özellikleri taşımaktadır. Bu eserleri okuyan ve üzerinde ciddi biçimde düşünen insanların, artık materyalist felsefeyi, ateizmi ve diğer sapkın görüş ve felsefelerin hiçbirini samimi olarak savunabilmeleri mümkün değildir. Bundan sonra savunsalar da ancak duygusal bir inatla savunacaklardır, çünkü fikri dayanakları çürütülmüştür. Çağımızdaki tüm inkarcı akımlar, Harun Yahya Külliyyatı karşısında fikren mağlup olmuşlardır.

Kuşkusuz bu özellikler, Kuran'ın hikmet ve anlatım çarpıcılığından kaynaklanmaktadır. Yazarın kendisi bu eserlerden dolayı bir övünme içinde değildir, yalnızca Allah'ın hidayetine vesile olmaya niyet etmiştir. Ayrıca bu eserlerin basımında ve yayınlanmasında herhangi bir maddi kazanç hedeflenmemektedir.

Bu gerçekler göz önünde bulundurulduğunda, insanların görmediklerini görmelerini sağlayan, hidayetlerine vesile olan bu eserlerin okunmasını teşvik etmenin de, çok önemli bir hizmet olduğu ortaya çıkmaktadır.

Bu değerli eserleri tanıtmak yerine, insanların zihinlerini bulandıran, fikri karmaşa meydana getiren, kuşku ve tereddütleri dağıtmada, imanı kurtarmada güçlü ve keskin bir etkisi olmadığı genel tecrübe ile sabit olan kitapları yaymak ise, emek ve zaman kaybına neden olacaktır. İmanı kurtarma amacından ziyade, yazarının edebi gücünü vurgulamaya yönelik eserlerde bu etkinin elde edilemeyeceği açıktır. Bu konuda kuşkusu olanlar varsa, Harun Yahya'nın eserlerinin tek amacının dinsizliği çürütmek ve Kuran ahlakını yaymak olduğunu, bu hizmetteki etki, başarı ve samimiyetin açıkça görüldüğünü okuyucuların genel kanaatinden anlayabilirler.

Bilinmelidir ki, dünya üzerindeki zulüm ve karmaşaların, Müslümanların çektikleri eziyetlerin temel sebebi dinsizliğin fikri hakimiyetidir. Bunlardan kurtulmanın yolu ise, dinsizliğin fikren mağlup edilmesi, iman hakikatlerinin ortaya konması ve Kuran ahlakının, insanların kavrayıp yaşayabilecekleri şekilde anlatılmasıdır. Dünyanın günden güne daha fazla içine çekilmek istendiği zulüm, fesat ve kargaşa ortamı dikkate alındığında bu hizmetin elden geldiğince hızlı ve etkili bir biçimde yapılması gerektiği açıktır. Aksi halde çok geç kalınabilir.

Bu önemli hizmette öncü rolü üstlenmiş olan Harun Yahya Külliyyatı, Allah'ın izniyle, 21. yüzyılda dünya insanlarını Kuran'da tarif edilen huzur ve barışa, doğruluk ve adalete, güzellik ve mutluluğa taşımaya bir vesile olacaktır.

OKUYUCUYA

- Bu kitapta ve diğer çalışmalarımızda evrim teorisinin çöküşüne özel bir yer ayrılmasının nedeni, bu teorinin her türlü din aleyhtarı felsefenin temelini oluşturmasıdır. Yaratılışı ve dolayısıyla Allah'ın varlığını inkar eden Darwinizm, 150 yıldır pek çok insanın imanını kaybetmesine ya da kuşkuya düşmesine neden olmuştur. Dolayısıyla bu teorinin bir aldatmaca olduğunu gözler önüne sermek çok önemli bir imani görevdir. Bu önemli hizmetin tüm insanlarımıza ulaştırılabilmesi ise zorunludur. Kimi okuyucularımız belki tek bir kitabımızı okuma imkanı bulabilir. Bu nedenle her kitabımızda bu konuya özet de olsa bir bölüm ayrılması uygun görülmüştür.
- Belirtilmesi gereken bir diğer husus, bu kitapların içeriği ile ilgilidir. Yazarın tüm kitaplarında imani konular Kuran ayetleri doğrultusunda anlatılmakta, insanlar Allah'ın ayetlerini öğrenmeye ve yaşamaya davet edilmektedirler. Allah'ın ayetleri ile ilgili tüm konular, okuyanın aklında hiçbir şüphe veya soru işareti bırakmayacak şekilde açıklanmaktadır.
- Bu anlatım sırasında kullanılan samimi, sade ve akıcı üslup ise kitapların yediden yetmişe herkes tarafından rahatça anlaşılmasını sağlamaktadır. Bu etkili ve yalın anlatım sayesinde, kitaplar "bir solumda okunan kitaplar" deyimine tam olarak uymaktadır. Dini reddetme konusunda kesin bir tavır sergileyen insanlar dahi, bu kitaplarda anlatılan gerçeklerden etkilenmekte ve anlatılanların doğruluğunu inkar edememektedirler.
- Bu kitap ve yazarın diğer eserleri, okuyucular tarafından bizzat okunabileceği gibi, karşılıklı bir sohbet ortamı şeklinde de okunabilir. Bu kitaplardan istifade etmek isteyen bir grup okuyucunun kitapları birarada okumaları, konuyla ilgili kendi tefekkür ve tecrübelerini de birbirlerine aktarmaları açısından yararlı olacaktır.
- Bunun yanında, sadece Allah rızası için yazılmış olan bu kitapların tanınmasına ve okunmasına katkıda bulunmak da büyük bir hizmet olacaktır. Çünkü yazarın tüm kitaplarında ispat ve ikna edici yön son derece güçlüdür. Bu sebeple dini anlatmak isteyenler için en etkili yöntem, bu kitapların diğer insanlar tarafından da okunmasının teşvik edilmesidir.
- Kitapların arkasına yazarın diğer eserlerinin tanıtımlarının eklenmesinin ise önemli sebepleri vardır. Bu sayede kitabı eline alan kişi, yukarıda söz ettiğimiz özellikleri taşıyan ve okumaktan hoşlandığını umduğumuz bu kitapla aynı vasıflara sahip daha birçok eser olduğunu görecektir. İmani ve siyasi konularda yararlanılabileceği zengin bir kaynak birikiminin bulunduğu şahit olacaktır.
- Bu eserlerde, diğer bazı eserlerde görülen, yazarın şahsi kanaatlerine, şüpheli kaynaklara dayalı izahlara, mukaddesata karşı gereken adaba ve saygıya dikkat etmeyen üsluplara, burkuntu veren ümitsiz, şüpheli ve ye'se sürükleyen anlatımlara rastlayamazsınız.

Birinci Baskı: Ocak 2017 / İkinci Baskı: Eylül 2017

ARAŞTIRMA YAYINCILIK

Kayışdağı Mah. Değirmen sokak No: 3
Ataşehir - İstanbul / Tel: 0 216 6600059

Baskı: Doğa Basım İleri Matbaacılık San. Tic. Ltd. Şti.
İkitelli Org. Sanayi Bölgesi, Turgut Özal Cad.
Çelik Yenal Endüstri Merkezi No 117/ 2A-2B
İkitelli - İstanbul / Tel: 0.212.4070900

www.harunyahya.org - www.harunyahya.com
www.harunyahya.tv - www.a9.com.tr

İÇİNDEKİLER

<u>GİRİŞ</u>	10
---------------------------	-----------

BİRİNCİ BÖLÜM

MEVLANA'YA AİT OLDUĞU SÖYLENEN KİTAPLARDA ALLAH'A, İSLAM'A VE KURAN'A SAYGIYA UYGUN OLMAYAN BÖLÜMLERDEN ÖRNEKLER	14
---	-----------

1. İnşallah Sözüne Karşı Saygıya Uygun Olmayan Üslup, Mevlana'nın -Haşa- Allah Gibi Gösterilmesi	16
2. Allah Kuran'da Haram Kıldığı Halde, Şarap İçmenin Helal Olduğunun Söylenmesi	18
3. Kendisini Ne Müslüman Ne Kafir Diye Tanımlıyor	21
4. Mesnevi'nin -Haşa- Allah Katı'ndan Geldiğinin ve Kuran'la Eşdeğer Olduğunun İddia Edilmesi	26
5. Vasıta ile Verilen İlim Değerli Değildir İddiasında Bulunuyor (Peygamberimiz (sav)'e Cebrail Vasıtası İle İlim Geldiği İçin Haşa Değerli Olmadığı İddia Ediliyor)	29
6. Kamil Olarak Nitelenen Biri Küfre Saparsa Küfür Şeriat Haline Gelir İddiasında Bulunuyor.....	31
7. Allah'ın Alemlere Ahlakını Üstün Kıldığı, Kuran'a En Güzel Şekilde Eksiksiz Uyan Peygamberimiz (sav)'in -Haşa- Kuran'a Aykırı Yaşadığını, Kaderi Unuttuğunu, Dünyevi Beklentisi Olduğunu, Allah'ın Yarattığı Olaylardan Rızı Olmadığını ve Kendisini Öldürerek Cinayet İşlemek İsteddiğini İddia Ediyor.....	35

8. “Mesnevi Kuran’ın Tefsiridir” Diyen Kişiyi Kızılması,
“Mesnevi Neden Kuran Olmasın?” Denilmesi.....41
9. Mesnevi’de Yer Alan “Kaderi -Haşa- Mat Edebileceği” İddiası45
10. Mevlana’nın -Haşa- İlahlaştırılması, Ağaçların
Mevlana’ya Secde Ettiğinin İddia Edilmesi48

İKİNCİ BÖLÜM

MEVLANA’YA AİT OLDUĞU SÖYLENEN KİTAPLARDA ALLAH’IN ÇİRKİN BİR EYLEM VE HARAM OLDUĞUNU BİLDİRDİĞİ HOMOSEKSÜELLİĞİN MEŞRULAŞTIRILMAYA ÇALIŞILMASI VE GAYRİ AHLAKİ ANLATIMLAR.....50

1. İri Adamdan Oğlanın Korkması Hikayesi52
2. Gerdek Gecesi Bir Erkek Çocuğunun Kadın Kılığına
Sokulması Hikayesi54
3. Bir Adam ve Birlikte Olduğu Erkek Çocuğuyla Sohbeti56
4. Mesnevi Kahramanı Cuha’nın Kadın Kılığına Girip
Hamamda Bir Kadına Cinsel Organını Elletmesi58
5. Eşek ile Cinsel İlişkiye Giren ve Eşeği Kıskanan Kadının Hikayesi60
6. Çocukların Ciması63
7. Dervişin Bakışından Tahrik Olup İhtilam (Cinsel Boşalma)
Olan Gencin Hikayesi64
8. Şeyhin, Halife’nin Hanımına Cinsel Organını Tutturması
“Senin İsteddiğin Budur” Demesi65
9. Derviş’in Genç Erkek Çocuğuna Sarkıntılık Etmesi Hikayesi66
10. Cariyenin Köleyle ve Sultanla Cinsel İlişkide Bulunması68

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

MEVLANA'YA AİT OLDUĞU SÖYLENEN KİTAPLARDA EVRİMİ SAVUNAN VE TÜRK MİLLETİNİ KENDİNCE AŞAĞILAYAN SÖZLER	71
--	-----------

MEVLANA'YA AİT OLDUĞU SÖYLENEN ESERLERDE DE, TIPKI İNGİLİZ CHARLES DARWIN'İN ESERLERİNDE OLDUĞU GİBİ, TÜRKLER HAŞA BARBAR OLARAK NİTELENDİRİLİYOR	77
--	-----------

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

MEVLANA'YA AİT OLDUĞU İDDİA EDİLEN KİTAPLARDA KADINLARI AŞAĞI GÖREN SÖZLER	80
---	-----------

1. Kadın Parça Buçuktur Yalanı	81
2. Kadınlara Danışmayın Yanılgısı	81
3. Kadınlara Danışsanız Bile Dediklerinin Tersini Yapın Hurafesi	81
4. Kadınların Rüyasının Bile Erkeklerden Aşağı Olduğu İddiası	85
5. Annelere Hakaret Sözü	85
6. Kadının Hayvan Suretinde Olduğu Yalanı.....	85
7. Darwin de Mesnevi'de Olduğu Gibi Kadınları –Haşa- Aşağı ve Hayvan Gibi Görüyordu	90

EK BÖLÜM

EVİRİM ALDATMACASI.....	92
--------------------------------	-----------

Rumilik Tehlike mi?

GİRİŞ

Mevlevilik denildiğinde bir çok insanın aklına Mevlana Celaleddin Rumi'nin liderliğinde gelişmiş Anadolu'da yerleşmiş ve dünya çapında milyonlarca insan üzerinde etkisi olan bir tarikat gelir. Çoğu insan Mevleviliğin sevgi, insaniyet, kardeşlik telkin ettiği kanaatindedir, Mevlevilik hakkındaki bilgisi de Şeb-i Arus törenlerinden ibarettir. Oysa biraz incelendiğinde ve dikkatli bir gözle bakıldığında farklı bir durumla karşılaşırız.

Mevlana Celaleddin Rumi'nin kitapları İslami eserlerden biri olarak bilinir, ancak bu kitaplarda Kuran'a uygun olmayan, toplum ahlakında ciddi bozulmaya sebep olabilecek gayri ahlaki bölümlerin yer aldığı pek çok kişi tarafından bilinmez. Burada şunu belirtmek gerekir ki ilerleyen bölümlerde detaylı olarak ele alacağımız ve Kuran'a uygun olmayan bu bölümler, belki Mevlana'nın kitaplarına sonradan eklenmiş olabilir, başka bir kişi tarafından yazılmış olabilir, Mevlana tüm bu sözlerden habersiz de olabilir. Ancak neticede Mevlana adına yayınlanan, basılan, dağıtılan ve aktarılan kitaplarda Kuran'a tamamen zıt bir felsefe ve hayat tarzını anlatan bölümler vardır.

Nitekim Allah'a iman etmeyen, Hz. Muhammed (sav)'i peygamber olarak kabul etmeyen veya İslam'a açıkça karşı olan bir çok insanın Mevleviliği savunmasının temelinde de Kuran'a uygun olmayan bu bölümler vardır. Bu kişiler Müslümanlığa şiddetle karşıdır ama Mevlana'yı kendilerince övmekte, Mevlana'ya ait olarak bilinen kitaplarda anlatılanları kabul etmekte ve insanlara da bunun propagandasını yapmaktadırlar.

Rumilik olarak adlandırılan bu akımın özünde Allah'ın yaratmasını inkar eden Darwinizm, Allah'ın Kuran'da "çirkin bir eylem" olarak bildirdiği ve haram kıldığı homoseksüellik, kadınları ikinci sınıf olarak görmek ve aşağılamak, ırkçı bir yaklaşımla Türk Milleti'ni kötülemek, haram olan şarabın içilmesini helal görmek gibi gayri ahlaki ve Kuran'la tamamen zıt inanışlar vardır. Rumilik, İslam'sız ve Kuran'sız bir Müslümanlık anlayışı oluşturmak için bazı çevreler tarafından özel ve bilinçli olarak kullanılan bir felsefedir ve Anadolu Mevleviliği ile Rumilik aynı şey değildir.

Rumiliği İslam'ın yerine benimsetmeye çalışan insanların ortak noktalarına baktığımızda, bunların büyük kısmının homoseksüelliği savunduğunu, bilimsel hiçbir delili olmadığı halde evrim propagandası yaptığını, Kuran ahlakına uygun olmayan bir yaşam görüşünü savunduklarını görürüz. Bunlardan habersiz olan bir çok insan ise muhtemelen iyi niyetli bir şekilde Mevlana'nın kitaplarından alınan kimi cümleleri yayıp anlatırken farkında olmadan Rumilik adındaki sinsi felsefeye katkıda bulunurlar.

Kuşkusuz bir insanın neye inandığı ve nasıl yaşadığı sadece kendisini ilgilendiren bir konudur. Allah'ın Kuran'da emrettiği "dinde baskı yoktur" hükmüne göre herkes dilediği inanca sahip olmakta özgürdür. Ancak Rumilik konusunda Müslümanları uyararak ve bilgilendirmek de her Müslüman için hem bir hak hem bir sorumluluktur.

Bu felsefe asırlardan beri, kasıtlı ve bilinçli olarak Müslümanları zayıflatmak, etki altına almak ve yönlendirmek amacıyla güçlendirilmekte ve

kullanılmaktadır. Tüm İslam alemi doğrudan ilgilendiren böyle önemli bir durumda, elbette Müslümanlar hassasiyet göstermekle, kötülükten sakındırmak ve iyiliği anlatmakla yükümlüdürler.

Kitabın ilerleyen sayfalarında, başta Mesnevi olmak üzere Mevlana'ya atfedilen eserlerde bulunan ama genelde halk tarafından pek bilinmeyen söz konusu bölümler bir araya getirilmiştir. Bu bölümler söz konusu kitapların yüzlerce yıllık Farsça baskılarında da bulunmaktadır. Diyanet İşleri Başkanlığı'nın, Milli Eğitim Bakanlığı'nın, Kültür Bakanlığı'nın ve diğer çeşitli resmi kurumların bastırıldığı, yayınlattığı veya kütüphanesinde bulundurduğu baskılarda da bu bölümler vardır.

Burada tekrar hatırlatmak gerekir ki, Mevleviliğe inanan, Mevlana Celeddin Rumi'yi takip eden her insan Rumi değildir. Rumilik, Kuran'la ve İslam'la çelişen apayrı bir felsefedir. Bu felsefenin dayanak noktası ise Mevlana Celeddin Rumi'nin kitaplarına muhtemelen sonradan eklenen ahlak dışı bölümlerdir.

Dolayısıyla, Mevlana'nın kitaplarında yer alan, belki de bu kitaplara özellikle yerleştirilmiş olan ve İslam karşıtlarınca İslam ahlakına karşı kullanılan bölümlerin halka tanıtılması önemlidir. O zaman bu gayri ahlaki bölümlerin Mevlana'nın kitaplarından ve öğretilerinden çıkarılması, böylece Mevleviliğin arınması mümkün olacaktır. Daha da önemlisi, İslam karşıtlarının İslam'ı içten çökertebilmek ve İslam coğrafyasını kontrolleri altında tutabilmek için Müslümanlara karşı kullandıkları önemli silahlardan biri ellerinden alınmış olacaktır.

Bu yapıldığında Müslümanlar aleyhine kurulan tarihi bir tuzak bozulacak, Kuran ahlakının dünya hakimiyeti önündeki önemli bir engel kalkacaktır.

**BU KİTAPTA YER ALAN BÖLÜMLER MİLLİ EĞİTİM
BAKANLIĞI'NIN YAYINLADIĞI ESKİ TARİHLİ ORJİNAL
KAYNAKLARDAN ALINMIŞTIR**

MESNEVİ'nin 1-2-3-4-5-6. Ciltleri

BİRİNCİ BÖLÜM

Mevlana'ya ait olduğu iddia edilen kitaplarda,

ALLAH'A, İSLAM'A VE KURAN'A SAYGIYA UYGUN OLMAYAN BÖLÜMLERDEN ÖRNEKLER

1. İnşaAllah Sözüne Karşı Saygıya Uygun Olmayan Üslup, Mevlana'nın -Haşa- Allah Gibi Gösterilmesi

Mevlana, bir işin yapılmasını emreder. Şeyh Muhammed Hadim, 'İNŞAALLAH (Allah dilerse)' deyince Mevlana bağırır. "Aptal, ya söyleyen kim?" (Mevlana Celaleddin, A. Gölpinarlı, *İnkılab Kitabevi*, 1985, 4. Basım, s. 196)

"İNŞAALLAH" Demek Allah'ın Emridir

Ancak: "Allah dilerse" (İNŞAALLAH yapacağım de). Unuttuğun zaman Rabbini zikret ve de ki: "Umulur ki, Rabbim beni bundan daha yakın bir başarıya yöneltip-iletir." (Kehf Suresi, 24)

O, küçük insanlara, yarının büyüklerine de saygı göstermemedir. Birgün yolda oynayan çocuklar, Mevlânâ'yı görünce secde ediyorlar. O da onlara secde ediyor. Tâ ilerde oyuna dalmış bir çocuk, bu hali görünce bağıyor:

— Dur, ben de geleyim, secde edeyim, amma oyunum bitsin!...

Bekliyor Mevlânâ, çocuk oyununu bitirip gelinceye dek bekliyor. Ve bu küçük insanla bu büyük insan, birbirlerine karşı secdeye kapanıyorlar (Sipehsâlâr, s. 137, Eflâki, 41. a).

Mevlânâ, kulu Tanrı yapıyor, gerçek varlığı yalnız insanda görüyor. Karısı Kira Hâtun, bir gün Mevlânâ'nın ferecesindeki söküğü, Mevlânâ'nın üstünde dikmemedir. İnsanın üstünde birşey dikilirse kısmeti kapanır. Söküğü, yırtığı dikilen, ağzına birşey alır, dişleriyle tutarsa bu yomsuzluk gider. Kira, Mevlânâ'nın yüzüne bakıyor, ağzında birşey var mı acaba? Mevlânâ cevap veriyor: Dikmene bak. Kul - huvallâh okuyorum, Tanrıyı dişlerimle sıkıca yakaladım! (Eflâki 66 b.).

Bir işin yapılmasını söylediği zaman Şeyh Muhammed Hâdim, İnşallah deyince Mevlânâ bağıyor. A aptal, ya söyleyen kim? (39. b).

* Fakat bu Tanrılığı kendisine hasretmiyor. Onca herkes O'dur ve insan, insanlığını anlayınca O, olur.

Birgün yolda bir genç görüyor, darağacının dibinde, asılacak. Ferecisini çıkarıp gencin üstüne atarak uzaklaşıyor. Cellâtlar, Mevlânâ'nın himayesine aldığı bu genci asmıyorlar. Makama arzediliyor ve genç, affa uğruyor. Ölümünden kurtulan Rum, doğruca Mevlânâ'nın medresesine gidiyor. Süryanos adına bir Alâeddin ekliyor Mevlânâ, Varlık Birliğini, görgüyle, halle kavrayan Süryanos, bir müddet sonra bazı taşan sözler söylemeye başlıyor; Tanrı diyor Mevlânâ'ya. Neden böyle sun diyenlere ne yapayım diyor, Tanrılıktan daha üstün bir şey olsaydı o makamın adını takardım Mevlânâ'ya (73. a).

Derken biraz daha taşan, biraz daha ileriye giden leri yüzünden mahkemeye sevkediliyor. Soruyorlar:

— Sen Mevlânâ'ya Tanrı diyormuşsun; öyle mi?

Süryanos cevap veriyor :

— Hâşâ, ben böyle mânasız bir söz söylemedim. Ben, Mevlânâ, Tanrıyı yaratandır, dedim.

Orijinal Kaynak

Madde - 1 -

* Kuran'a uygun olan ifade, tüm yaratılmışların, Allah'ın tecellisi olduğunu söylemektir. Ancak burada Mevlana'nın "Tanrılığı sadece kendisine değil tüm insanlara hasrettiği" ifade edilmektedir. Yani Kuran'a uygun bir şekilde Mevlana'nın ve insanların Allah'ın birer tecellisi olduğunu söylemek varken, -haşa- Allah'ın Zâtı olduğu iddia edilmektedir.

Peygamberimiz (sav), İnşaAllah Demenin İmanın Kemalinden Olduğunu Bildirmiştir

İnsanlar için “inşaAllah” demekten daha faziletli itaat edicilik yoktur. (Hadis-i Şerif)

Bir kişinin bütün sözlerinde “inşaAllah” demesi onun imanının kemalindedir... (Camiu's-Sağir; 2486)

2. Allah Kuran'da Haram Kıldığı Halde, Şarap İçmenin Helal Olduğunun Söylenmesi

Zevk veren her şey şu aşağılık kişiler bir delil elde edip dadanmasınlar diye nehy edilegelmiştir. Yoksa **şarap**, çeng, güzel sevmek ve sema **haslara helaldir, aşağılık kişilere haram.** (*Seçme Rubailer, s. 43, Mevlana'nın Hayatı ve Eserleri, s. 200*)

Şarap içen akılıysa daha ziyade akıllı olur... kötü huyluysa büsbütün beter bir hale gelir. (*Mesnevi, s. 183, Beyit 2155*)

Allah Şarabı Tüm İnsanlara Haram Kılmıştır

Ey iman edenler, içki, kumar, dikili taşlar ve fal okları ancak şeytanın işlerinden olan pisliklerdir. Öyleyse bun(lar)dan kaçının; umulur ki kurtuluşa erersiniz. (Maide Suresi, 90)

Sana içkiyi ve kumarı sorarlar. De ki: “Onlarda hem büyük günah, hem insanlar için (bazı) yararlar vardır. Ama günahları yararlarından daha büyüktür.” (Bakara Suresi, 219)

Gerçekten şeytan, içki ve kumarla aranızda düşmanlık ve kin düşürmek, sizi, Allah'ı anmaktan ve namazdan alıkoymak ister. Artık vazgeçtiniz değil mi? (Maide Suresi, 90-91)

200

MEVLÂNÂ CELÂLEDDİN

«Zevk veren herşey, şu aşağılık kişiler, bir delil elde edip dadanmasınlar diye nehyedilegelmiştir.*Yoksa şarap, çeng, güzel sevmek ve semâ', haslara helâldir, aşağılık kişilere haram.» (Seçme Rubâîler, s. 43, rubâî CLXXII).

Ancak bu hürriyeti elde etmek için benliğinden geçmesi gerektir insanın ve bunun için de çetin bir iç savaşına katlanmalıdır :

Kazvinlilerin âdetleriydi, sırtlarına, kollarına dövmeler döğdürürler, dövmeyle resimler yaptırırlardı. Kazvinlinin biri, dövmeceye gitmiş, sırtını açıp iki yağırnımın arasına güzel bir arslan yap dedi. Adam, herifin sırtına iğneyi batırınca aman dedi, neresinden başladın? Dövmeci başından dedi. Adam, bırak dedi, çok acıdı, başsız olsun!

Adam iğneyi tekrar batırınca Kazvinli gene sızlandı:

— Yahu, çok acıyor, burası neresi?

Adam, kuyruğu dedi. Kazvinli, amanın, acısı kuyruk sokumuma işledi, vaz geç dedi, kuyruksuz olsun. Adam, gene iğneyi batırınca Kazvinli can acisiyle sıçrayıp bağırıldı:

— Burası da neresi? Çok fena acıyor yahu!

Adam kulağı dedi. Kazvinli, vazgeç, kulaksız olsun dedi. Adam dedi amma ne yapsın, geçim dünyası. Gene iğnesini batırınca da gene yerinden fırladı :

— Burası neresi?,

Adam, karnı dedi. Kazvinli, bırak dedi, karınsız olsun yanamıyorum.

Orijinal Kaynak

Madde -2-

* Kuran'a göre haramlar peygamberler, evliyalar, samimi müminler ve tüm insanlar için geçerlidir. Kişiyi göre haram veya helal olmaz. Şarap herkese haram kılınmıştır. Müzik, güzellikleri sevmek ve dans ise Kuran'a göre haram değildir.

Ey daimî sarhoş, sen dam kenarındasın..
ya otur, ya aşağıya in vesselâm!

Ne vakit muradına erersen o hoş zaman
dam kıyısına gelişindir, böyle bil bunu!

İyi zamandan kork.. o zamanı define gibi
sakla, açığa vurma!

Açığa vurma da sevgiye ansızın bir belâ
gelip çatmasın.. kendine gel de o gizlilik yerinde
korka korka yürü!

2150. Neşeli zamanda o neşenin geçip gitmesinden
korkarsın.. işte bu, o gayip damından canın
göçüp gitmesidir.

Sır damının kenarını, sen görmüyorsan ruh
üyüyor da tirtir titriyor!

Ansızın gelip çatan her belâ, neşe damının
uluğu kıyısında gelip çatmıştır.

İnsan, damın kenarında olmadıkça düş-
mez.. Nuh ve Lut kavimlerine bak da ibret al!

O boşboğazın Rasul aleyhisselâm huzurunda fasih söz
söylemesinin ve çok konuşmasının sebebi

Peygamber'in hadsiz sarhoşluğundan o ap-
tala bir ışık vurmuş, onu neşelendirmiş, sarhoş
etmişti!

2155. Neşesinden çok konuşmaya başladı. Sarhoş,
edebi bırakır, baş aşağı düşer!

Fakat her yerde kendinden geçen, kötülük
etmez.. şarap, zaten edepsiz olanı edepsiz eder!

Şarap içen akılıysa daha ziyade akıllı o-
lur.. kötü huylıysa büsbütün beter bir hale ge-
lir.

Orijinal Kaynak

Madde -2-

3. Kendisini Ne Müslüman Ne Kafir Diye Tanımlıyor

Aşk kafiriyiz biz Müslüman başka.

Müslümanlığın, kafirliğin dışında bir ova.

Uçsuz bucaksız ovada sevdamız uzar gider.

Anlayan vardı mı usulca başını kor.

Ne Müslümanlığa yer var, ne kafirliğe yer.

(Mevlana Celaleddin Rumi, Rubailer, s. 298)

Bu alem Müslümanlıktan da dışarıdır, kafirlikten de.

Orada ne Müslümanlığın işi vardır, ne kafirliğin.. *(Mevlana*

Celaleddin, sf 198, Seçme Rubailer, sf 18, Rubai 67)

Allah Kafirleri Sevmez

Her kim Allah'a, meleklerine, elçilerine, Cibril'e ve Mikail'e düşman ise, artık şüphesiz Allah da kafirlerin düşmanıdır. (Bakara Suresi, 98)

Allah, faizi yok eder de, sadakaları arttırır. Allah, günahkar kafirlerin hiçbirini sevmez. (Bakara Suresi, 276)

İşte böyle; çünkü Allah, iman edenlerin velisidir; kafirlerin ise velisi yoktur. (Muhammed Suresi, 11)

XVIII

Aşk kâfiriyiz biz Müslüman başka.
Ufacık karıncaysız biz, Süleyman başka.
 Bizden sarı bir yüz iste, ciğer parçası iste.
 İpekli kumaş satan bezirgân başka.

(s. 16, rub. LXI)

XIX

Müslümanlığın, kâfirliğin dışında bir ova.
Uçsuz bucaksız ovada sevdamız uzar-gider.
Anlayan vardı mı usulca başını kor.
Ne Müslümanlığa yer var, ne kâfirliğe yer.

(s. 9, rub. XXX)

XX

Birini anacaksam
 ne yapar yapar seni anarım.
 Ağzımı açacaksam
 senden bir şeyler anlatmak içindir.
 Keyfim yerindeyse
 bil ki sebep sensin.
 Bir hile yapmak istediysen
 senden öğrenmişimdir, ne yapayım!

(s. 50, rub. CC)

Orijinal Kaynak

Madde -3-

Allah Kafir Olarak Ölenleri Lanetlemiştir, Kafirler Cehennem Ehlidir

Şüphesiz, inkar edip kafir olarak ölenler, Allah'ın, meleklerin ve bütün insanların laneti bunların üzerinedir. Onda (lanette) süresiz kalacaklardır, onlardan azap hafifletilmez ve onlar gözetilmezler. (Bakara Suresi, 161-162)

... Sizden kim dininden geri döner ve kafir olarak ölürse, artık onların bütün işledikleri (amelleri) dünyada da, ahirette de boşa çıkmıştır ve onlar ateşin halkıdır, onda süresiz kalacaklardır. (Bakara Suresi, 217)

İşte bunlar, gerçekten kafir olanlardır. Kafirlerle aşağılatıcı bir azap hazırlamışızdır. (Nisa Suresi, 151)

Sonra (Allah) kıyamet günü onları aşağılık kılacak ve diyecek ki: “Haklarında (müminlere karşı) düşman kesildiğiniz ortaklarım hani nerede?” Kendilerine ilim verilenler, dediler ki: “Bugün, gerçekten aşağılanma ve kötülük kafirlerin üstünedir.” (Nahl Suresi, 27)

Gerçekten Allah, kafirleri lanetlemiş ve onlar için ‘çılgın bir ateş’ hazırlamıştır. Orda ebedi olarak kalıcıdırlar. Onlar ne bir veli, ne bir yardımcı bulamayacaklardır. (Ahzap Suresi, 64-65)

Doğrusu Biz kafirlere zincirler, demir halkalar (tomruklar) ve çıl-gınca yanan bir ateş hazırladık. (İnsan Suresi, 4)

* Gerçekten insan olan, insanlık mertebesine ulaşan, dinlerin üstüne çıkmıştır. O, küfürden de kurtulmuştur, imândan da. «Böyle erin küfrüne karşı iman kim oluyor ki? İman şarabıyla küfür denen kara yer, bu çeşit insanın ateşine karşı ancak bir çer-çöptür. İman, gönül sıfatıdır amma gönül, denize daldı mı nefes alması mümkün mü? Gece küfürdür, iman, mum ve ışık. Fakat güneş doğdu mu iman, küfre der ki: Yeter artık, lüzumumuz yok bizim. At, nasıl eğere alışırsa iman da tıpkı öyle din atına alışmıştır. Fakat hakıykat erinin ata ne ihtiyacı var?» [9]. Bu dereceye yücelmek için de aşka sarılmak gerektir. «Ölüm-den önce birbirimizin kadrini bilmeliyiz, birbirimizi sevmeliyiz. Kul eüzülleri, Kul huvalâhları [10] birbirimizi sevmek için okumalıyız» [11]. Zâten aşk ezeldir, kâfirlikle Müslümanlıkta çok sonradan meydana gelmiş bir şeydir!» [12]. Onca küfür ve iman birer keyfiyetten ibarettir, halbuki hakıykat makamına keyfiyet sığmaz (Seçme Rubâiler, s. 10, rubâi XXXV.) Bu âlem, Müslümanlıktan da dışarıdır, kâfirlikten de. Orda ne Müslümanlığın işi vardır, ne kâfirliğin (aynı eser, s. 9, rubâi XXX). Bu durağa varanlar, su gibi akarlar amma şarap gibi hal-kin içinde yürürler, damarlarında dolaşırlar. Ayaklarını çekip upuzun yatarlar, yerlere serilir, fakat durmadan giderler, gemideki yolculuk gibi (aynı eser, s. 18, rubâi LXVII).

Bu neşenin dünyaya yayılması için, insanları bir daire içine sokan inanışın bilgisini yapan medreseyle o bilginin duygusunu yaratıp etrafı yayan mescidin ortadan kalkmasını, insanlar arasında nifâk unsuru olan bu iskolâstik bilgiyle bunu tehyic eden, fakat bu bilgiye dayanarak duygunun insan hürriyetine mâni olmamasını XIII. yüzyılda, yâni buradan aşağı - yukarı yediyüz yıl önce apaçık dileyen ve «Medreseyle minare yıkılmadıkça kalenderlik töreni düzene giremez. İman küfür, küfür de iman olmadıkça Tanrının hiçbir kulu, hakkiyle Müslüman olmaz» hükmünü veren Mevlânâ (s. 23, rubâi, LXXXIX), şeriat ahkâmını gözden geçirince «Şeriat, dirilerle zenginler içindir. Hiç mezardak ölümlere şeriat hükümleri tatbik edilebilir mi?» diye sorar ve «Yokluk kendilerinden geçmiş olanlar, o ölüden de daha ölüdürler. Onlar, yü-

[9] İman ber-i küfr-i tu iy şâh çî kes bâşed
Simurg-ı felek - peymâ piş-i tu meges bâşed

[10] Kul eüzüler, Kur'an'ın son iki sûresidir ve «Tenriya sular. Kul huvalâh, onlardan önceki, yâni 112. sûredir.

[11] Biyâ tâ kadr-i yegdiger bidânim
Ki tâ nâgeh zi yekdiger nemânim

[12] Küfr-u islâm künun âmed ışk ez ezeleş
Kâferirâ ki keşed ışk zi küffâr meçer

Orijinal Kaynak

Madde -3-

Kafirler ve Müslümanlar İçice Değildir, Müslümanların Gerçek Dostu Müminlerdir

Onlar, müminleri bırakıp kafirleri dostlar (veliler) edinirler. ‘Kuvvet ve onuru (izzeti)’ onların yanında mı arıyorlar? Şüphesiz, ‘bütün kuvvet ve onur,’ Allah’ındır. (Nisa Suresi, 139)

Müminler, müminleri bırakıp da kafirleri veliler edinmesinler. Kim böyle yaparsa, Allah’tan hiçbir şey (yardım) yoktur. Ancak onlardan korunma gayesiyle sakınma(nız) başka. Allah, sizi Kendisi’nden sakındırır. Varış Allah’adır. (Al-i İmran Suresi, 28)

Ey iman edenler, müminleri bırakıp kafirleri veliler (dostlar) edinmeyin. Kendi aleyhinizde Allah’a apaçık olan kesin bir delil vermek ister misiniz? (Nisa Suresi, 144)

Müslümanlar Küfre Karşı Fikren Mücadele Etmekle Sorumludur

Kafirlere ve münafıklara itaat etme, eziyetlerine aldırma ve Allah’a tevekkül et. Vekil olarak Allah yeter. (Ahzap Suresi, 48)

Öyleyse kafirlere itaat etme ve onlara (Kuran’la) büyük bir mücadele ver. (Furkan Suresi, 52)

* Kuran’a göre insanı insan yapan imanı ve takvasıdır. Allah dini tüm insanlar için göndermiştir ve her insan dine tabi olmakla yükümlüdür. Bunun aksini söylemek, bir insanın dinlerin üstüne çıkabileceğini iddia etmek, küfür olur. “Böyle erin küfrüne karşı iman kim oluyor ki?” demek Kuran’a hiçbir şekilde uygun değildir. Bir mümin, Allah’a imanı ve İslam’ı yaşamayı övmek yerine imanla küfrün aynı hatta -haşa- küfrün daha üstün olduğunu asla söylemez.

4. Mesnevi'nin -Haşa- Allah Katı'ndan Geldiğinin ve Kuran'la Eşdeğer Olduğunun İddia Edilmesi

Bu kitap, Mesnevi'dir. Mesnevi hakikate ulaşma ve yakın sırlarını açma hususunda din asıllarının asıllarıdır... **Allah'ın en büyük fıkhı, Allah'ın en aydın yolu, Allah'ın en aydın şeria-tıdır, en reddedilemez delilidir.... Şanları yüce, özleri hayırlı yazıcılar elleriyle yazmışlardır onu, tertemiz kişilerin başkasının ona dokunmasına meydan vermezler. Alemlerin Rabbinden inmiştir, batıl ne önünden gelebilir ne ardından. Allah onu korur, gözetir....** Başka lakapları da vardır, Allah takmıştır o lakapları ona... (Mesnevi, Önsöz)

Allah'ın Fıkhı ve Kitabı Kuran'dır

Kendisinde şüphe olmayan bu Kitab'ın indirilişi alemlerin Rabbi tarafından. (Secde Suresi, 2)

Bu Kitab'ın indirilmesi, Aziz, Alim olan Allah'tandır. (Mümin Suresi, 2)

Şüphesiz, sana bu Kitab'ı hak ile indirdik; öyleyse sen de dini yalnızca O'na halis kılarak Allah'a ibadet et. (Zümer Suresi, 2)

Doğruya İleten ve Şifa Olan Kuran'dır

Ey insanlar, Rabbinizden size bir öğüt, sinelerde olana bir şifa ve mü'minler için bir hidayet ve rahmet geldi. (Yunus Suresi, 57)

Kuran'dan mü'minler için şifa ve rahmet olan şeyleri indiriyoruz. Oysa o, zalimlere kayıplardan başkasını arttırmaz. (İsra Suresi, 82)

Ve gerçekten o, mü'minler için bir hidayet ve bir rahmettir. (Neml Suresi, 77)

RAHMAN ve RAHİM ALLAH ADIYLA

Bu kitap, "Mesnevi", dir. O, ulaşımda, tam inanış sırlarını açmada din temellerinin temellerinin temelleridir. O, Allâh'ın en büyük fıkhıdır; Allâh'ın en aydın şeriatıdır, en reddedilmez dellidir. Işığına örnek, içinde kandil bulunan kandilliktir sanki. Bir doğar, parlar ki sabahlardan da ışıktır. Gönüllerin cennetleridir; pınarları var, dalları var, budakları var. Bu yol oğullarının katında, o pınarlardan birinin adı Selsebil'dir; ululuklara ulaşmış, yücelikler elde etmiş kişilere en hayırlı konaktır, en güzel dinlenme yeri, Hayırlı kişiler orada yerler, içerler; hür kişiler orada ferahlanırlar, çalarlar, çağırırlar. O, Mısır'daki Nil'e benzer; sabırlılara içilecek sudur, Firavun'un soyuna-sopuna, kâfirlere hasret. Hani yüce Tanrı da, "Onunla çoğunu azdırır, çoğunu da doğru yola götürür.", demiştir ya. Gerçekten de O, gönüllere şifâdır, hüznünlere cilâ.. Kur'an'ı, iyiden iyiye açar, açıklar; rızıkları genişletir, bollastırır; huyları temizler, güzelleştirir; şanları yüce, özlere hayırlı yazıcılar, elleriyle yazmışlardır onu; tertemiz kişilerden başkasının ona dokunmasına meydan vermezler. Âlemlerin rabbinden inmiştir; bâtil, ne önünden gelebilir, ne ardından. Allah gösterir onu, korur onu; odur en hayırlı koruyan, merhametlilerin en merhametlisi.. Başka lakapları da vardır, Allâh takmıştır o lakapları ona; bize azını anarak sözü kısalttı; az çoğa delâlet eder; bir yudum su göle delâlet eder; bir avuç buğday koca bir harmana delâlet eder.

Yüce Allâh'ın rahmetine muhtaç olan güçsüz, kuvvetsiz kul, Hüseyin'in oğlu Muhammed'in oğlu Belh'li Muhammed der ki:

Eşsiz örnekleri, benzeri az bulunur şeyleri, yüce sözleri, kılavuzluk iclerini, zâhitlerin yolunu, kullukta bulunanların bahçesini içine alan, kavrayan, yapıları külfetsiz, fakat mânâları çok olan bu manzum "Mesnevi", yi, Allâh kabûl etsin, efendimin, dayancımın, güvencimın dileğiyle, bedenimde can kesilen, bu günümün de, yarınımın da azığı olan kişinin isteğiyle uzatmaya çalıştım. O zattır âriflerin muktedâsı, doğru yolu buluş, tam inanış imâmı, halkın feryâdına erişen.. Gönüllerin, akılların emînidir, halkın arasında Allâh'ın emânetidir. Yarattıklarının içinden onu seçmiştir; Peygamberine, onun hakkında tavsiyelerde bulunmuştur; tertemiz kulunun katında gizlediği kişidir; Arş hazinelerinin anahtarıdır; âlemlerinin emînidir.

Her ümmet içinde kendi nefislerinden onların üzerine bir şahit getirdiğimiz gün, seni de onlar üzerinde bir şahid olarak getireceğiz. Biz Kitab'ı sana, her şeyin açıklayıcısı, Müslümanlara bir hidayet, bir rahmet ve bir müjde olarak indirdik. (Nahl Suresi, 89)

Kuran Allah'ın Koruması Altındadır

Batıl, ona önünden de, ardından da gelemmez. (Çünkü Kuran,) Hüküm ve hikmet sahibi, çok övülen (Allah)tan indirilmedir. (Fussilet Suresi, 42)

Hiç şüphesiz, zikri (Kuran'ı) Biz indirdik Biz; onun koruyucuları da gerçekten Biziz. (Hicr Suresi, 9)

Kuran Tertemiz Yazıcılar Tarafından Yazılmıştır

O (Kuran), 'şerefli-üstün' sahifelerdedir. Yüceltilmiş, tertemiz (mutahhar) kılınmış. Katiplerin ellerinde. (Ki onlar,) Üstün değerli, 'iyilik ve dürüstlük sembolü.' (Abese Suresi, 13-16)

"Temiz Olanların Kitap'a Dokunması" Kuran'la İlgili Bir Hükümdür

Elbette bu, bir Kuran-ı Kerim'dir. Saklanmış-korunmuş bir Kitap'ta (yazılı)dır. Ona, temizlenip-arınmış olanlardan başkası dokunamaz. Alemlerin Rabbinden indirilmedir. (Vakıa Suresi, 77-80)

5. Vasıta ile Verilen İlim Değerli Değildir İddiasında Bulunuyor (Peygamberimiz (sav)'e Cebrail Vasıtası İle İlim Geldiği İçin -Haşa- Değerli Olmadığı İddia Ediliyor)

Tanrı'dan vasıtasız olarak verilmeyen ilim, gelini süsleyen kadının ona sürdüğü renk gibi diri kalmaz, uçup gider. (Mesnevi, s. 276)

Kuran Allah'ın Sözüdür, Cebrail'i Peygamberimiz (sav)'e Vahyi Ulaştırması İçin Görevlendiren Allah'tır.

O (söyledikleri), yalnızca vahyolunmakta olan bir vahiydir.

Ona (bu Kur'anı) üstün (oldukça çetin) bir güç sahibi (Cebrail) öğretmiştir.

(Ki O,) Görünümüyle çarpıcı bir güzelliğe sahiptir. Hemen doğruldu.

O, en yüksek bir ufuktaydı.

Sonra yaklaştı, derken sarkıverdi.

Nitekim (ikisi arasındaki uzaklık) iki yay kadar (oldu) veya daha yakınlaştı.

Böylece O'nun kuluna vahyettiğini vahyetti.

Onun gördüğünü gönül yalanlamadı.

Yine de siz gördüğü (şey) üzerinde onunla tartışacak mısınız? (Necm Suresi, 4-12)

Gerçekten o (Kur'an), alemlerin Rabbinin (bir) indirmesidir. Onu Ruh'u'l-emin indirdi. Uyarıcılardan olman için, senin kalbinin üzerine (indirmiştir). (Şuara Suresi, 192-194)

276

MESNEVİ

Gönle uran, adamı gönül ehli yapan ilim; insana fayda verir. Yalnız tene tesir eden, insana mal olmıyan ilim yükten ibarettir.

Tanrı "Yahmilü esfârâ-Tevrat'ı bilip onunla amel etmiyenler kitap taşıyan eşeğe benzer" dedi. Tanrı'dan olmıyan bilgi yüküdür.

Tanrı'dan vasitasız olarak verilmiyen ilim, gelini süsliyen kadının ona sürdüğü renk gibi diri kalmaz, uçup gider.

3450. Fakat bu yükü iyi çekersen yükünü alırlar, rahat ettirirler.

Heva ve heves uğrunda o bilgi yükünü taşıma ki içindeki ilim ambarını göresin.

İlmin rahvan atına bindikten sonra sırtından yükü alırlar.

Tanrı kadehi olmadıkça heva ve heveslerden nerden geçeceksin? Ey Tanrı'ya ait yalnız "Hu" ismine kani olan!

Sıfattan, addan ne doğar? Hayal! O hayal, sahibine ancak vuslat delili olur.

3455. Medlûlü olmıyan bir delâlet edici hiç gördün mü? Yol olmadıkça kat'iyen gül de olmaz..

Hakikatı olmıyan bir adı hiç gördün mü; yahut Kâf ve Lâm harflerinden gül topladın mı?

Mademki ismi okudun; var, müsemmayı da ara. Ayı gökte bil, dere de değil!

Addan ve harften geçmek istersen hemencecik kendini tamamiyle kendinden arıt (yok ol!)

Demir gibi demirlikten çık, renksiz bir hale gel. Riyazatta tozsuz passız bir ayna ol!

Orijinal Kaynak

Madde -5-

Dereceleri yükselten Arş'ın sahibi (Allah), 'toplanma ve buluşma' günü ile uyarıp-korkutmak için, Kendi emrinden olan ruhu kullarından dilediğine indirir. (Mümin Suresi, 15)

Cebrail Allah Katında Şerefli ve Onurludur

Şüphesiz o (Kur'an), üstün onur sahibi bir elçinin gerçekten (Allah'tan getirdiği) sözüdür. (Bu elçi,) Bir güç sahibidir, arşın sahibi Katında şerefliidir. (Tekvir Suresi, 19-20)

Cebrail'in Desteği Müminler İçin Nimettir

De ki: "İman edenleri sağlamlaştırmak, Müslümanlara bir müjde ve hidayet olmak üzere, onu (Kur'an'ı) hak olarak Rabbinden Ruhul-Kudüs indirmiştir." (Nahl Suresi, 102)

6. Kamil Olarak Nitelenen Biri Küfre Saparsa, Küfür Şeriat Haline Gelir İddiasında Bulunuyor

İletli kimse ne tutarsa illet olur. **Kamil kafir bile olsa o küfür, din ve şeriat haline gelir.** (Mesnevi, Beyit 1610, s. 129)

Küfür Müslüman İçin Asla Şeriat Haline Gelmez, Küfredenler Sonsuza Kadar Cehennem Ehli Olacaklardır

De ki: "Ey kafirler."

"Ben sizin taptıklarınıza tapmam."

"Benim taptığıma siz tapacak değilsiniz."

“Ben de sizin taptıklarınıza tapacak değilim.”

“Siz de benim taptığıma tapacak değilsiniz.”

“Sizin dininiz size, benim dinim bana.” (Kafirun Suresi, 1-6)

Ama yapamazsanız -ki kesin olarak yapamayacaksınız- bu durumda kafirler için hazırlanmış ve yakıtı insanlar ile taşlar olan ateşten sakının. (Bakara Suresi, 24)

Şüphesiz, inkar edip kafir olarak ölenler, Allah'ın, meleklerin ve bütün insanların laneti bunların üzerinedir. Onda (lanette) süresiz kalacaklardır, onlardan azap hafifletilmez ve onlar gözetilmezler. (Bakara Suresi, 161-162)

Şüphesiz küfredip kafir olarak ölenler, bunların hiçbirisinden, yer-yüzü dolusu altını olsa -bunu fidye olarak verse de- kesin olarak kabul edilmez. Onlar için acı bir azap vardır ve onların yardımcıları yoktur. (Al-i İmran Suresi, 91)

Allah Kafirleri Sevmez, Küfür Lanetlenmiştir

De ki: “Allah'a ve elçisine itaat edin.” Eğer yüz çevirirlerse şüphesiz Allah, kafirleri sevmez. (Al-i İmran Suresi, 32)

Allah, erkek münafıklara da, kadın münafıklara da ve (bütün) kafirlere, içinde ebedi kalmak üzere cehennem ateşini vadetti. Bu, onlara yeter. Allah onları lanetlemiştir ve onlar için sürekli bir azap vardır. (Tevbe Suresi, 68)

(Bu, Allah'ın) Kendi fazlından iman edip salih amellerde bulunanları ödüllendirmesi içindir. Şüphesiz O, kafirleri sevmez. (Rum Suresi, 45)

Gerçekten Allah, kafirleri lanetlemiş ve onlar için ‘çılgin bir ateş’ hazırlamıştır. (Ahzap Suresi, 64)

Müslüman Kafirlerle İtaat Etmez

Öyleyse kafirlere itaat etme ve onlara (Kur'an'la) büyük bir mücadele ver. (Furkan Suresi, 52)

MESNEVİ

129

Ferideddin-i Attâr'ın - Tanrı ruhunu takdis
etsin - sözünün tefsiri:

"Ey gafil! Sen nefis ehlisin, toprak içinde kan
yiyedur! Fakat gönüle sahip olan kişi, zehir bile yese
o zehir, bal olur."

Gönüle sahip olan kişi, apaçık öldürücü bir zehir
bile yese ona ziyan gelmez.

Çünkü o, sıhhat bulmuş, perhizden kurtulmuş-
tur. Fakat zavallı talip (kemale ermemiş salık), he-
nüz hararet içindedir.

1605. Peygamber buyurdu ki: "Ey cüretli talip! Sakın,
hiçbir matlûp ile mücadele etme!"

Sende Nemrûd'luk var, ateşe atılma, atılacaksın
önce İbrahim ol!

Madem ki sen ne yüzgeçsin, ne de denizci... ak-
lına uyup kendini denize atma!

Yüzgeç ve denizci, denizden inci çıkarır, ziyanlar-
dan bile bir hayli fayda elde eder.

Kâmil, toprağı tutsa altın olur; nâkıs, altını ele
alsa toz toprak kesilir.

4610. O gerçek er, Tanrı'ya makbûl olmuştur, bütün
işlerde onun eli Tanrı elidir.

Nâkıs kimsenin eli ise Şeytan'ın, ifritin elidir.
Çünkü Şeytan'ın teklif ve hile tuzagına tutulmuştur.

Kâmile göre bilgisizlik bile bilgi olur, nâkısın bil-
diği bilgi ise bilgisizlik kesilir.

İletli kimse, ne tutarsa illet olur. Kâmil kâfir
bile olsa o küfür, din ve şeriat haline gelir.

Ey yayan olduğu halde süvari ile yarışa girişen!
Sen bu müsabakada kazanmıyacak, onu geçmiyecek-
sin, iyisi mi, dur!

Orijinal Kaynak

Madde -6-

Küfredenler Hep Kayıp İçindedir

Yeryüzünde sizi halifeler kılan O'dur. Öyleyse kim inkar ederse, artık inkarı kendi aleyhinedir. Rableri Katında kafir olanlara kendi inkarları gazabtan başkasını arttırmaz ve kafir olanlara kendi inkarları kayıptan başkasını arttırmaz. (Fatır Suresi, 39)

Allah'ı bırakıp kendilerine yarar ve zarar sağlayamayacak şeylere ibadet ediyorlar. Kafir, (asıl) kendi Rabbine karşı (şeytana) arka çıkandır. (Furkan Suresi, 55)

Küfrün Velisi ve Dostu Yoktur

İşte böyle; çünkü Allah, iman edenlerin velisidir; kafirlerin ise, velisi yoktur. (Muhammed Suresi, 11)

Elbette Biz, içinizde yalanlayanların bulunduğunu biliyoruz. Gerçekten o (Kur'an), kafirler için bir hasrettir. Ve şüphesiz o, kesin bir gerçektir (hakku'l-yakîn). Öyleyse, büyük Rabbini ismiyle tesbih et. (Hakka Suresi, 49-52)

Nuh "Rabbim, yeryüzünde kafirlerden yurt edinen hiç kimseyi bırakma." dedi. "Çünkü Sen onları bırakacak olursan, Senin kullarını şaşırtıp-saptırırlar ve onlar, kötülükten sınırı aşan (facir'den) kafirden başkasını doğurmazlar." (Nuh Suresi, 26-27)

Biz ona yolu gösterdik; (artık o,) ya şükredici olur ya da nankör. Doğrusu Biz kafirlere zincirler, demir halkalar (tomruklar) ve çılgınca yanan bir ateş hazırladık. (İnsan Suresi, 3-4)

Artık bugün, iman edenler, kafir olanlara gülmektedirler. Tahtlar üzerinde bakıp-seyretmek suretiyle. Nasıl, kafir olanlar, işlediklerinin 'feci karşılığını gördüler mi?' (Mutaffifin Suresi, 34-36)

7. Allah'ın Alemlere Ahlakını Üstün Kıldığı, Kuran'a En Güzel Şekilde Eksiksiz Uyan Peygamberimiz (sav)'in -Haşa- Kuran'a Aykırı Yaşadığını, Kaderi Unuttuğunu, Dünyevi Beklentisi Olduğunu, Allah'ın Yarattığı Olaylardan Rızılı Olmadığını ve Kendisini Öldürerek Cinayet İşlemek İstedğini İddia Ediyor

Mustafa'yı (sav) ayrılık derdi kapladı, daraldı mı, kendisini dağdan atmaya kalkardı. Cebrail, sakın yapma. "Kün emrinde sana nice devletler takdir edilmiştir" deyince yatıştır, kendini atmaktan vaz geçerdi. Sonra yine ayrılık derdi gelip çattı mı, yine gamdan, dertten bunaldı mı kendisini dağdan aşağı atmak isterdi. (*Mesnevi, Beyit 3535, s. 294*)

Peygamberimiz (sav) Güzel Ahlakıyla Alemlere Üstündür, Allah'ın Örnek Olarak Gönderdiği Mübarek Bir İnsandır

Nun. Kaleme ve satır satır yazdıklarına andolsun. Sen, Rabbinin nimetiyle bir mecnun değilsin. Gerçekten senin için kesintisi olmayan bir ecir vardır. Ve şüphesiz sen, pek büyük bir ahlak üzerindesin. Artık yakında göreceksin ve onlar da görecekler. Sizden, hanginizin 'fitneye tutulup-çıldırıldığını'. Elbette senin Rabbin, kimin Kendi yolundan şaşırıp-saptığını daha iyi bilendir; ve kimin hidayete erdiğini de daha iyi bilendir. (Kalem Suresi, 1-7)

Andolsun, sizin için, Allah'ı ve ahiret gününü umanlar ve Allah'ı çokça zikredenler için Allah'ın Resûlü'nde güzel bir örnek vardır. (Ahzap Suresi, 21)

Mustafa aleyhisselâmin, Cebrail aleyhisselâmin
geç görünmesi yüzünden daralıp kendisini Hıra
dağından atmaya kalkışması ve Cebrail aleyhis-
selâmını Kendini atma., önünde devletler var
diye kendisini göstermesi

3535. Mustafa'yı ayrılık derdi kapladı, daraldı mı,
kendisini dağdan atmaya kalkardı.

Cebrail, sakın yapma. Kün emrinde sana nice
devletler takdir edilmiştir deyince

Yatıştır, kendini atmaktan vaz geçerdi. Sonra
yine ayrılık derdi gelip çattı mı,

Yine gamdan, dertten bunaldı mı kendisini
dağdan aşağı atmak isterdi.

Bu sefer Cebrail görünür, ey eşi olmayan padi-
şah, yapma bunu derdi.

3540. Hicap keşf edilip de o inciyi koynunda bulun-
caya kadar bu haldeydi.

Halk, her çeşit mihnetten ötürü kendini öl-
dürüp dururken mihnetlerin aslı olan bu ayrılığa
nasıl çöksün?

Halk, canını feda edene şaşar. Fakat bizim her
birimiz fedayi huyluyuz.

Ne mutlu o kişiye ki bedenini, feda edilmeye
değer bir dosta feda etmiştir.

Herkes, bir fennin, bir sanatın fedâ-
rünü o yolda sarfeder, ölüp gider.

3545. İster doğularda olsun, ister batı-
nihayet ölür. O zaman ne âşik kalır, ne
Hiç olmazsa bu devletli, zaten s

Orijinal Kaynak

Madde -7-

Öyle ki size, kendinizden, size ayetlerimizi okuyacak, sizi arındıracak, size Kitap ve hikmeti öğretecek ve bilmediklerinizi bildirecek bir elçi gönderdik. (Bakara Suresi, 151)

Andolsun ki Allah, müminlere, içlerinde kendilerinden onlara bir peygamber göndermekle lütufta bulunmuştur. (Ki O) Onlara ayetlerini okuyor, onları arındırıyor ve onlara Kitabı ve hikmeti öğretiyor. Ondandan önce ise onlar apaçık bir sapıklık içindeydiler. (Al-i İmran Suresi, 164)

O, ümmiler içinde, kendilerinden olan ve onlara ayetlerini okuyan, onları arındırıp-temizleyen ve onlara kitap ve hikmeti öğreten bir elçi gönderendir. Oysa onlar, bundan önce gerçekten açıkça bir sapıklık içinde idiler. (Cuma Suresi, 2)

Peygamberimiz (sav) Vahiyle Hareket Eder

Battığı zaman yıldız andolsun; sahibiniz (arkadaşınız olan peygamber) sapmadı ve azmadı. O, hevedan (kendi istek, düşünce ve tutkularına göre) konuşmaz. O (söyledikleri), yalnızca vahyolunmakta olan bir vahiştir. Ona (bu Kuran'ı) üstün (oldukça çetin) bir güç sahibi (Cebrail) öğretmiştir. (Necm Suresi, 1-5)

Onlara ayetlerimiz apaçık belgeler olarak okunduğunda, Bizimle karşılaşmayı ummayanlar, derler ki: "Bundan başka bir Kur'an getir veya onu değiştir." De ki: "Benim onu kendi nefsimin bir öngörmesi olarak değiştirmem benim için olacak şey değildir. Ben, yalnızca bana vahyolunana uyarım. Eğer Rabbime isyan edersem, gerçekten ben, büyük günün azabından korkarım." De ki: "Eğer Allah dileseydi, onu size okumazdım ve onu size bildirmezdi. Ben ondan önce sizin içinizde bir ömür sürdüm. Siz yine de akıl erdiremeyecek misiniz?" (Yunus Suresi, 15-16)

Şu halde, sen bundan dolayı davet et ve emrolunduğun gibi doğru bir istikamet tuttur. Onların heva (istek ve tutku)larına uyma. Ve de ki: Allah'ın indirdiği her kitaba inandım. Aranızda adaletli davranmakla emrolundum. Allah, bizim de Rabbimiz, sizin de Rabbiniz'dir. Bizim amellerimiz bizim, sizin amelleriniz sizindir. Bizimle aranızda 'deliller getirerek tartışma (ya, huccete gerek)' yoktur. Allah bizi biraraya getirip-toplayacaktır. Dönüş O'nadır." (Şura Suresi, 15)

Peygamberimiz (sav)'in Tüm Hayatı Allah İçindir

"De ki: "Şüphesiz benim namazım, ibadetlerim, hayatım ve ölümüm alemlerin Rabbi olan Allah'ındır" (Enam Suresi, 162)

Peygamberimiz (sav) Tebliğ Karşısında Asla Dünyevi Bir Karşılık Beklemez

Ey kavmim, ben bunun karşılığında sizden hiçbir ücret istemiyorum. Benim ücretim, beni yaratandan başkasına ait değildir. Akıl erdirmeyecek misiniz? (Hud Suresi, 51)

De ki: "Ben buna karşılık, Rabbine doğru bir yol tutmayı dileyen (insanlar olmanız) dışında sizden bir ücret istemiyorum." (Furkan Suresi, 57)

(Ey Peygamber) De ki: "Ben, buna karşı sizden bir ücret istemiyorum ve (kendiliğinden) bir yükümlülük getirenlerden de değilim." (Sad Suresi, 86)

İşte Allah, iman edip salih amellerde bulunan kullarına böyle müjde vermektedir. De ki: "Ben buna karşı yakınlıkta sevgi dışında

sizden hiçbir ücret istemiyorum.” Kim bir iyilik kazanırsa, Biz ondaki iyiliği artırırız. Gerçekten Allah, bağışlayandır, şükredene karşılığını verendir. (Şura Suresi, 23)

De ki: “Ben, buna karşı sizden bir ücret istemiyorum ve (kendiliğinden) bir yükümlülük getirenlerden de değilim.” (Sad Suresi, 86)

De ki: “Ben sizden bir ücret istemişsem, artık o sizin olsun. Benim ecrim (ücretim), yalnızca Allah’a aittir. O, herşeye şahid olandır.” (Sebe Suresi, 47)

Peygamberimiz (sav) Allah’a Tevekkülüyle Tüm Müslümanlara Örnektir

Allah’a tevekkül et, vekil olarak Allah yeter. (Ahzap Suresi, 3)

Allah, kuluna yeterli değil mi? Seni O’ndan başkalarıyla korkutuyorlar. Allah, kimi saptırırsa, artık onun için bir yol gösterici yoktur. (Zümer Suresi, 36)

Siz O’na (peygambere) yardım etmezseniz, Allah O’na yardım etmiştir. Hani kafirler ikiden biri olarak O’nu (Mekke’den) çıkarmışlardı; ikisi mağarada olduklarında arkadaşına şöyle diyordu: “Hüzne kapılma, elbette Allah bizimle beraberdir.” Böylece Allah O’na ‘huzur ve güvenlik duygusunu’ indirmişti, O’nu sizin görmediğiniz ordularla desteklemiş, inkar edenlerin de kelimesini (inkar çağrılarını) alçaltmıştı. Oysa Allah’ın kelimesi, Yüce olandır. Allah üstün ve güçlüdür, hüküm ve hikmet sahibidir. (Tevbe Suresi, 40)

De ki: “Allah, bana yeter. Tevekkül edecek olanlar, O’na tevekkül etsinler.” (Zümer Suresi, 38)

Onlar, kendilerine insanlar: “Size karşı insanlar topla(n)dılar, artık onlardan korkun” dedikleri halde imanları artanlar ve: “Allah bize yeter, O ne güzel vekildir” diyenlerdir. (Al-İ İmran Suresi, 173)

Allah, sizin düşmanlarınızı daha iyi bilendir; bir veli (en güvenilir bir dost) olarak Allah yeter, bir yardımcı olarak da Allah yeter. (Nisa Suresi, 45)

Gevşemeyin, üzülmeyin; eğer (gerçekten) iman etmişseniz en üstün olan sizlersiniz. (Al-i İmran Suresi, 139)

Eğer seninle çekişip-tartışarlarsa, de ki: “Ben, bana uyanlarla birlikte, kendimi Allah’a teslim ettim.” Ve kitap verilenlerle ümmilere de ki: “Siz de teslim oldunuz mu?” Eğer teslim oldularsa, gerçekten hidayete ermişlerdir. Fakat yüz çevirdilerse, artık sana düşen yalnızca tebliğ(etmek)dir. Allah, kulları hakkıyla görendir. (Al-i İmran Suresi, 20)

Peygamberleri Maddiyatla Değerlendirmek Küfrün Özelliğidir

Ve dediler ki: “Bu Kur’an, iki şehirden birinin büyük bir adamına indirilmeli değil miydi?” (Zuhruf Suresi, 31)

Dediler ki: “Bize yerden pınarlar fışkırtmadıkça sana kesinlikle inanmayız. Ya da sana ait hurmalıklardan ve üzümlerden bir bahçe olup aralarından şarıl şarıl akan ırmaklar fışkırtmalısın. Veya öne sürdüğün gibi, gökyüzünü üstümüze parça parça düşürmeli ya da Allah’ı ve melekleri karşımıza (şahid olarak) getirmelisin. Yahut altından bir evin olmalı veya gökyüzüne yükselmelisin. Üzerimize bizim okuyabileceğimiz bir kitap indirinceye kadar senin yükselişine de inanmayız.” De ki: “Rabbim’i yüceltirim; ben, elçi olan bir beşerden başkası mıyım?” (İsra Suresi, 90-93)

De ki: “Size Allah’ın hazineleri yanımdadır demiyorum, gaybı da bilmiyorum ve ben size bir meleşim de demiyorum. Ben, bana vahyedilenden başkasına uymam.” De ki: “Kör olanla, gören bir olur mu? Yine de düşünmeyecek misiniz?” (Enam Suresi, 50)

8. "Mesnevi Kuran'ın Tefsiridir" Diyen Kişiyi Kızılması, "Mesnevi Neden Kuran Olmasın?" Denilmesi

Sultan Veled (Mevlana'nın oğlu) buyurdu ki: Dostlardan biri babama: Danişmentler "Mevlana Mesnevi'ye niçin Kuran diyor", diye benimle münakaşa ettiler. Ben kulunuz, onlara cevaben: "Mesnevi Kuran'ın tefsiridir dedim," diye şikayette bulundu. Babam bunu işitince bir müddet sustu, sonra: "Ey köpek! Niçin Kuran olmasın? Ey eşek! Niçin Kuran olmasın? Ey kahpenin kardeşi! Niçin Kuran olmasın?" (*Ariflerin Menkıbeleri, Cilt 1, s. 306*)

Kuran'ın Eşi ve Benzeri Yoktur

De ki: "Rabbimin sözleri(ni yazmak) için deniz mürekkep olsa ve yardım için bir benzerini (bir o kadarını) dahi getirsek, Rabbimin sözleri tükenmeden önce, elbette deniz tükeniverirdi. (Kehf Suresi, 109)

Şayet Biz bu Kuran'ı bir dağın üzerine indirmiş olsaydık, andolsun onu Allah korkusundan saygı ile baş eğmiş, parça parça olmuş görürdün. İşte Biz, belki düşünürler diye, insanlara böyle örnekler veririz. (Haşr Suresi, 21)

Yoksa: "Bunu kendisi yalan olarak uydurdu" mu diyorlar? De ki: "Bunun benzeri olan bir sure getirin ve eğer gerçekten doğru sözlüyseniz Allah'tan başka çağırabildiklerinizi çağırın." (Yunus Suresi, 38)

De ki: "Eğer bütün ins ve cin (toplulukları), bu Kur'an'ın bir benzerini getirmek üzere toplansa, -onların bir kısmı bir kısmına destekçi olsa bile- onun bir benzerini getiremezler." Andolsun, bu Kur'an'da her örnekten insanlar için çeşitli açıklamalarda bulduk. İnsanların çoğu ise ancak inkarda ayak dırettiler. (İsra Suresi, 88-89)

Sultan Veled buyurdu ki: Dostlardan biri babama: Dânişmentler Mevlânâ Mesnevî'ye niçin Kur'an diyor, diye benimle münakaşa ettiler. Ben kulunuz, onlara cevaben: "Mesnevî Kur'an'ın tefsiridir dedim," diye şikâyetle bulundu. Babam bunu işitince bir müddet sustu, sonra: Ey köpek! Niçin Kur'an olmasın? Ey eşek! Niçin Kur'an olmasın? Ey kahpenin kardeşi! Niçin Kur'an olmasın? Peygamberlerin ve velilerin söz kalıpları içinde ilâhî sırların nurlarından başka bir şey yoktur. Tanrı'nın kelâmı onların temiz yüreklerinden kaynamış ve ırmak gibi olan dillerinden akmıştır. *

Şiir:

"Söz kalpedir. Dil, söz üzerine bir delil yapılmıştır."

Bu ister Süryânî olsun, ister Seb'el-mesânî olsun, ister İbrânî, isterse Arapça olsun.

Şiir:

"Sen ister öyle ol, ister böyle. Sen canların canısın. Ey padişah, hangi dille buyurursan buyur, tath dillisin."

(Hakikati) görenlerin (eshab-ı i'yan) dilinden bu beyanışmentlerin kulağına erişince hepsi aptalıklarını ve hakikatlerini itirafı özür dileyip dostlar dizisinden oldular.

(206) Yine Tanrı'nın gizli velilerinden bir rivayet etti ki: Bir gün Mevlânâ kalenin kenarında duruyordu. Birkaç fakih Karatay medresinden çıktı ve imtihan maksadiyle Mevlânâ'ya: "Eshab-ı Köpek köpeği ne renkte idi?" diye sordular. Mevlânâ: "Rengi sarı idi; çünkü aşkı. Aşkların rengi daima benim rengim gibi sarı olur," buyurdu. Bunun üzerine bu fakihler baş koyup mürit oldular.

(207) Hikâye: Güvenilir râviler şöyle hikâye ettiler ki: Bir gece Muineddin Pervâne Mevlânâ için büyük bir semâ tertip edip birçok büyük kimseleri çağırmişti. Semâ bittikten sonra büyükler sofraya oturup yemek yeyip dağıldılar. Mevlânâ hiç elini yemeğe uzatmadı. Bundan Pervâne'nin yüreğine

Orijinal Kaynak

Madde -8-

Yoksa: “Onu kendisi uydurdu” mu diyorlar? De ki: “Haydi siz, yalan üzere uydurulmuş olarak onun benzeri on sure getirin ve eğer doğru sözlüyseniz, Allah’tan başka çağırabildiklerinizi çağırın.” Eğer buna rağmen size cevap vermezlerse, artık biliniz ki, o, gerçekten Allah’ın ilmiyle indirilmiştir ve O’ndan başka İlah yoktur. Öyleyse artık, siz Müslüman mısınız? (Hud Suresi, 13-14)

Yoksa: “Bunu kendisi yalan olarak uydurdu” mu diyorlar? De ki: “Bunun benzeri olan bir sure getirin ve eğer gerçekten doğru sözlüyseniz Allah’tan başka çağırabildiklerinizi çağırın.” Hayır, onlar ilmimi kuşatamadıkları ve kendilerine henüz yorumu gelmemiş bir şeyi yalanladılar. Onlardan öncekiler de böyle yalanlamışlardı. Zulmedenlerin nasıl bir sonuca uğradıklarına bir bak. (Yunus Suresi, 38-39)

Eğer kulumuza indirdiğimiz (Kur’an)’dan şüphedeyseniz, bu durumda, siz de bunun benzeri bir sûre getirin. Ve eğer doğru sözlüyseniz, Allah’tan başka şahitlerinizi (kendilerine güvendiğiniz yardımcılarınızı) çağırın. Ama yapamazsanız -ki kesin olarak yapamayacaksınız- bu durumda kafirler için hazırlanmış ve yakıtı insanlar ile taşlar olan ateşten sakının. (Bakara Suresi, 23-24)

* Mevlana’nın Mesnevi’yi Kuran’la eş değer tutmasını tevیل edebilmek için velilerin sözlerinin Allah’ın ilhamı olduğu ifade edilmiştir. Elbette bütün insanları konuşturan Allah’tır. Her söz Allah’a aittir. Ancak bu, bütün sözlerin Allah’ın vahyi olan Kuran’la eşdeğer olduğunu göstermez. Burada ise Mesnevi açıkça Kuran’la eşdeğer tutulmaktadır ve bu bir sapkınlıktır.

Tek Hüküm Koyucu Allah'tır

Onlardan öyleleri vardır ki, dillerini Kitap'a doğru eğip bükerek, siz onu (bu okur göründüklerini) Kitap'tan sanasınız diye. Oysa o Kitap'tan değildir. "Bu Allah Katındandır" derler. Oysa o, Allah Katından değildir. Kendileri de bildikleri halde Allah'a karşı (böyle) yalan söylerler. (Al-i İmran Suresi, 78)

Yoksa onların birtakım ortakları mı var ki, Allah'ın izin vermediği şeyleri, dinden kendilerine teşri' ettiler (bir şeriat kıldılar)? Eğer o fasıl kelimesi olmasaydı, elbette aralarında hüküm (karar) verilirdi. Gerçekten zalimler için acı bir azap vardır. (Şura Suresi, 21)

Ne zaman onlara: "Allah'ın indirdiklerine uyun" denilse, onlar: "Hayır, biz, atalarımızı üzerinde bulduğumuz şeye (geleneğe) uyarız" derler. (Peki) Ya atalarının akli bir şeye ermez ve doğru yolu da bulamamış idiyeler? (Bakara Suresi, 170)

İşte böyle, senden önce de (herhangi) bir memlekete bir elçi göndermiş olmayalım, mutlaka onun 'refah içinde şımarıp azan önde gelenleri' (şöyle) demişlerdir: "Gerçekten biz, atalarımızı bir ümmet (din) üzerinde bulduk ve doğrusu biz, onların izlerine (eserlerine) uymuş kimseleriz. (O peygamberlerden her biri de şöyle) Demiştir: "Ben size atalarınızı üstünde bulduğunuz şeyden daha doğru olanını getirmiş olsam da mı?" Onlar da demişlerdi ki: "Doğrusu biz, kendisiyle gönderildiğiniz şeye kafir olanlarız. (Zuhruf Suresi, 23-24)

Kendilerine okunmakta olan Kitabı sana indirmemiz onlara yetmiyor mu? Şüphesiz, bunda iman eden bir kavim için gerçekten bir rahmet ve bir öğüt (zikir) vardır. (Ankebut Suresi, 51)

Allah'a karşı yalan uydurup iftira düzenden daha zalim kimdir?

İşte bunlar, Rablerine sunulacaklar ve şahitler: “Rablerine karşı yalan söyleyenler bunlardır” diyecekler. Haberiniz olsun; Allah’ın laneti zalimlerin üzerindedir. (Hud Suresi, 18)

Size ne oluyor, nasıl hüküm veriyorsunuz? Hiç mi öğüt alıp-düşünmüyorsunuz? Yoksa sizin apaçık olan bir deliliniz mi var? Eğer doğru söylüyorsanız, öyleyse getirin kitabınızı. (Saffat Suresi, 154-157)

Size ne oluyor? Nasıl hüküm veriyorsunuz? Yoksa (elinizde) ders okumakta olduğunuz bir kitap mı var? İçinde, neyi seçip-beğenirseniz, mutlaka sizin olacak diye. (Kalem Suresi, 36-38)

9. Mesnevi’de Yer Alan “Kaderi -Haşa- Mat Edebileceği” İddiası

Kanadım gittiyse de beni okşarsan bana iltifat edersen **felek bile benim oyunuma karşı mat olur.** (Mesnevi Cilt 2 Beyit 345)

Her Şey Takdir Edilmiş Bir Kader İledir

“Hiç şüphesiz, Biz her şeyi kader ile yarattık” (Kamer Suresi, 49)

Gökte ve yerde gizli olan hiçbir şey yoktur ki apaçık olan bir kitapta (Levh-i Mahfuz’da) olmasın. (Neml Suresi, 75)

Gökten yere her işi O evirip düzene koyar. Sonra (işler,) sizin saymakta olduğunuz bin yıl süreli bir günde yine O’na yükselir. (Secde Suresi, 5)

Onların işlemiş oldukları herşey kitaplarda (yazılı)dır.

Sana, Tanrı'yı anmaya, ona duâ etmeye izin verildi; o duâ ediş-
ten gönlüne bir ululuk geldi.

30. Kendini Tanrı'yla konuşuyor gördün; hey gidi-hey, niceler var
ki bu zan yüzünden Tanrı'dan ayrı düştü.

Pâdişah da seninle berâber yerde oturur ama sen kendini ta-
nı da daha iyi, daha edepli otur.

Doğan, pâdişâhım dedi, pişman oluyorum; tövbe ettim; yeni-
den Müslüman oluyorum.

Sarhoş edip de arslan avcusu yaptığın kişi, sarhoşluğundan
eğri-bügrü yürür, sendeleyip giderse özrünü kabul et.

Tırnaklarım gitti ama sen benim oldukça güneşin bile perçe-
mini koparırım ben.

Kanadım gitti ama sen beni okşadın mı, felek bile oyunumdan
kendini yitirir.

Bana sen bir kemer kuşatırsan dağtı bile yerinden sökerim; ba-
na bir kalem verirsen bayrakları yıkarım, orduları dağıtırım.

* Bedenim, sivrisinekten de küçük değil ya.. Nemrud'un mül-
künü bir kanat çarpmamla birbirine katar, yıkar-giderim.

* Arıklıkta beni Ebâbil say; düşmanlarımın herbirini fil tut.

Fındık kadar, fakat yakıcı bir taş atarım; attığım taş, yüzlerce
mancınığın yapacağı işi yapar.

30. Taşım nohut kadardır ama savaşta ne baş bırakır, ne tolar
Mûsâ, bir tek sopayla savaşa girişti ama o sopayla Firavun'u
da kırdı-geçirdi, kılıçlarını da.

Her paygamber, tek başına o kapıyı çaldı; bütün çevrele-
du kendini tek başına.

Nuh, ondan kılıç isteyince tûfan dalgaları, kılıç huyunu
kılıç kesildi.

* A Ahmed, yeryüzünün ordusu da nedir? Gökyüzündeki
gör de onun alını yar.

* Yar da yıldızların yomlu, yomsuz olduğuna inanan, hiçbir
şeyden haberi olmayan, bu devrin Ay çağı olmadığını, senin çağın
olduğunu bilsin, anlasın.

* Evet, senin çağındır; çünkü Kelim olan Mûsâ da boyuna se-
nin çağını diler-dururdu.

Mûsâ, senin çağındaki parlaklığı görmüştü; Tanrı görünüşü-
nün sabahı, o çağda ışımıştı.

Yâ Rabbi demişti; o, ne biçim bir acıyı çağtı? Acıyı da geçti;
o çağ, görüş çağı.

* Bu beyit, metinde unutulmuş, karşılaştırmada kenara yazılmıştır; üstüne
bir "sah" çekilmiştir.

Küçük büyük herşey satır satır (yazılı)dır. (Kamer Suresi, 52-53)

Yeryüzünde hiçbir canlı yoktur ki rızıkı Allah'a ait olmasın. Onun karar (yerleşik) yerini de ve geçici bulunduğu yeri de bilir. (Bunların) Tümü apaçık bir kitapta (yazılı)dır. (Hud Suresi, 6)

Allah'ın İzni Olmaksızın Hiçbir Şey Olmaz, Allah'ın Kaderini Değiştirebilecek Olan Yoktur

Gaybın anahtarları O'nun Katındadır, O'ndan başka hiç kimse gaybı bilmez. Karada ve denizde olanların tümünü O bilir, O, bilmeksizin bir yaprak dahi düşmez; yerin karanlıklarındaki bir tane, yaş ve kuru dışta olmamak üzere hepsi (ve herşey) apaçık bir kitaptır. (Enam Suresi, 59)

Allah'ın izni olmaksızın hiçbir musibet (hiç kimseye) isabet etmez. Kim Allah'a iman ederse, onun kalbini hidayete yöneltir. Allah, her şeyi bilendir. (Tegabün Suresi, 11)

De ki: "Sizin için belirlenmiş bir gün vardır ki, ondan ne bir an ertelenebilirsiniz, ne de (bir an) öne alınabilirsiniz. (Sebe Suresi, 30)

Her ümmet için bir ecel vardır. Onların ecelleri gelince ne bir saat ertelenebilirler ne de öne alınabilirler (tam zamanında çökerler.) (Araf Suresi, 34)

10. Mevlana'nın -Haşa- İlahlaştırılması, Ağaçların Mevlana'ya Secde Ettiğinin İddia Edilmesi

Mevlana sabahleyin erkenden evden çıktı... O hangi ağaca rastlasa, selam veriyor ve bütün ağaçlar secde ediyorlardı ve bana Kuran'daki "Yıldız ve ağaç secde ederler" ayetinin sırrından bir hikmet gösteriyordu. (*Ariflerin Menkıbeleri, Şark İslam Klasikleri 29, Ahmet Eflaki, Milli Eğitim Bakanlığı Yayınları, 489*)

Bitkiler, Melekler, İnsanlar ve Tüm Yaratılmışlar Yalnızca Allah'a Secde Ederler

Bitki ve ağaç (O'na) secde etmektedirler. (Rahman Suresi, 6)

Şüphesiz Rabbinin Katında olanlar, O'na ibadet etmekten büyüklemezler; O'nu tesbih ederler ve yalnız O'na secde ederler. (Araf Suresi, 206)

Göklerde ve yerde her ne varsa -isteyerek de olsa, istemeyerek de olsa- Allah'a secde eder. Sabah akşam gölgeleri de (O'na secde eder). (Rad Suresi, 15)

Göklerde ve yerde olan ne varsa, canlılar ve melekler Allah'a secde ederler ve onlar büyüklük taslamazlar. (Nahl Suresi, 49)

Onlara: "Rahman (olan Allah)a secde edin" denildiği zaman, "Rahman da neymiş? Biz senin bize emrettiğine mi secde edecek miyiz?" derler ve (bu,) onların nefretini arttırır. (Furkan Suresi, 60)

Onlar, Rablerine secde ederek ve kıyama durarak gecelerler. Onlar: "Rabbimiz, cehennem azabını bizden geri çevir; gerçekten, onun azabı ödenmesi kaçınılmaz bir borç (veya sürekli bir acıdır) derler. (Furkan Suresi, 64-65)

yedi, sonra tekrar semâ'a kalktı. Dostlar hayretten hayrete düştüler. Bunun üzerine Mevlânâ: "Tanrı eri, Musa'nın sihirbazların develer yükü sihir âletlerini yuttuğu halde hiç karnı şişmeyen ve hiç bir eser gözükmeyen asası veya evlerdeki karanlıkları yok eden bir kandilin nuru gibidir," buyurdu. İşte o zamanda bu kadar yemek yediği halde onun mübarek karnında zerre kadar bir şişkinlik peyda olmadı. Yemeden evvel nasılsa yine öyle idi. Bu da onun nadir ve görülmedik kerametlerindedir.

Şiir:

"Nükte ve lokma olgun kişiye helâldir. Mademki sen olgun değilsin, yeme ve sus."³¹

"Bir kimsede yediği lokma celâl nuru olursa, o kimse ne yese ona helâldir."³²

(245) H i k â y e (Hakikati) arayanların kendisi ile övündüğü ve gûyendelerin tadı olan Şerefeddin-i Osman-ı Gûyende, Mevlânâ'nın eski nedimlerindendi. O şöyle rivayet etti ki: Bir gün zamanın veliyesi olan Kiramana Hatun'un yanında idik. Mevlânâ üç gün üç gece semâ etti, heyecanlıydı ve uykusuzlukla kalmış ve bitkin bir hale gelmişti. Ben semâ arasında Zeki'nin kulağına: "Üç geceden beri eve gitmedim, acı ve yorgunluk çocuk ne oldu," dedim. Bu sırada Mevlânâ hemen karnı rek eteğinin altından elini çıkarıp bir avuç yeni basılmış gümüş para çıkardı, Bizim defimizin içine öyle bir attı ki defin derisi patladı, paralar yere döküldü. Biz bunları toplayıp saydık. Bin yedi yüz sultanî idi. Biz onun gösterdiği bu kudretten hayrette kalmıştık ki, Mevlânâ sabahleyin erkenden evden çıktı, bağın içine doğru yürüdü. Ben de nereye gidecek diye hep arkasından gidiyordum. O hangi ağaca raslasa, selâm veriyor ve bütün ağaçlar secde ediyorlardı ve bana Kur'an'daki 'Yıldız ve ağaç secde ederler' (K., LV, 6) âyetinin sırrından bir hikmet österiyordu. Ben bu hal karşısında feryat ve figan edip heyecanlar gösteriyordum. O, bana: "Sus, bir şey söyleme." diye mübarek yeni ile işaret etti. Ben bu heybetten üç gün üç gece kendimden geçmiş ve dili tutulmuş bir halde oldu-

Orijinal Kaynak

Madde -10-

İKİNCİ BÖLÜM

Mevlana'ya ait olduğu iddia edilen kitaplarda,

ALLAH'IN ÇİRKİN BİR EYLEM VE HARAM OLDUĞUNU BİLDİRDİĞİ HOMOSEKSÜELLİĞİN MEŞRULAŞTIRILMAYA ÇALIŞILMASI VE GAYRİ AHLAKİ ANLATIMLAR

İslam'a göre homoseksüellik, Kuran'da ve hadislerde "iğrenç bir çirkinlik olarak" bildirilen haram olan bir davranıştır:

"Siz insanlardan (cinsel arzuyla) erkeklere mi gidiyorsunuz? Rabbinizin sizler için yaratmış bulunduğu kadınları bırakıyorsunuz. Hayır, siz sınırı çiğneyen bir kavimsiniz." Dediler ki: "Ey Lut, eğer (bu söylediklerine) bir son vermeyecek olursan, gerçekten (buradan) sürülüp çıkarılanlardan olacaksın." Dedi ki: "Gerçekten ben, sizin bu yaptığınıza öfke ile karşı olanlardanım." (Şuara Suresi, 165-168)

Hani Lut da kavmine şöyle demişti: **“Sizden önce alemlerden hiç kimsenin yapmadığı hayasız-çirkinliği mi yapıyorsunuz? Gerçekten siz kadınları bırakıp şehvetle erkeklere yaklaşıyorsunuz. Doğrusu siz, ölçüyü aşan (azgın) bir kavimsiniz.”** Kavminin cevabı: “Yurdunuzdan sürüp çıkarın bunları, çünkü bunlar çokça temizlenen insanlarmış!” demekten başka olmadı. (Araf Suresi, 80-82)

Bunun üzerine Biz, karısı dışında onu ve ailesini kurtardık; o (Lut’un karısı) ise (helake uğrayanlar arasında) geride kalanlardandı. Ve onların üzerine bir (azap) sağanağı yağdırdık. Suçlu-günahkarların uğradıkları sona bir bak işte. (Araf Suresi, 83-84)

“Siz gerçekten, kadınları bırakıp şehvetle erkeklere mi yaklaşıyorsunuz? Hayır, siz (yaptığı şeyi) bilmeyen bir kavimsiniz.” Kavminin cevabı: “Lut ailesini şehrinizden sürüp çıkarın. Temiz kalmak isteyen insanlarmış” demekten başka olmadı. Biz de, onu ve ailesini kurtardık, yalnızca karısı hariç; onu geride (azap içinde kalanlar arasında) takdir ettik. (Neml Suresi, 55-57)

Lut da; hani kavmine demişti: **“Siz gerçekten, sizden önce alemlerden hiç kimsenin yapmadığı ‘çirkin bir utanmazlığı’ yapıyorsunuz. Siz, (yine de) erkeklere yaklaşacak, yol kesecek ve biraraya gelişlerinizde çirkinlikler yapacak mısınız?”** Bunun üzerine kavminin cevabı yalnızca: “Eğer doğru söylüyor isen, bize Allah’ın azabını getir” demek oldu. (Ankebut Suresi, 28-29)

Peygamberimiz (sav) de hadislerinde homoseksüelliğin “en korkunç fiillerden biri” olduğunu şöyle haber vermiştir:

Resulullah (sav) buyurdular ki: “Ümmetim üzerinde korktuğum şeylerin **en korkuncu Lut kavminin işidir (homoseksüelliktir).**” (İbn Mâce, Hudûd; 12)

Resulullah (sav) buyurdular ki: “Lut kavminin **iğrenç fiilini (homoseksüelliği) işleyen kimse lanetlenmiştir.**” (Kütüb-i Sitte, Hadis No: 1604, Ravi: Ebu Hureyre)

Hz. Peygamber (sav) buyurdu ki: “Allah, **erkeklerle cinsi temas kuran erkeğin yüzüne bakmaz, (onu rahmetinden kovar).**” (Kütüb-i Sitte, Hadis No: 1607, Ravi: İbnu Abbas, Kaynak: Tirmizi, Rada 12, (1165))

Bazı çevreler bu hikayelerin ibret alınması için dini tebliğ etmek amacıyla Mesnevi’ye dahil edildiğini söylemektedir. Bu son derece samimiyezsiz bir izahdır. Tarihin hiçbir döneminde hiçbir İslam alemi dini böyle sapkın, Kuran’a uymayan, haram hikayeler anlatarak tebliğ etmemiştir. Bu hikayelerle yapılan, dini tebliğ etmek değil tam tersine Allah’ın haram kıldığı eylemleri sözde meşrulaştırmaktır.

1. İri Adamdan Oğlanın Korkması Hikayesi

Bir iri adam bir oğlanı ele geçirdi. Bu adam bana kast eder diye çocuğun yüzü sarardı. **Adam dedi ki “Güzelim, emin ol... Sen benim üstüme bineceksin.** Ben korkunç görünsem de aldırış etme, **bil ki ben bir ibneyim. Deveye biner gibi bin üstüme, sür”** İnsanların suretleriyle manaları da işte böyledir. Dışarıdan adam görünürler, içeriden melun şeytan. (Mesnevi, Cilt 2, 3155. Beyit, s. 137)

242

MESENEVİ

Oğlanın iriyarı adandan korkman, adanın
"Korkma çocuğum, ben er değilim" demesi

3155. Bir iri adam bir oğlanı ele geçirdi. Bu adam bana kasteder diye çocuğun yüzü sarardı.
Adam dedi ki: "Güzelim, emin ol.. sen benim üstüme bineceksin.
Ben korkunç görünsem de aldırış etme, bil ki
* ben bir ibneyim. Deveye biner gibi bin üstüme, sür"
İnsanların suretleriyle mânâları da işte böyle-
dir. Dışardan adam görünürler, içeriden melûn
Şeytan!

Ey Âd gibi ipiri adam, sen ruzgârın tesiriye
dalin vurduğu davula benzıyorsun.

3160. Tilki, hava ile dolu tulum gibi bir davul yürü-
den avını yeke verdi.
Davulda bir can olmadığına, içinin hava dolu
olduğunu görünce dedi ki: "Domuz bile şu bombos
tulumdan yeğ!"
Davul sesinden tilkiler korkar, fakat akıllı kişi
onu öyle döğert ki deme gitsin!

Ormana dalan süvariden korkan okçu

Bir atlı cins ata binmiş, pür silâh, heybetle bi
ormana dalmış, gidiyordu.

3165. Usta bir okçu görüp korkarak yayını çekti.
Onu vurmak isterken atlı bağırdı: "Ben cüce
iriyim ama hakikatte zayıf bir adamım.
Sakin benim iriliğime bakma, savaş zamanı k
cakarıdan da aşağıyım."

Orijinal Kaynak

Madde - 1 -

* Tarihin hiçbir döneminde hiçbir İslami eserde din böyle gayri ahlaki, Kuran'a uymayan, haram hikayeler anlatılarak tebliğ edilmemiştir. Haram olan çirkin eylemleri kinamadan ve sanki bunlar tiksinti verici değilmiş gibi uzun ve "teşvik edici" olarak yorumlanacak bir üslupla anlatmak, insanların ibret almasını sağla-
maz. Tam tersine bu üslup haramın sözde meşrulaştırılmasıdır.

2. Gerdek Gecesi Bir Erkek Çocuğunun Kadın Kılığına Sokulması Hikayesi

Ondan sonra gerdek gecesi, **bir genci kadın gibi kınaladılar. Eline, bileğine gelin gibi kına yaktılar, köleye tavuk gösterdiler, horoz verdiler.**

Başını örttüler, **o gürbüz gence güzelim gelin elbiseleri giydirdiler.** Yalnız kalma çağında genç hemen mumu söndürdü; Hintli köle öyle güçlü kuvvetli bir gençle yapayalnız kaldı.

Hintlicik bağırp duruyordu ama tef çalanların gürültülerinden, feryadını dışarıdan kimse duymuyordu. Tefin çalınışı, el çırpış, erkeğin, kadının naraları, kölenin feryadını bastırıyordu.

Genç, gündüz oluncaya dek o Hintliceğizi harab etti. Zavallı, köpeğin önündeki un torbasına döndü. Sabahleyin tasla büyük bir bohça getirdiler. Ferec, **damatlar gibi hamama vardı.** (Mesnevi, Cilt 6, 305. Beyit)

tar yüzünden şu hastalık geçsin ondan.

A güzelim, onun derdini bana bırak sen; yalnız o ince eleyip dokuyan bir iyileşsin hele.

Kadın, o hastaya bu sözleri söyleyince köle, öyle bir kabarmış bürüldü ki yeryüzüne sığmaz oldu.

Gelişti, semirdi, beti - benzi kızardı, kıslı gül gibi açıldı; bence şükürler etti.

Kimi - kimi de a hârunum diyordu, sakın bir düzen olmasın bence.

* Efendi, toy yaptı, Ferec'i everiyorum diye halkı okudu.

300. Gelenler de, Ferec, toyun kutlu olsun diye onu kandırıyorlardı. Sonunda Ferec, o söze iyice kandı; hastalığı, kökünden geçti - gitti.

Ondan sonra gerdek gecesi, bir genci kadın gibi kınaladılar.

Orijinal Kaynak

Madde -2-

Eline, bileğine gelin gibi kına yaktılar, köleye tavuk gösterdiler, horoz verdiler.

Başını örttüler, o gürbüz gence güzelim gelin elbiseleri giydirdiler.

Yalnız kalma çağında genç hemen mumu söndürdü; Hintli köle, öyle güçlü - kuvvetli bir gençle yapayalnız kaldı.

Hintlicik bağıırıp duruyordu ama tef çalanların gürültülerinden, feryadını dışarıdan kimse duymuyordu.

Tefin çalınışı el çırpış, erkeğin, kadının nâraları, kölenin feryadını bastırıyordu.

Genç, gündüz oluncaya dek o Hintliceğizi harâb etti. Zavallı, köpeğin önündeki un torbasına döndü.

Sabahleyin tasla büyük bir bohça getirdiler; Ferec, damatlar gibi hamama vardı.

310. O can hastası, külhancıların peştemalı gibi söküük - yırtık, hamama gitti.

Köle hamamdan dönünce efendinin kızı, gelin gibi geldi, karşısına oturdu.

Anası da, köle gündüzün kızı sınamaya kalkmasın diye orada oturmuş, bekliyordu.

Köle bir zaman kinle, öfkeyle kıza baktı da sonra iki elinin tersiyle git, dedi;

Hiç kimse senin gibisyle buluşmasın; kimse senin gibi kötü işi geline düşmesin.

Gündüz, yüzün kadınlar gibi tâze, yumuşak; geceleyin çirkin işin eşeğinkinden de beter.

Bu dünyânın nimetleri de, sınamadan önce bunun gibi pek güzeldir; uzaktan pek hoş görünür.

Uzaktan göze su görünür; gider, yaklaşırsan serap olduğunu anlarsın.

* Kokmuş bir kocakarıdır ama, pek dalkavuktur; cilvelerle kendisini yeni gelin gibi satar.

Kendine gel de yüzündeki kırmızı boyaya kanma; onun zehirle karışık şerbetini tatmaya kalkışma.

320. * Sabret, çünkü sabır, sıkıntının anahtarıdır; sabırsızlık yüzlerce sıkıntıya düşme.

Yemi meydandadır da tuzağı gizlidir; ama önce görünür sana.

Orijinal Kaynak

Madde -2-

3. Bir Adam ve Birlikte Olduğu Erkek Çocuğuyla Sohbeti

Adamın biri bir oğlana kötülükte bulunurken oğlanın belindeki haçeri görüp “Bu neden,” diye sordu. Çocuk, “Birisini benim hakkımda kötü düşünceye saplanırsa onunla karnını deşerim” dedi. **Oğlancı adam, hem işin beceriyor, hem de Şükür Tanrı’ya ki ben sana kötülük düşünmüyorum diyordu...**

Bir oğlancı, evine bir oğlan götürdü. Onu baş aşağı edip düzme-ye koyuldu... (Mesnevi Cilt 5, Beyitler 2495, s. 205)

* Adamın biri bir oğlana kötülükte bulunurken oğlanın belindeki haçeri görüp “Bu neden,” diye sordu. Çocuk, “Birisini benim hakkımda kötü düşünceye saplanırsa onunla karnını deşerim” dedi. Oğlancı adam, hem işin beceriyor, hem de Şükür Tanrı’ya ki ben sana kötülük düşünmüyorum diyordu. “Benim beytim, beyit değil, bir ülkedir” Alayım, alay değil, bir şey öğretmektedir.” “Şüphesiz yok ki Tanrı ne sıvrisineği örnek getirmedi utandır, ne ondan üstün olanları.” Yani ondan üstün olanların inkâr yüzünden ruhlarının değışmesini, denemiştir. Kâfirler “Tanrı bu örnekle neyi murat ediyor yani?” derler. Bu söze cevap olarak da “Bununla birçoklarını azdırıp sapıtmak, birçoklarını da doğru yola götürmek diler” buyurur. Çünkü her sınama, teraziye benzer. Çocuklarının o vasıta ile yüzü rır, benizlerine kan gelir, çok kişiler de larına eremez, mahrum olurlar. Bu hu cık düşünsen yüce sonuçlarından çoğun

sun

Orijinal Kaynak

Madde -3-

zer. Halbuki oluk, komşuları birbirine düşürür, kavga çıkarır.

Eşek, tilkiyle iki üç kere bahiste bulundu. Fakat mukallitti, tilkinin hilesine kapıldı.

2495. Görgü ve anlayışı olmadığından tilkinin onu kandırdı.

Yemek hırsı onu öyle bir alçalttı ki delili olmakla beraber tilkiye zebun oldu.

Orijinal Kaynak

Madde -3-

* Adamın biri bir oğlana kötülükte bulunurken oğlanın belindeki hançeri görüp "Bu neden," diye sordu. Çocuk, "Birisi benim hakkımda kötü düşünceye saplanırsa onunla karnını deşerim" dedi. Oğlanca adam, hem işin beceriyor, hem de Şükür Tanrı'ya ki ben sana kötülük düşünmüyorum diyordu. "Benim beytim, beyit değil, bir ülkedir" Alayım, alay değil, bir şey öğretmekti. "Şüphe yok ki Tanrı ne sıvrisineği örnek getirmeden utanır, ne ondan üstün olanları." Yani ondan üstün olanların inkâr yüzünden ruhlarının değişmesini, denemiştir. Kâfirler "Tanrı bu örnekle neyi murat ediyor yani?" derler. Bu söze cevap olarak da "Bununla birçoklarını azdırıp sapıtmak, birçoklarını da doğru yola götürmek diler" buyurur. Çünkü her sınama, teraziye benzer. Çoklarının o vasıtayla yüzü kızarır, benizlerine kan gelir, çok kişiler de muratlarına eremez, mahrum olurlar. Bu hususta azıcık düşünsen yüce sonuçlarından çoğunu bulursun

* Bir oğlanca, evine bir oğlan götürdü. Onu baş aşağı edip düzmeye koyuldu.

Bu sırada o mel'un çocuğun belinde bir hançer gördü. Dedi ki: Belindeki ne?

* Tarihin hiçbir döneminde hiçbir İslami eserde din böyle gayri ahlaki, Kuran'a uymayan, haram hikayeler anlatılarak tebliğ edilmemiştir. Haram olan çirkin eylemleri kinamadan ve sanki bunlar tiksinti verici değilmiş gibi uzun ve "teşvik edici" olarak yorumlanacak bir üslupla anlatmak, insanların ibret almasını sağlamaz. Tam tersine bu üslup haramın sözde meşrulaştırılmasıdır.

4. Mesnevi Kahramanı Cuha'nın Kadın Kılığına Girip Hamamda Bir Kadına Cinsel Organını Elletmesi

Sözü kuvvetli, cerbezesi yerinde bir vazeden vardı. Minbere çıkmış vaiz ediyordu. Kadın, erkek herkes minberin dibine toplanmıştı. **Cuha da bir çarşaf giyip yüzünü örttü, kadınlar arasına karıştı.** Kimse onu tanımıyordu. Bir kadın, vaiz edene gizlice sordu: Kasıktaki kıllar, namazın bozulmasına sebep olur mu? Vaiz dedi ki: Uzun olursa namaz mekruh olur. Ya hamam otuyla ya ustra ile traş etmen lazım ki namazın tamam olsun, kabul edilsin...

Kadın: Ne kadar uzun olursa namazın kabul olmaz dedi. Vaaz eden dedi ki: Bir arpa boyu uzun olursa traş etmek farzdır. **Cuha hemen “Kız kardeş” dedi, “bak bakalım, benim kasığımın kılı o kadar olmuş mu? Tanrı rızası için elini uzat da bir yokla. Bakalım, mekruh olacak kadar uzamış mı?” Yanındaki kadın, Cuha'nın şalvarına el atar atmaz eline aleti geldi.**

Derhal şiddetli bir nara attı. Hoca, “Sözüm gönlüne tesir etti” dedi. Cuha dedi ki: **“Hayır, gönlüne tesir etmedi, eline tesir etti. A akıllı adam, gönlüne tesir etseydi vay haline!”** (*Mesnevi, Cilt 5 Beyitler 3325 - 3330; s. 272-273*)

Orijinal Kaynak

Madde -4-

272

MESNEVİ

Tanrı aşkının denizi çoşunca onun gönlüne
du, senin kulağına değdi.

Cuha'nın çarşaf giyip kadınlar arasına karışarak
vâz dinlemesi ve bir harekette bulunması yü-
zünden kadının birinin onu tanıyıp erkektir diye
nâra atması

3425. Sözü kuvvetli, cerbezeli yerinde bir vazeden var-
dı. Mimbere çıkmış vaız ediyordu. Kadın, erkek, her-
kes mimberin dibine toplanmıştı.

Cuha da bir çarşaf giyip yüzünü örttü, kadınlar
arasına karıştı. Kimse onu tanııyordu.

Bir kadın, vaız edene gizlice sordu: Kasıktaki kil-
lar, namazın bozulmasına sebep olur mu?

Vaız dedi ki: Uzun olursa namaz mekruh olur.

Ya hamam otiyle, ya ustura ile traş etmen lâ-
zım ki namazın tamam olsun. kabul edilsin.

3330. Kadın: Ne kadar uzun olursa namazını kabul ol-
maz dedi.

Vaız eden dedi ki: Bir arpa boyu uzun olursa
traş etmek farzdır.

Cuha, hemen kızkardeş dedi, bak bakalım, benim
kasığının kılı o kadar olmuş mu?

Tanrı rızası için elini uzat da bir yokla. Baka-
lım, mekruh olacak kadar uzamış mı?

Yanıdaki kadın, Cuha'nın salvarına el atar at-
maz eline aleti geldi.

3335. Derhal şiddetli bir nara attı. Hoca, sözüm gön-
lüne tesir etti dedi.

5. Eşek ile Cinsel İlişkiye Giren ve Eşeği Kışkanan Kadının Hikayesi

O hilebaz halayığın bir kabağı vardı. Eşek kendisine ölçülü yaklaşsın diye kabağı, eşeğin aletine takardı. Yakınlaşma zamanında aletin yarısı girsin diye bu işi yapmaktaydı. Çünkü, eşeğin aleti tamamıyla girse rahmi de paralanırdı, damarları da.

Eşek, boyuna zayıflayıp durmaktaydı. Eşeğin sahibi olan kadın da neden bu eşek böyle zayıflıyor, neden böyle kıl gibi inceliyor deyip dururdu... **O nergizceğiz eşeğin altına yatmıyor mu?** Bunu kapının yarığından gördü, bu hale pek şaşı.

Eşek erkekler kadınlara nasıl yakınlaşırsa aynen onun gibi halayığa yakınlaşmış, işini becermekteydi. Kadın hasede düştü. Dedi ki, “bu eşek benim eşeğim, nasıl olur bu iş? Bu işin bana olması lazım ben bu işe daha ehlim.”

Elinde süpürge kapıyı açınca kadın, dudak altından “Seni usta seni” dedi. “Yüzünü ekşittin, eline süpürgeyi aldın, iyi, fakat yemeden içmeden kesilmiş eşeğin hali ne?”

İşi yarıda kalmış, öfkeli, aleti oynayıp durmada.

Kadın kapıyı kapadı, sevine sevine eşeği kendisine çekti, cezasını da tattı ya! Eşeği çeke çeke ahırın ortasına getirdi. **O erkek eşeğin altına yattı. O kahpe de muradına ermek üzere halayığın yattığını gördüğü sekiye yatmıştı.**

Eşek ayağını kaldırıp aletini daldırdı. Eşeğin aletinden kadının içine bir ateştir düştü. Alışmış eşek kadına abandı, aletini ta

hayalarına kadar sokar sokmaz kadın da geberdi. **Eşeğin aletinin hızından ciğeri parçalandı, damarları koptu birbirinden ayrıldı. Soluk bile alamadan derhal can verdi.** (Cilt 5 Beyitler 1335 -1 420; s. 112-118)

MESNEVİ

112

Bir halayık, şehvetinin çokluğundan, hırsının fazlalığından bir eşeği kendisine alıştırmıştı.

O eşek, kendisine yakınlaşmayı âdet edinmiş, insana yakın olmayı öğrenmişti.

1335. → O hilebaz halayığın bir kabağı vardı. Eşek, kendisine ölçülü yaklaşsın diye kabağı, eşeğin aletine takardı.

→ Yakınlaşma zamanında aletin yarısı girsin diye bu işi yapmaktaydı.

→ Çünkü eşeğin aleti tamamiyle girse rahmi de paralanırdı, damarları da.

Eşek, boyuna zayıflayıp durmaktaydı. Eşeğin sahibi olan kadın da neden bu eşek böyle zayıflıyor, neden böyle kıl gibi inceliyor deyip dururdu. Fakat işin ne olduğunu anlamakta âcizdi.

Nalbantlara, illeti nedir, neden zayıflamakta diye gösterdiyse de,

1340. Onda hiçbir illet görünmedi, kimse, bunun içyüzünü haber veremedi.

Kadın, bu işin aslını adamakıllı araştırmaya başladı. Her an eşeğin haline dikkat etmekte, neden böyle zayıfladığını bulmaya çalışmaktaydı.

İnsanın, adamakıllı çalışmaya kul olması gerektir. Çünkü bir şeyi iyice arıyan, nihayet bulur.

Eşeğin haline dikkat edip dururken bir de ne görsün? O nerkisceğiz, eşeğin altına yatmıyor mu?

Bunu kapının yarısından gördü, bu hale pek şaşıtı.

1345. Eşek erkekler kadınlar nasıl yakınlaşırsa ay-nen onun gibi halayığa yakınlaşmış, işini becermek-teydi.

Orijinal Kaynak

Madde -5-

MESNEVİ

113

Kadın hasede düştü. Dedi ki, bu eşek, benim eşeğim, nasıl olur bu iş? Bu işin bana olması lâzım, ben bu işe daha ehlim.

Eşek işi öğrenmiş, alışmış. Âdeta sofraya yayılmış, mum da yanmış.

Görmemezlikten gelip ahırın kapısını vurdu. A kız, ne vakte dek ahır süpürüp duracaksın? dedi.

Bu sözü, işi gizlemek için söylüyor, ben geldim, kapıyı aç diyordu.

350. Sustu, halayığa hiçbir şey söylemedi. Bu işe tamah ettiği için işi gizledi.

Halayık, bütün fesat aletlerini gizleyip kapıyı açtı.

Yüzünü ekşitip gözlerini yaşartarak dudaklarını oynatmaya başladı, gûya oruçluyum demek istiyordu.

Eline sapı yıpranmış, bir süpürge aldı, develerin yatması için ahır süpürüyor göründü.

Elinde süpürge kapıyı açınca kadın, dudak altından Seni usta seni, dedi.

355. Yüzünü ekşittin, eline süpürgeyi aldın, iyi. Fakat yemeden içmeden kesilmiş eşeğin hali ne?

İşi yarıda kalmış, öfkeli, aleti oynayıp durmada. Gözleri kapıda, seni beklemede.

Bunu dudağı altından söyledi, halayıktan gizledi. Onu suçsuz gibi ululayıp,

Dedi ki: Tez çarşafını başına al. Filân eve git, benden selâm söyle.

Şunu söyle, böyle yap, şöyle et. Neyse, ben kahınların masallarını kısa kesiyorum.

Maksat neyse sen onun hulâsasını al. O işi görmemezlikten gelen kadın, onu yola vurunca,

8

Orijinal Kaynak

Madde -5-

6. Çocukların Ciması

“Çocuğun cimayı nedir ki? Bir Rüstem’in bir yiğidin cimasına nispetle oyundan ibaret.” (Mesnevi, Beyit 3430, s. 275)

MESNEVİ

275

Dünyada daima istenen, peşinde koşulan, bir türlü terk edilmeyen bu şehvet; bil ki çocukların cimayı gibidir.

Çocuğun cimayı nedir ki? Bir Rüstem’in, bir yiğidin cimasına nispetle oyundan ibaret.

3435. Halkın savaşı da çocukların savaşı gibidir. Tamamıyla mânasız, esassız ve hor!

Hepsi sopadan kılıçlarla savaşır. Hepsi faydasız bir şeyle uğraşıp dururlar.

Hepsi, bu bizim Burakımız, Döldül yürüyüşü atımız diye bir sopaya binmiştir.

Sırtlarında yük var, fakat bilgisizliklerinden kendilerini yüksek görüp ata binmiş, yol gidiyor sanırlar.

Hele dur.. Halk atıları, bir gün atılarını sürerek dokuz kat gökten geçsinler de bak!

3440. O gün ruh ve melek Tanrı'ya yücelir. Ruhun yücelmesinden gök titrer!

Siz ise umumiyetle çocuklar gibi eteğinize binmişsiniz.. Ata binmiş gibi eteğinizin ucunu tutmuşsunuz!

Tanrı'dan "Şüphesiz ki zan fayda vermez" mü gelmiştir. Zan merkebi nerde göklere koşar!

İki türlü zan olursa kuvvet hangisindeydi? Zihniyetle cih edilir. Fakat güneş zühur etti mi.. onun ışığıyla ve parlaklığında inat edilmez.

İşte o zaman bindiğiniz şeyleri görürsünüz. Kendilerinizi larsınız ki ancak ayaklarınıza binmişsiniz..

3445. Vehmi, fikri, duyguyu, anlayışları sopa gibi çocuk atı bil!

Gönül ehlinin ilimleri, kendilerini taşır. Ten ehlinin ilimleri ise kendilerine yükür.

Orijinal Kaynak

Madde -6-

7. Dervişin Bakışından Tahrir Olup İhtilam (Cinsel Boşalma) Olan Gencin Hikayesi

Buluğa ermiştim. Bir gün Halep şehrinde medresede öğrenim yapıyordum. Hidaye'yi tekrarlamaya çalışıyordum. Birdenbire bir dervişin kapıdan girip benden su istediğini gördüm. Hemen kalktım, su testisini dervişe verdim ve bende bir miktar yemeği de gönüllü yaralı olan bu dervişin önüne koydum.

Benim bu yerinde hareketimden dervişin memnun olduğunu ve üzerime garip bir nazar attığını gördüm. Onun bu tatlı nazarından o kadar zevk duydum ki, ihtilam (cinsel boşalma) oldum ve ben o hoşluk içerisinde kendimi toplayıncaya kadar dervişin gidip kaybolduğunu gördüm. O nazarın lezzeti hala benim ruhumda duruyor. (Menkibul Arifin, Sf. 323)

dir ve Hazreti Muhammed'in Kevser kaynağından içerler. Bizim bu Şemse gün Tanrı erlerinden biri bir nazar atmıştı. O mübarek nazardan bu dünyanın eşi benzeri olmayan bir velisi oldu."

Dostlar bu hayırlı haberi Şemseddin'e ulaştırıp "Mevlânâ hazretleri medresede bu kadar büyükler arasında sizin hakkınızda böyle bir tanıklık dediklerinde Mevlânâ Şemseddin baş koyup sevindi ve "Mevlânâ'nın buyruğudur" deyip şu hikâye anlattı:

Buluğa ermiştim. Bir gün Halep şehrinde medresede öğrenim yapıyordum. Hidaye'yi tekrarlamaya çalışıyordum. Birdenbire bir dervişin kapıdan girip benden su istediğini gördüm. Hemen kalktım, su testisini dervişe verdim ve bende bir miktar yemeği de gönüllü yaralı olan bu dervişin önüne koydum.

Benim bu yerinde hareketimden dervişin memnun olduğunu ve üzerime garip bir nazar attığını gördüm. Onun bu tatlı nazarından o kadar zevk duydum ki, ihtilam (cinsel boşalma) oldum ve ben o hoşluk içerisinde kendimi toplayıncaya kadar dervişin gidip kaybolduğunu gördüm. O nazarın lezzeti hala benim ruhumda duruyor.

Fakat Mevlânâ hazretlerine ulaştığımda bu büyüklüğü gördüm, onun iyilik ve yardım dolu nazarına ulaştım. O, önceki nazarın tatlılığını, Mevlânâ'nın bu iyiliği karşısında denizdeki bir damladan daha az gördüm ve onu yüce nur karşısında bir zerreden daha az bukkum.

Hamd ve minnet Tanrı'nın olsun ki, o Sultanın (Mevlânâ'nın) yardımı ve doğru yolu göstermesiyle veli tanır da oldum.

Orijinal Kaynak

Madde -7-

8. Şeyhin, Halife'nin Hanımına Cinsel Organını Tutturması "Senin İstedığın Budur" Demesi

Oğlunun şeyhe mürit olduğu haberi Mısır'da halifenin kulağına ulaştı. Son derecede canı sıkıldı. Şeyhi öldürmek istedi. Fakat şeyhin yüzünü görür görmez o da tam bir samimiyetle şeyhe teveccüh gösterdi. Halifenin karısı da onu görmek istedi. Şeyhi eve davet ettiler. **Hatun ilerleyip şeyhin ayaklarına kapandı ve elini öpmek istedi. Şeyh tenasül âletini kaldırarak kadının eline verdi ve: "Senin istediğin o değil; budur" dedi ve semâ'a başladı.** Bunun üzerine halifenin itikadı bir iken bin oldu. *(Ariflerin Menkıbeleri, Ahmed Eflaki, Sf 95)*

ARIFLERİN MENKİBELERİ

yüksek bir mertebe yoktur," buyurdu ve sonra şu hikâyeyi anlattı: "Şam'da bulunan Şeyh Ali Hariri, kademli, parlak kalbli, metanet sahibi bir kişiydi. Semâ esnasında kime baksa derhal o, ona mürit olurdu. Giydiği hırka parça parça idi. (Bu yüzden) Semâ esnasında vücudunun her tarafı görünürdü. Halifenin oğlu da, bunun menkıbelerini işittiği için, semâ'ı görmek istedi. Sema edenleri seyretmek için makam kapısından içeri girdiği vakit şeyhin nazarı ona ilişti. O derhal mürit oldu ve elbise giydi. Oğlunun şeyhe mürit olduğu haberi, Mısır'da halifenin kulağına ulaştı. Son derecede canı sıkıldı ve şeyhi öldürmek istedi. Fakat şeyhin yüzünü görür görmez o da tam bir samimiyetle, şeyhe teveccüh gösterdi. Halifenin karısı da onu görmek istedi. Şeyhi eve davet ettiler. Hatun ilerleyip şeyhin ayaklarına kapandı ve elini öpmek istedi. Şeyh tenasül âletini kaldırarak kadının eline verdi ve: "Senin istediğin o değil, budur," dedi ve semâ'a başladı. Bunun üzerine halifenin itikadı bir iken bin oldu.

(43) Yine nakledilmiştir ki: Mevlânâ Şemseddin'in nikâhlısı olan Kimya Hatun, çok güzel ve iffe bir kadındı. Bir gün kadınlar, Şems'ten izin almaksızın Mevlânâ'nın evine girdiler. Hatun, Şems'ten izin almaksızın Veled'in büyük annesi ile birlikte Kimya hatunu gezme sadıyla bağa götürdüler. Birdenbire Mevlânâ Şemseddin geldi, onu evde bulmadı. Sultan Veled'in büyük annesiyle birlikte kadınların onu gezmeğe götürdüğünü söylediler. Mevlânâ Şems fena halde kızdı. Kimya Hatun eve gelince hemen

Orijinal Kaynak

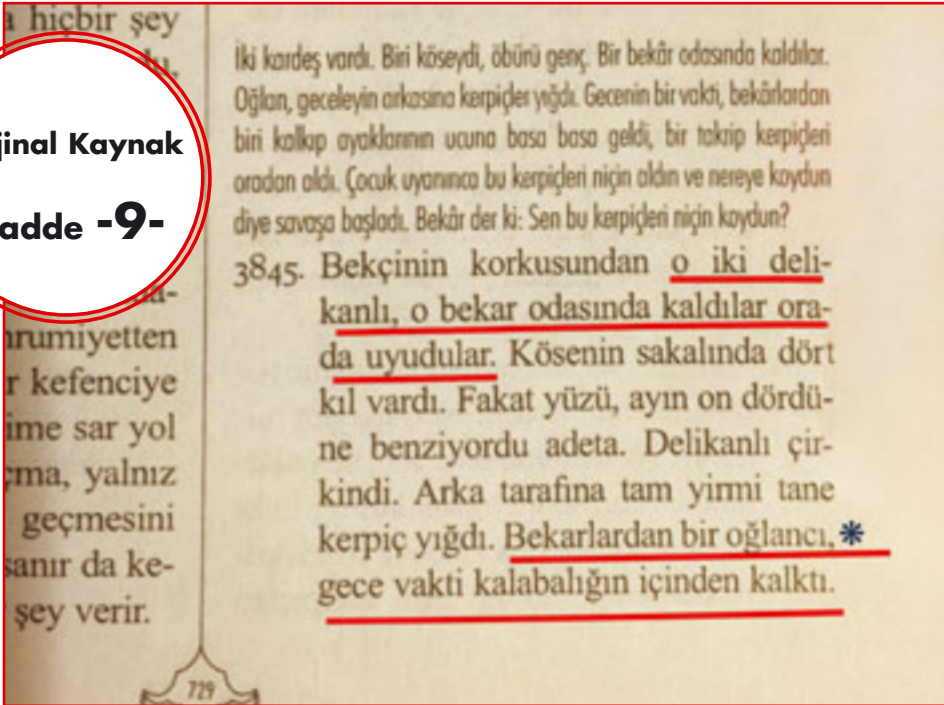
Madde -8-

9. Derviş'in Genç Erkek Çocuğuna Sarkıntılık Etmesi Hikayesi

Bekçinin korkusundan o iki delikanlı o bekar odasında kaldılar orada uyudular.... Bekarlardan bir oğlanı gece vakti kalabalığın içinden kalktı. Yavaş yavaş yürüdü. İştahlı bir halde oğlanın yanına gelip kerpiçleri bir tarafa koydu. Çocuğa elini uzatınca çocuk yerinden sıçradı... Bir avuç bulgur aşıyla geçinmeye çalışan derviş gözlerinden meni akarak elleriyle hayalarını sıkarak bana yüz tuttu. Namuslu oldun mu gizli gizli bakar aletleriyle oynarlar. Sonuçta ne kadınlardan kurtulabiliyorum ne erkeklerden. Ne yapayım bilmem. Ne bunlardanım ben ne onlardan.. (Mesnevi Beyitler 3845-3855)

Orijinal Kaynak

Madde -9-

* Tarihin hiçbir döneminde hiçbir İslami eserde din böyle gayri ahlaki, Kuran'a uymayan, haram hikayeler anlatılarak tebliğ edilmemiştir. Haram olan çirkin eylemleri kınamadan ve sanki bunlar tiksinti verici değilmiş gibi uzun ve "teşvik edici" olarak yorumlanacak bir üslupla anlatmak, insanların ibret almasını sağlamaz. Tam tersine bu üslup haramın sözde meşrulaştırılmasıdır.

Orijinal Kaynak

Madde -9-

* Yavaş, yavaş yürüdü. İstahlı bir halde oğlanın yanına gelip kerpiçleri bir taraftan koydu. Çocuğu elini uzatınca çocuk, verinden sacradı. Hey dedi, a köpeğe tapın kimsin sen?

3850. Bu otuz kerpiçi neye buradan aldın? Herif dedi ki: Sen ne için o otuz kerpiçi yığıdın? Oğlan dedi ki: Hastayım zayıfım. Yatarken ihtiyata riayet ettim. Herif, hastaysan, hastalıktan haremleendiysen neden hastaneye gitmedin? Yahut bir esirgeyici hekimin evine varmadın? Gitseydin hastalıktan kurtulurdun. Çocuk dedi ki: Ben de bilmem nereye gideyim? Nereye gidersem bir derde uğruyorum.

3855. Senin gibi bir zındak, bir pis, bir dinsiz herif, başucuma yırtıcı canavar gibi gelip dikiliyor. En iyi bir yer olan tekkede bile bir an olsun aman bulmadım. Bir avuç bulgur aşıyla geçinmeye çalışan derviş, gözlerinden meni akarak, elleriyle hayalarını sikarak bana yüz tuttu. Namıslu oldum mu gizli, gizli hakar aletleriyle oynarlar. Tekke böyle olursa artık halkın pazarı, eşek sürüsü ve hamların divanı nasıl olur? Var kıyas et.

* Meni akararak, elleriyle hayalarını sikarak bana yüz tuttu. Namıslu oldum mu gizli, gizli hakar aletleriyle oynarlar. Tekke böyle olursa artık halkın pazarı, eşek sürüsü ve hamların divanı nasıl olur? Var kıyas et.

3860. Eşek, nerde, namıslı ve takva nerede? Eşek, korkuyu, ürkmeyi, ricayı ne bilir? Akıl kadının da emniyet ve adaletini diler, erkeğin de. Fakat akıl nerede? Tutar, bu sefer de kadınlara kaçarsam Yusuf gibi sunamalara, fitnelere düşerim. Yusuf, kadın yüzünden zindana düştü, sıkıntılara uğradı. O bile böyle olursa artık ben, elli kere darağacına çekilirim. Kadınlar, bilgisizliklerinden bana saldırdılar. Erkekler canıma kastederler.

3865. Sonuçta ne kadınlardan kurulabilivorum ne erkeklerden. Ne yapayım bilmem? Ne bunlardanım ben, ne onlardan! Ondan sonra oğlan, köseye baktı, dedi ki: O çenesindeki o iki kula dertten kurtuldu gitti. Kerpiçten

de kurtuldu, kerpiçten kurtuldu, hatta senin gibi yığıncağın için kerpiçten kart oğlanın. Gösteriş için olsun. Kaç dört kıl, adamın kerpiçten çevre yığılan otuz kerpiçten kurtuldu. Allah inayetinin bir işi ve ibadetinden yeğdir.

3870. Çünkü şeytan itaat kerpicini alır, hatta iki yüz tuğla olsa yine kapat, kendine yol açar. Her yanın kerpiçle dolu olsa yine o kerpiçler senin tarafından konmuştur. Fakat o iki üç, kıl, Allah vergisidir. Hakikatte o kılın her biri bir dağdır. Çünkü o, padişahların padişahının bir aman fermandır. Sen bir kapıya yüzlerce kilit vursan bir sersem gelir, hepsini de söker çıkarır. Fakat bir şahne, herhangi bir kapıyı mumla kapatsa erler, babayığınlar bile ona yaklaşamaz, yürekleri oynar.

3875. Allah inayeti olan o iki üç kıl könlüklerle arına girer, dağ kesilir, yüzlerde görünen nura benzer. Ey iyi yaratılışlı adam, kerpiç komaya kalkışma, fakat çirkin şeytandan da emin olarak uyuma. Yürü, Allah kereminden iki tanecik kıl elde et de ondan sonra gam yeme, emin olarak uyul. Bilgili adamın uykusu, ibadetten yeğdir. Hele insanı gafletten uyandıran bilgi olursa. Yüzme bilen hareketlessiz durması, aceminin elle ayakta savaşmasından iyidir.

3880. Acemi, elini ayağına oynatır durur, fakat boğulur. Yüzme bilense denizdeki dalgıç gibi yüzer durur. Bilgi, uçsuz bucaksız ve kıyasız bir denizdir. Bilgi dileyense, denizlerde dalgıçlık edene benzer. Bilgi dileyenin ömrü, binlerce yıl olsa yine araştırmadan vazgeçmez, bir türlü doymaz.

10. Cariyenin Köyle ve Sultanla Cinsel İlişkide Bulunması

O kadına tapan er şalvarını çıkarıp cariyenin ayak ucuna oturdu. Aleti, dosdoğru gideceği yere giderken orduda bir gürültü, bir kızılca kıyamettir koptu. Er sıçradı, götü başı açık bir halde ateş gibi Zülfikar elinde dışarı çıktı.

Derhal o ay yüzlü dilberin bulunduğu çadıra koştu. **O hurinin yanına gelince aleti hâlâ dimdikti.** Öyle bir aslanla savaştı da erliği, yine sönmedi, hâlâ ayakta idi.

Halife buluşmayı diledi, bu maksatla o cariyenin yanına gitti. Onu andı, aletini kaldırdı. O cana canlar katan, o sevgisini git-tikçe artıran güzelle buluşmaya niyetlendi.

Erin kılıcını çekip gidişini, aslanı öldürdükten sonra gelişini, aletin hala gergedan boynuzu gibi ayakta olduğunu söyledi. Ondan sonra namuslu Halifenin gevşekliğini ve farenin bir çıtır-dısından aletinin söndüğünü görünce dayanamayıp güldüğünü bildirdi. (Mesnevi, Cilt 5, Beyitler 3880-3967, s. 315 - 322)

disini çeksın.

3875. **O yiğit er de** Musul'dan döndü, yola
Yolda bir ormana, bir yeşillige geldi.

Aşk ateşi, öyle bir parlamıştı ki yerle g
etmiyordu.

Çadır içinde o ay parçasına kastedti. Ak
Halifeden korkma nerde?

Şehvet, bu ovada davul dövdü mü akıl d
ne oluyor ki a turpoğlu turp:

Yüzlerce halife, o anda o erin ateşli gözüne bir
sinekten aşağı görünür.

3880. O kadına tapan er şalvarını çıkarıp cariyenin
ayak ucuna oturdu.

Aleti, dosdoğru gideceği yere giderken orduda
bir gürültü, bir kızılca kıyamettir koptu.

Orijinal Kaynak

Madde - 10-

316

MESNEVİ

Er sıçradı, götü başı açık bir halde ateş gibi
Zülfikar elinde dışarı çıktı.

Birde ne görsün, ormandan kara bir erkek
aslan, kendisini ordunun içine kapmış koyvermiş.

Atlar, ürküp köpürmüşler, her çadır ve ahır yeri
yıkılmış, herkes birbirine girmiş.

3885. Erkek aslan, ormanın gizli bir yerinden fırlamış,
havaya deniz dalgası gibi tam yirmi arşın sıçramıştı.

Er, pek yiğitti, aldırış bile etmeden sarhoş bir
erkek aslan gibi aslanın önünü kesti.

Kılıçla bir vurdu, başını ikiye böldü. Derhal o
ay yüzlü dilberin bulunduğu çadıra koştu.

O hurinin yanına gelince aleti hâlâ dimdikti.

Öyle bir aslanla savaştı da erliği, yine sönmedi.
hâlâ ayaktaydı.

3890. O tatlı ve ay yüzlü güzel, onun erliğine şaşıp
kaldı.

Istekle ona kendisini teslim etti. O anda o iki
can, birleştiler..

Bu iki canın birbirleriyle birleşmesi yüzünden
gayıptan bir başka can gelir erişir.

Kadının rahminde meniye kabule mâni bir şey
yoksa bu can, doğuş yoluyla gelir, yüz gösterir.

Her nerde iki adam, sevgiyle, yahut kinle bir-
leşeler, bir üçüncü can, mutlaka doğar.

3895. Fakat o suretler, gayp âleminde doğarlardı. O
varınca onları gözünle de görürsün.

O sonuçlar, senin birleşmelerinden doğ-
dine gel de her eşe hemen sevinme.

Orijinal Kaynak

Madde - 10 -

322

MESNEVİ

Bil ki padişahların gönüllerinde ulu bir ay vardır. Bazı bazı gaflet yüzünden bulut altına girer ama ehemmiyeti yok.

3960. Gönülde gezip dolaşma zamanı bir ışık vardır ki hiddet ve hırs vaktinde liğen altında gizlenir.

O anlayış, şimdi benim dostumdur. Söylenecek sözünü söylemezsen,

Bu kılıçla boynunu vururum. Bahanen hiç fayda almaz.

Doğru söylersen seni azad ederim. Tanrı hakkı için neşeni kırmam.

Yedi mushafı birbiri üstüne koyup sözünü tutacağına yemin etti.

Cariyeceğizin kılıç korkusuyla o sırrı Halifeye açması, Halifenin doğru söyle, bu gülüşün sırrını bildir, yoksa seni öldürürüm demesi

3965. Cariye âciz kalınca ahvali anlattı. O yüz Zâl'e bedel olan Rüstem'in erliğini söyledi.

Yoldaki gerdeği, o sırada vukua gelen halleri bir bir nakletti.

Erin kılıcını çekip gidişini, aslanı öldürdükten sonra gelişini, aletinin hâlâ gergedan boynuzu gibi ayakta olduğunu söyledi.

Ondan sonra namuslu Halifenin gevşekliğini ve farenin bir çıtırdısından aletinin söndüğünü görünce dayanamayıp güldüğünü bildirdi.

Tanrı sırları meydana çıkarır. Mademki sonunda bitecek, kötü tohum ekme.

3970. Su, bulut, ateş ve bu güneş, sırları toprağın altından çıkarır.

Orijinal Kaynak

Madde - 10-

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Mevlana'ya ait olduğu iddia edilen kitaplarda,

EVİRİMİ SAVUNAN VE TÜRK MİLLETİNİ KENDİNCE AŞAĞILAMAYA ÇALIŞAN SÖZLER

Ben de cansız varlıktan öldüm, biten boy atıp gelişen nebat oldum; nebatken öldüm, hayvan şekliyle baş gösterdim. Hayvanlıktan öldüm, insan oldum; artık ölüp azalmaktan, noksana düşmekten ne diye korkacakmışım? (Mesnevi Cilt 3, sf 273)

İnsan, önce cansızlar ülkesine gelmiştir, cansızlardan nebatlara düşmüştür. Yıllarca o nebatlarda ömür sürmüştür de cansızlardaki savaşını hatırına bile getirmemiştir. Nebattan canlılara düşünce de nebat olduğu zamanki hali hatırına gelmez.... Tekrar onu bilen Yaratıcı, onu tutar, hayvanlıktan insanlığa çekmeye başlar. (Mesnevi cilt 4, sf. 636)

Diyorum ki: Karnımın şişkinliğini görüp bu nedir diye sorarlara, nolurdu diyorum, bütün deniz, karnıma aksaydı.

Bir tuluma benzeyen karnım, su dalgalarından patlasa da ösem, gene de güzel bir ölümdür bu bana.

3890. Ben nerde bir su ırmağı görsem kıskanır da, keşke onun yerinde olsaydım derim.

Elim tef gibidir, karnım davul gibi; gül gibi neşeyle su aşkının davulunu çalar dururum.

* Rûhul-Emin'e benzeyen su, kanımı dökse, yer gibi yudum kanımı içerim ben.

Elim tef gibi, tencere gibi ateşte coşar, kaynarım; gündüzün kum gibi dek kan içer dururum.

Elim tef gibi, baş vurdum, öfkelenince kaçtım ya; ondan da pişman

im, sarhoş canıma kızgınlıkla ne yapmak istiyorsa yapayım bayramı odur; âşıkça öküzdür, koyundur.

Elim tef gibi, yuhusa, yahut birşey yese bile bayramda kesilmek için

beni Mûsâ'nın ineği bil, her bir parça buçuğum, her hür kişiyi yeniden canlandırır.

Mûsâ'nın ineği kurban edilmişti ama en bayağı parça - buçuğu, bir öldürülmüşe can verdi.

3900. * "Onun bazı uzuvlarıyla vurun o öldürülmüşe" dendi de vurdular; öldürülmüş adam, sıçrayıp yerinden fırladı.

A ulu kişilerim, canların dirilmesini istiyorsanız bu ineği boğazlayın.

* Ben de cansız varlıktan öldüm, biten, boy atıp gelişen nebat oldum; nebatken öldüm, hayvan şekliyle baş gösterdim.

* Hayvanlıktan öldüm, insan oldum; artık ölüp azalmaktan, noksana düşmekten ne diye korkacaktım?*

* Bir daha hamle edeyim de insanken öleyim; böylece de melekler âleminde kol - kanat çırpayım.

* Melek olduktan sonra da ırmağa atlamak gerek; "Herşey yok olur - gider, ancak O'nun zâtıdır kalan."

* Bir kere daha melekken kurban olayım da o vehme gelmeyen yok mu, o olayım.

* Yok olurum, yok olurum da erganon gibi, "Gerçekten de biz, dönüp ona varanlarız" derim.

* Yitmek anlamına "gum şudem" değil, "k" üstüne üstün konmuş: Kem şudem.

Orijinal Kaynak

Mesnevi cilt
.3.

Orijinal Kaynak

Mesnevi cilt
.4.

(M E T İ N)

* İnsanımı ibtidâdan beri yaratılış hâlleri,
yaratılış konakları

İnsan, önce cansızlar ülkesine gelmiştir; cansızlardan nebat-
lara düşmüştür.

Yıllarca nebatlarda ömür sürmüştür de cansızlardaki savaşımı
hatırına bile getirmemiştir.

Nebattan canlılara düşünce de nebat olduğu zamanki hâli ha-
tırına gelmez.

3640. Yalnız yeşillige gönlü akar; hele bahar oldu da çiçekler açıl-
dı mı.

Çocukların gönülleri de analarına akar; akar ama neden ana-
larını severler, neden ana sütünü arzularlar, bilmezler ki.

Bu, her yeni müridin, o bahtı genç, yüce piri pek sevmesine
benzer.

* Bu aklın cüz'ü, Akl-ı Küll'dedir; bu gölgenin hareketi, o gül
dalının hareketi yüzündendir.

* Sonunda gölgesi, kendisinde yok olur - gider de gönlünün ne-
den aktığını, bu araştırmanın neden olduğunu anlar, bilir.

A bahtı yâver kişi, bu ağaç oynamasa, dalın gölgesi nasıl oy-
nar?

Tekrar onu bilen yaratıcı, onu tutar, hayvanlıktan insanlığa
çekmeye başlar.

Böylece ülkeden ülkeye gider de sonunda akıllı, bilgili, yüce
bir hâle gelir.

Önceki akılları hatırlamaz ya; bu akıldan da geçecektir, gene
değişecektir o.

Sonunda bu hırsla, istekle dopdolu akıldan da kurtulur; yüz-
binlerce şaşılacak akıl görür.

3650. Uyumuştur, önceki hallerini unutmuştur ama, onu bu unut-
kanlıkta bırakırlar mı hiç?

Gene onu uykusundan uyandırırılar; o da önceki hâline acı - acı
güler.

Uykuda uğradığım o gam neydi, doğru - düzen halleri nasıl oldu
da unuttum;

Kuran'da evrim yoktur. Bir proteinin dahi tesadüfen oluşması mümkün değildir. 700 milyonun üzerinde fosil de yaratılışı ispat etmektedir. Evrimin doğruluğunu ispat eden tek bir fosil yoktur. Cinlerin, meleklerin, Hz Musa (as)'ın yılanı dönüşen asasının, hiçbir evrim geçirmeden bir anda yaratılması gibi insan da Kuran'da anlatıldığı gibi bir anda yaratılmıştır. Kuran'ın ve bilimin gösterdiği bu gerçeğe rağmen İslam ile Darwinizm'i bağdaştırmaya çalışmak, Müslümanlara Kuran'da olmayan bir İslam telkin etmektir.

Kuran'da Evrimle Aşama Aşama Yaratılış Yoktur. Her Şey Allah'ın "Ol" Emriyle Yaratılmıştır.

Gökleri ve yeri (bir örnek edinmeksizin) yaratandır. O, bir işin olmasına karar verirse, ona yalnızca "Ol" der, o da hemen olur. (Bakara Suresi, 117)

Dirilten ve öldüren O'dur. Bir işin olmasına hükmetti mi, ona yalnızca: "Ol" der, o da hemen olur. (Mümin Suresi, 68)

Onu istediğimizde herhangi bir şey için sözümüz, ona yalnızca "Ol" demekten ibarettir; o da hemen olur. (Nahl Suresi, 40)

Bir şeyi dilediği zaman, O'nun emri yalnızca: "Ol" demesidir; o da hemen olur. (Yasin Suresi, 82)

Allah'ın çocuk edinmesi olacak şey değil. O yücedir. Bir işin olmasına karar verirse, ancak ona: "Ol" der, o da hemen olur. (Mer-yem Suresi, 35)

Melekler Evrimle Yaratılmamıştır

Hamd, gökleri ve yeri yaratan, ikişer, üçer ve dörder kanatlı melekleri elçiler kılan Allah'ındır; O, yaratmada dilediğini arttırır. Şüp-

hesiz Allah, herşeye güç yetirendir. (Fâtır Suresi, 1)

Hani Rabbin meleklerle: "Muhakkak Ben, yeryüzünde bir halife var edeceğim" demişti... (Bakara Suresi, 30)

Ve meleklerle: "Adem'e secde edin" dedik... (Bakara Suresi, 34)

Andolsun, Biz sizi yarattık, sonra size suret (biçim-şekil) verdik, sonra meleklerle: "Adem'e secde edin" dedik... (Araf Suresi, 11)

Cinler Evrimle Yaratılmamıştır

Andolsun, insanı kuru bir çamurdan, şekillenmiş bir balçıktan yarattık. Ve Cann'ı da daha önce 'nüfuz eden kavurucu' ateşten yaratmıştık. (Hicr Suresi, 26-27)

İnsanı, ateşte pişmiş gibi kuru bir çamurdan yarattı. Cann'ı (cinni) da 'yalın-dumansız bir ateşten' yarattı. (Rahman Suresi, 14-15)

Allah için yaratmak çok kolaydır. Rabbimiz hiçbir sebep olmadan yoktan var edendir. Cinleri ve melekleri nasıl farklı şekillerde var ettiyse, insanı da evrime gerek olmadan, ayrı bir varlık olarak var etmiştir. Aynı durum hayvanlar ve bitkiler gibi diğer canlılar için de geçerlidir. Kuran'da bildirilen açık gerçek şudur: Allah bu canlıların hiçbirini evrimleştirmeden, yani türleri başka türlere dönüştürmeden bir anda yoktan var etmiştir.

Evrimi Savunan Müslümanlar, Hz. Musa (as)'ın Asasının Yılana Dönüşünü, Hz. İsa (as)'ın Üflediği Çamurun Kuş Olup Uçmasını Açıklayamazlar

Hz. Musa (as) asasını yere attığında, cansız bir ağaç dalı, canlı bir yılan dönüşmekte, eline aldığı yılan tekrar cansız bir ağaca dönüşmektedir, sonra tekrar yere attığında yine can bulmaktadır. Yani cansız bir

madde, canlanmakta, sonra ölmekte, sonra yine canlanmaktadır. Böylece Allah bu mucizesiyle insanlara, sürekli Yarattılış'ı göstermektedir.

Böylece, onu attı; (bir de ne görsün) **O HEMEN HIZLA KOŞAN (KOCAMAN) BİR YILAN (OLMUŞ).**

Dedi ki: "Onu al ve korkma, Biz onu ilk durumuna çevireceğiz." (Taha Suresi, 20-21)

"Sağ elindeki atıver, **ONLARIN YAPTIKLARINI YUTACAKTIR**; çünkü onların yaptıkları yalnızca bir büyücü hilesidir. Büyücü ise nereye varsa kurtulamaz." (Taha Suresi, 69)

"Asanı bırak;" (Bıraktı ve) **ONUN ÇEVİK BİR YILAN GİBİ HAREKET ETTİĞİNİ** görünce, geriye doğru kaçtı ve arkasına bakmadı. "Ey Musa, korkma; şüphesiz Ben(im); Benim yanımda gönderilen (elçiler) korkmaz." (Neml Suresi, 10)

Kuran'da Hz. İsa (as)'ın da çamurdan kuş biçiminde birşey yaptığı, sonra bunun içine üflediğinde, Allah'ın dilemesiyle, bu kuşun hayat bulup canlandığı haber verilmiştir:

Allah şöyle diyecek: "Ey Meryemoğlu İsa, sana ve annene olan nimetimi hatırla. Ben seni Ruhu'l-Kudüs ile destekledim, beşikte iken de, yetişkin iken de insanlarla konuşuyordun. Sana kitabı, hikmeti, Tevrat'ı ve İncil'i öğrettim. **İZNİMLE ÇAMURDAN KUŞ BİÇİMİNDE (BİR ŞEYİ) OLUŞTURUYORDUN DA (YİNE) İZNİMLE ONA ÜFÜRDÜĞÜNDE BİR KUŞ OLUYORDU...** (Maide Suresi, 110)

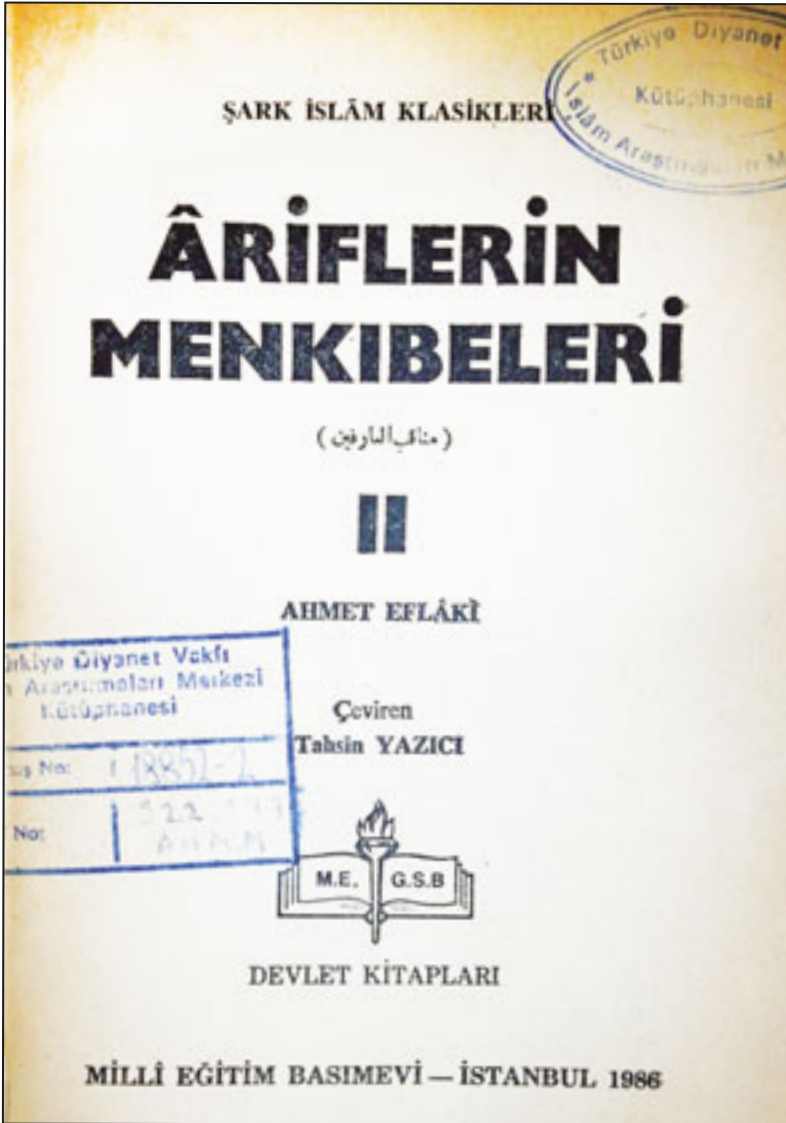
Bu kuş, hiçbir sebebe bağlı olmadan, Allah'ın dilemesi ve mucizesiyle, can bulmaktadır Cansız bir maddeden can sahibi olan kuş, Yüce Allah'ın örneksiz, sebepsiz, üstün yaratışının örneklerinden biridir. Hz. İsa (as) da, Allah'ın lütfettiği bu mucizeyle, evrimci düşüncenin mantıksızlığını ve geçersizliğini gözler önüne sermektedir.

MEVLANA'YA AİT OLDUĞU SÖYLENEN ESERLERDE DE, TIPKI İNGİLİZ CHARLES DARWIN'İN ESERLERİNDE OLDUĞU GİBİ, TÜRKLER HAŞA BARBAR OLARAK NİTELENDİRİLİYOR

Bir gün Şeyh Selahaddin hazretleri bağını yapmak için ücretle Türk rençberler tutmuştu. Bunu gören **Mevlana hazretleri**: “Efendi, yani Bay Selahaddin, bağ yapımında Rum rençberler, bozumunda da Türk rençberler tutmak lazımdır. Çünkü dünyayı imar etmek Rumlara; yıkmak ise Türklere mahsustur... Her şeyden arı duru olan Yüce Tanrı, dünyayı yarattığı vakit önce gafil kafirleri yarattı ve onlara uzun ömür ve büyük kuvvet verdi. Nihayet onlar, hiçbir şeyden haberi olmayan rençberler gibi bu toprak alemini imar etmeye çalıştılar. Birçok asırlar sonra gelenlerin örneği olsun diye birçok şehirler, dağların tepelerinde kaleler ve tepeler üzerinde tarlalar yaptılar. Sonra da azar azar bu imaretlerin tamamıyla harab olması için Tanrı'nın takdiri şöyle bir tedbirde bulundu: **Bunları yıkmak için Türkleri yarattı, onlar da çekinmeden ve acımadan gördükleri her imareti yıktılar, harabeye çevirdiler ve hala da yapıyorlar ve kıyamete kadar da böyle yapacaklar. Konya şehri de yine merhametsiz Türk zalimlerin eliyle harab olacaktır**” buyurdular. Nitekim şimdi buyurduğu gibi oldu. (*Menakibü'l Arifin, Ahmed Eflaki'nin farsça eseri (1360). Bu eser, Mevlevi tarikatının en kapsamlı anlatıldığı kitap olarak bilinir*)

Kuran'a Göre Irkların Birbirine Üstünlüğü Yoktur. Üstünlük Sadece Takva İledir

Ey insanlar, gerçekten, Biz sizi bir erkek ve bir diğiden yarattık ve birbirinizle tanışmanız için sizi halklar ve kabileler (şeklinde) kıldık. Şüphesiz, Allah Katında sizin en üstün (kerim) olanınız, (ırk ya da soyca değil) takvaca en ileride olanınızdır. Şüphesiz Allah, bilendir, haber alandır. (Hucurat Suresi, 13)

İrk Ustünlüğü Düşüncesine Göre Hareket Etmek Cahiliye Tutumudur

Hani o inkar edenler, kendi kalplerinde, 'öfkeli soy koruyuculuğu'nu (hamiyeti), cahiliyenin 'öfkeli soy koruyuculuğunu' kılıp-kışkırttıkları zaman, hemen Allah; elçisinin ve müminlerin üzerine '(kalbi teskin eden) güven ve yatışma duygusunu' indirdi ve onları "takva sözü" üzerinde 'kararlılıkla ayakta tuttu." Zaten onlar da, buna layık ve ehil idiler. Allah, her şeyi hakkıyla bilendir. (Fetih Suresi, 26)

5/23-24

ARIFLERİN MENKİBELERİ II

137

(23) Yine meşhur bir hikâyedir: Bir gün şeyh Selâhaddin hazretleri bağını yapmak için ücretle Türk rençberler tutmuştu. Bunu gören mevlânâ hazretleri: "Efendi, yani Bay Selâhaddin, bağ yapımında Rum rençberler, bozumunda da Türk rençberler tutmak lâzımdır. Çünkü dünyayı imar etmek rumlara, yıkmak ise, türklere mahsustur. Her şeyden arı duru olan yüce Tanrı, dünyayı yarattığı vakit önce gafil kâfirleri yarattı ve onlara uzun ömür ve büyük kuvvet verdi. Nihayet onlar, hiçbir şeyden haberi olmıyan rençberler gibi bu toprak âlemini imar etmeye çalıştılar. Birçok asırlar sonra gelenlerin örneği olsun diye birçok şehirler, dağların tepelerinde kaleler ve tepeler üzerinde tarlalar yaptılar. Sonra da azar azar bu imaretlerin tamamıyla harab olması için Tanrı'nın takdiri şöyle bir tedbirde bulundu: Bunları yıkmak için Türkleri yarattı, onlar da çekinmeden ve acımadan gördükleri her imareti yıktılar, harabeye çevirdiler ve hâlâ da yapıyorlar ve kıyamete kadar da böyle yapacaklar. Konya şehri de yine merhametsiz Türk zâlimlerin eliyle harap olacaktır" buyurdular. Nitekim şimdi buyurduğu gibi oldu.¹

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

Mevlana'ya ait olduğu iddia edilen kitaplarda,

KADINLARI AŞAĞI GÖREN SÖZLER

Bu bölümde yer alan bazı sözlerde Peygamberimiz (sav)'in adı kullanılmış ve haşa bu sözler Peygamberimiz (sav)'e aitmiş gibi ifade edilmiştir. Resulullah (sav), kadınlara olan sevgisi, saygısı ve nezaketiyle tüm dünyaya örnek olmuş bir insandır. Hayatının her anında kadınlara verdiği değeri ifade etmiş, onları en güzel şekilde korumuş, desteklemiş ve onore etmiştir. Dolayısıyla Peygamberimiz (sav)'in kadınlar aleyhine bir açıklamasının bulunması mümkün değildir. Bu, Kuran'a da uygun değildir. Allah'ı çok seven, Allah'tan çok korkan ve tüm hayatını Kuran'a göre yaşayan Hz. Muhammed (sav)'e kadınlar aleyhinde sözler addetmek, mübarek Peygamberimiz (sav)'e çok çirkin bir iftiradır. Peygamberimiz (sav) tüm bu iftiralardan ve çirkin sözlerden beridir.

Kadınları sözde aşağı gören zihniyet bağnazlığın hurafelerinde vardır. Kuran bu çirkin hurafeleri ortadan kaldırmıştır. Örneğin Mesnevi'de de yer alan bağnaz hurafelere göre kadınların akli noksandır ve kadınlara danışılmamalıdır. Oysa Kuran'da Sebe melikesiyle ilgili kıssa yer almaktadır. Yani,

bir kadının devletin hükümdarı olduğu örneği verilmiştir. Benzer şekilde Allah Kuran'da, Hz. Meryem ve Firavun'un eşi gibi mümin kadınları da övmüş ve onların güzel ahlakını tüm insanlara örnek göstermiştir.

1. Kadın Parça Buçuktur Yalanı

Ümmet peki dedi, “Ya bir çocuğa rastlarsak ya bir kadın çıkar-
sa karşımıza?” **Çocukta da kadında da akıl yoktur, aydın bir
karara varamaz.** Peygamber onunla danış dediğinin tersini yap
düş yola dedi. Nefsini kadın tanı, kadından beter tanı, çünkü
kadın parça buçuktur, nefisse tamamen şerdir. (*Mesnevi, Cilt 2,*
s. 563)

2. Kadınlara Danışmanın Yanılgısı

Ey yolcu yolcuyla danış, kadınla değil... Çünkü kadının reyi seni
topal eder. (*Mesnevi Cilt 4 Beyit 2210*)

3. Kadınlara Danışsanız Bile Dediklerinin Tersini Yapın Hurafesi

“Kadınlarla danışın, sonra da ne dedilerse aksini yapın.” Ger-
çekten de onlara asi olmayanlar helak oldu. (*Mesnevi, Cilt 1,*
3064-3065. *Beyitler*)

2270. Peygamberler, bir çok düzenler kurdular da değirmen, bu taşın çevresinde döndü.

Nefis, bunu yıkmak, halkın yolunu azdırmak, halkı sersemletirmek ister*.

* İşleri, danışarak yapmak gerek ki sonundaki pişmanlık azalsın.

Ümmet, kiminle danışalım deyince peygamberler, kendisine uvulan akılla dediler.

Ümmet, peki dedi, ya bir çocuğa raslarsak, ya bir kadın çıkar sa karşımıza.. Çocukta da, kadında da akıl yoktur, aydın bir karara varamaz.

Peygamber, onunla danış, dediğinin tersini yap, düş yola dedi. Nefsini kadın tanı, kadından da beter tanı; çünkü kadın parçabucuktur; nefisse tamam şerdir.

Nefsine danıştın mı, ne derse o alçağın dediğinin tersini yap. * Hattâ sana namaz kıl, oruç tut diye buyursa bile. Çünkü nefis düzencidir; gene bir düzen doğuracaktır sana.

Olgunluk, yapacağın işlerde nefisle danışmak, ne diyorsa tersini yapmaktır.

2280. Onunla başa çıkamazsın; onun inadına karşı koyamazsın.. Yürü, bir dost kazan da onunla uzlaş.

Akıl, bir başka akıldan güç-kuvvet kazanır. Şeker kamışı, şeker kamışından olgunlaşır.

Ben nefsin düzeninden neler gördüm, neler.. Büyüsüyle iyiyi-kötüyü ayırd edişi bile giderir insandan.

Yeniden-yeniye vaadlerde bulunur sana; binlerce kere de o vaadleri bozar- gider.

Yüz yıl ömür sürsen, böyle bir mühlet ele geçse; hergün yeni bir bahâne bulur, aldatır nefis seni.

Soğuk vaadleri sıcak-sıcak söyler; bir büyücüdür ki adamı kıvrak bağlar.

A Tanrı ışığı Husâmeddin, gel.. Sen olmayınca çorak yerden ot bitmiyor.

Bir gönlü incinmişin ilenmesi yüzünden, gökyüzüne bir perdedir, gerilmişti.

Bu kazânın ilâcını gene kazâ bilir; halkın akli kazâya karşı sersemdir, şaşkındır.

O kara yılan, yola düşmüş bir kurbağadır.

* Bu ve bundan önceki beyit, karşılaştırmadır.

178

MESNEVİ

2200. Böyle olmıyan adam diri değildir ki İsa'ya hemdem olsun.. ölü değildir ki İsa'nın ölüleri dirilten nefesine mazhar olsun!

Kör canı her yana adım atar, sıçrar durur ama bir türlü kurtulamaz!

Gölcük, gölcükte balık avlıyanlar, birisi akıllı, öbürü yarı akıllı, üçüncüncüsü de mağrur, aptal, gafil ve değersiz üç balıkla âkıbetleri

A inatçı, bu, içinde üç büyük balık bulduğu gölcüğün hikâyesine benzer.

"Kelile" de okumuşsundur ama o ibarettir, bu anlatışımızsa canın da içidir.

Birkaç balıkçı, o gölcüğün yanından geçtikçe balıkları gördüler.

2205. Derhal koşup ağ getirmeye gittiler. Balıkları bunu anladılar..

İçlerinde akıllı olan yola düştü; hiç de gidilmesi istenmiyen o güç yola yürüdü.

Bunlarla danışmıyayım dedi.. türlü türlü fikirlerde bulunur, azmini gevşetirler.

Yurtlarının sevgisine kapılırlar; tembellikleri, bilgisizlikleri bana da sirayet eder.

Danışmak için bir iyi ve diri kişi lâzım ki seni de diriltsin; fakat nerde öyle bir diri?

2210. Ey yolcu, yolcuyla danış, kadınla değil.. çünkü kadının rey-i seni topal eder!

Vatan sevgisinden dem vurma; durma, yürü.. vatan oradadır, burada değil canım efendim!

Vatan istiyorsan ırmağın o tarafına geç.. bu doğru hadisi iğri ve yanlış okuma!

Orijinal Kaynak

Madde -2-

Gulyabanı, sana zarar verir de yoldan azdırır seni. Senden daha akıllı nice kişiler bu yola düştü.

290. Yola düşenlere, o kötü canlı İblis neler etti; Kur'an'dan işit. Onları, ana yoldan yüzbinlerce yıl uzaklara düşürdü; kutsuzluklara uğrattı, çı çıplak etti-gitti.

* Kemiklerini, gör; saçlarını seyret de ibret al, o yana eşek sürme.

Eşeğin boynunu tut, yola sür onu; yol erlerinin, güzelce yol bilenerin yoluna getir onu.

Kendine gel, eşeği kendi keyfine bırakma, ondan el çekme. Çünkü onun aşkı, çayırılığa, çimenliğidir.

Bir soluk gaffete düştün de onu bıraktın mı, çayırılığa doğru fersahlarca yol alır-gider.

Eşek, yolun düşmanıdır, çayırın sarhoşudur ancak. O, nice eşek sâhibini öldürmüş-gitmiştir.

Yolu bilmiyorsan eşek neyi isterse onun aksini yap; zâten doğru yol da budur.

* "Kadınlarla danışın, sonra da ne dedilerse aksini yapın.. Gerçekten de onlara âsî olmayanlar helâk oldu.

Nefsin isteğiyle az dostluk et; çünkü Allah yolundan seni azdırır odur.

2970. Dünyâda, yoldaşların gölgesinden başka hiçbir şey, bu dileği, bu isteği kırıp geçiremez.

Orijinal Kaynak

Madde -3-

Kadınlara danışın sonra onların söylediklerinin aksine hareket edin. Karılarına başkaldırmayan kişiler nefeslerini tüketirler. (Ariflerin Menkibeleri, sf. 402)

4. Kadınların Rüyasının Bile Erkeklerden Aşağı Olduğu İddiası

Kadının rüyası, aklı noksan, canı zayıf olduğu için, erkeğin rüyasından daha aşağıdır. (Mesnevi, Cilt 6, 4354. Beyit)

5. Annelere Hakaret Sözü

Arşta oturup duruyordum. Anamın şehveti “inin” emri ile beni buraya attı. O tam yücelikten bir kocakarının hilesiyle rahim zindanına düştüm. Ruhu ta arştan bu yurda getirdi. Hasılı kadınların hilesi pek büyük. İnişim, önce de kadın yüzünden, sonra da kadın yüzünden. Ruhtum, nasıl oldu da bedene büründüm? (Mesnevi, Cilt 6, Beyit 2795)

6. Kadının Hayvan Suretinde Olduğu Yalanı

Kadınlarda hayvanlık sıfatları çoktur, çünkü kadının gönlü reнге, kokuya akar. (Mesnevi, Cilt 5, 2968-2975. Beyitler)

ARIFLERİN MENKİBELERİ

du. "Bu damdan aşağı atlayacağım" dedi hanımına. Kadın bağırmaya başladı ve "Ol-maz!" dedi. Kocası dinlemedi ve o yüksek damdan aşağı atladı. Kazara ayağı kırıldı. Hastalanıp yatağa düştü.

Bu sırada Şam'dan haberciler (kussâd) geldi ve ona "Bu zamanda ileri gelen atlı kahramanların başı sensin. Büyüklere danışarak Osman'ı ortadan kaldırmamız için senin de bulunman gerekir; çünkü onun aramızda kalması uzun sürdü" dediler.

Bunun üzerine o da "Özrüm açıktır ve zulüm de insanı rezil edicidir. Halimi gö-rüyorsunuz, hiç hareket edecek mecalim yok" diye buyurdu.

Ayağının kırılması sayesinde bu boyun vurmak hadisesinden kurtuldu, boyun vuranlarla birlikte bulunmadı ve "Tanrı'nın elçisi kadınların söylediğinin aksini yapı-rız" sözünde ne kadar isabet etmiştir. Beni böyle büyük bir günah işlemekten kurtar-dı ve Tanrı'nın göze görünmez yardımına ulaştırdı" dedi.

Kadınlara danışın, sonra onların söylediklerinin aksine hareket edin.

Karlılarına bahaldırmayan kişiler, nefeslerini tüketirler. [Mesnevi, c. 1, s. 182/2956]

— 492 — Yine Mevlânâ Tâceddin Horos el-Müderriş (Tanrı ona rahmet etsin) şöyle rivayet etti: Gençliğimde Celâleddin Karatay'ın medresesinde dünyanın derin bil-gini Mevlânâ Rûkneddin Mâzenderânî'nin (Tanrı rahmet etsin) önünde ders okuyor-duk. Bilginlerin ileri gelenleri de oradaydı. Kapağı bir perde asılmıştı. Birdenbire Mevlânâ'nın perdeyi kaldırıp selam verdiğini ve "Din bilginleri ne ile meşguldür?" dediğini işittim.

Mevlânâ Rûkneddin bunu duyar duymaz öğrencileriyle birlikte ona doğru koştu. Öğretileriyle uğraşıyoruz" dedi.

Bunun üzerine Mevlânâ da "Acaba Tanrı fikhini, ilmini ve hikmetini nerede oku-yorsunuz diye sorup bir ah çekti.

Bilginler ağlayıp çılgınlık kopardılar. Mevlânâ da hemen kalkıp gitti. On-lardan koşulsun da ne ona ne de izine rastladılar. Mevlânâ'nın bu heybe-tinde üstadımız Rûkneddin de bir hafta hastalanıp ortalarda görünmedi.

Hastalıktan kalkanca, bütün bilginlerle birlikte Mevlânâ'nın medresesine geldi, tam bir iradete özürler diledi.

O gün yirmi talihli öğrenci (danışment) de Mevlânâ'nın candan müridi oldu.

— 493 — Yine azı, Tanrı katında çok kabul edilen ulu dostlarımızdan bazıları söy-
le rivayet ettiler: Fakihlerden zevk ve eğlenceye düşkün olanlar "Bir yaratığa secde etmek doğru değildir" diyerek arkadaşları kötülüyorlardı.

Orijinal Kaynak

Madde -3-

Bekçi, sen ne hırsızsin, ne de kötü adamsın dedi; iyi adamsın ama, bönşün, ahmaksın.

Bir hayâle kapılıyor, bir rûyâya kanyor da bunca yol aşyorsun; aklında, dört arpa ağırlığına aydınlık bile yok.

Kaç keredir, boyuna rûyâ görürüm; Bağdat'ta bir define var derler bana;

Filan tarafta, falan sokakta gömülü.. ama söylediği mahalle, bu tasalara batmış kişinin mahallesiydi.

Evet, bekçi dedi ki: Filanın evinde gömülü, git, ara derler.. o düşman, yoksul adamın evini, adını söylüyordu.

Evet, ben bu rûyâyı kaç keredir görmüşüm; Bağdat'ta bir define var.

4330. Bu hayâle kapılıp yerimden bile kıpırdamadım; sense bir rûyâya kapılıyor, üşenmeden buralara geliyorsun.

Ahmağın rûyâsı aklınadır; onun rûyâsı da kendisi gibi değersiz, hiçbir şeye yaramaz.

Kadının, rûyâsını, aklının noksan, canının arık olması bakımından, erkeğin rûyâsından aşağı bil.

Aklı noksan adamın, ahmak kişinin rûyâsı boştur; peki, akılsızlıktan meydana gelen şey nedir? Yel gibi bir rûyâ.

Adam, define benim evimde dedi kendi - kendine; peki, orada ne diye yoksul oturmuşum, feryâd etmişim?

Definenin başında yoksulluktan ölmüşüm meğer; çünkü gaflet-teymişim, perde ardındaymışım.

Bu muştuluktan sarhoş oldu, derdi kalmadı; dilsiz - dudaksız, yüzbinlerce hamd okudu.

° Rızkım dedi, bu köteğe bağlıymış; Âb-ı Hayât, benim dükkânımdaymış.

Müflis olduğumu sanırdım, o zannın körlüğünün inadına büyük bir rızık elde ettim; yürü;

İster beni ahmak say, ister aşağı bir kişi; o define benim; sen istediğini söyle artık.

4340. Şüphesiz olarak dilediğimi gördüm; a ağzı pis bekçi, tersin söyle bana.

A ulu kişi, sen bana dertli de; senin önünde dertliyim; kendime hoşum ben.

İş, bunun tersine olsaydı; sana gül bahçesi görünseydi de, bana, hor - hakıyr bir yer kesilseydi ne olurdu ben? Eyvahlar olsun.

Orijinal Kaynak

Madde -4-

Onu yine hayalden, vehimden, zandan kurtar.
Yine kuyudan çıkar, cefa ipinden halâs et.

Bu suretle de bir gönül, senin güzel gönül alı-
şınla kanatlınsın, uçsun, şu balçıktan kurtulsun!

2790. Ey Mısır azizi, ey ahdında duran zat, mazlum
Yusuf, senin zindanıdadır.

Onu kurtarmak için çabucak bir rüya görüver,
İhsan sahiplerini sever.

Yedi arık ve hasta öküz, yedi semiz öküzü yut-
tu.

Yedi kuru, çirkin ve beğenilmeyecek başak,
yedi taze ve yemyeşil başağı otlamada.

Ey aziz, gönül Mısırında kıtlık başlıyor. Aman
padişahım, bunu caiz görme.

2795. Padişahım, senin hapsinde bir Yusufum ben.
Lütfet, beni kadınlardan kurtar.

Arşta oturup duruyordum. Anamın şehveti
"İnin" emriyle beni buraya attı.

O tam yücelikten bir kocakarının hilesiyle ra-
him zindanına düştüm.

Ruhu, ta arştan bu yurda getirdi. Hâslı kadın-
ların hilesi pek büyük!

İnişim, önce de kadın yüzünden, sonradan da
kadın yüzünden. Ruhtum, nasıl oldu da bedene bü-
ründüm?

2800. Ya bu düşkün Yusuf'un ağlayıp inlemesini duy,
yahut o âşık Yakub'a merhamet et.

Kardeşlerimden mi feryad edeyim, kadınlardan
mı? Âdem gibi cennetlerden düştüm ben!

Orijinal Kaynak

Madde -5-

2460. Savaşta kadının saldırmaması, düşman safını yaramaz; belki de işi büsbütün bozar.
Onu safta arslan gibi görürsün; kılıç elindedir ama eli tir tir titer.

Eyvahlar olsun aklı kadın olana; çirkin nefsi kadın olup talbamiş bulunana.

Hâsılı onun aklı alt olur; göçmesi de ancak ziyanın bulunduğu yanadır.

Ne mutlu aklı erkek, çirkin nefsi kadın olana; nefsini alt edene. Görünüşte dişinin saldırmaması da kuvvetlidir ama onun uğradığı zarar, eşekliğindedir; o eşek gibi hani.

Kadında hayvanlık sıfatları çoktur; çünkü kadının gönlü, rengine, kokuya akar.

O eşek de çayırlığın rengini duydu, kokusunu aldı da bütün deliller, gönlünden kaçtı gitti.

Susuz, yağmura muhtaç oldu, bulut değil; nefiste öküz açığı peydahlandı, sabrı kalmadı.

2470. Sabır demir bir kalkandır babacığım; Tanrı kalkana, üstünlük geldi - çattı yazısını yazmış.

Mukallit, bir şeyi anlatırken yüzlerce delil getirir; fakat kıyasla söyler, görerek değil.

Miske bulaşmıştır ama misk değildir; misk kokusu verir ama kendisi pis bir şeydir ancak.

Ey mürit, pislüğün misk olabilmesi için pis kişinin yıllarca o bahçede otlaması gerek.

° Eşekler gibi arpa yememek gerek; ceylan gibi var da, Hutun'de ergavan ye.

O toplumda Hutun ovasına git de orada karanfilden, yaseminden, gülden başka bir şey yeme.

Mideni reyhana, güle alıştırdı da peygamberlerin elde ettikleri elde et, onların gıdasını bul.

Seni samanla, arpayla doldurmayı bırak; artık reyhanla gülle alışla.

Seni midesi seni samanlığa, gönül midesiye reyhanlığa çekti.

Seni samanla arpa yiyen, kurban olur; Tanrı ışığını yiyense Kur'an okuyan.

2480. ° Senin yarın misktir, yarın aşağılık pislik; kendine gel de pislüğü arttırma, Çin miskini arttır.

O mukallidin yüzlerce delili vardır, yüzlerce laf eder; ağzından yüzlerce söz çıkar ama canı, özü yoktur.

7. Darwin de Mesnevi'de Olduğu Gibi Kadınları -Haşa- Aşağı ve Hayvan Gibi Görüyordu

Darwin kadının evlilikteki rolünü şöyle tarif ediyordu: “... Oynayacağınız bir nesne – her halükarda bir köpekten daha iyi ...” (Darwin’in Otobiyografisi 1809-1882, s. 232-233)

Darwin, “İnsanın Türeyişi” adlı kitabında kadınların idrak etme, hızlı kavrama ve taklit konusunda “daha aşağı ırkların özelliklerini taşıdıklarını ve bu nedenle daha eski ve alt bir medeniyet seviyesine sahip olduklarını” yazmıştı. (“Darwin’in İnsanın Türeyişi kitabındaki Doğanın Gelişimi”, s. 295)

Allah Kuran’da kadınların ve erkeklerin iman, ahlak, akıl olarak birbirlerine eşit olduklarını ve üstünlüğün sadece takvayla olacağını bildirmiştir:

Şüphesiz, Müslüman erkekler ve Müslüman kadınlar, mümin erkekler ve mümin kadınlar, gönülden (Allah’a) itaat eden erkekler ve gönülden (Allah’a) itaat eden kadınlar, sadık olan erkekler ve sadık olan kadınlar, sabreden erkekler ve sabreden kadınlar, saygıyla (Allah’tan) korkan erkekler ve saygıyla (Allah’tan) korkan kadınlar, sadaka veren erkekler ve sadaka veren kadınlar, oruç tutan erkekler ve oruç tutan kadınlar, ırzlarını koruyan erkekler ve (ırzlarını) koruyan kadınlar, Allah’ı çokça zikreden erkekler ve (Allah’ı çokça) zikreden kadınlar; (işte) bunlar için Allah bir bağışlanma ve büyük bir ecir hazırlamıştır. (Ahzap Suresi, 35)

Erkek olsun, kadın olsun inanmış olarak kim salih bir amelde bulunursa, onlar cennete girecek ve onlar, bir ‘çekirdeğin sırtındaki

tomurcuk kadar' bile haksızlığa uğramayacaklardır. (Nisa Suresi, 124)

Erkek olsun, kadın olsun, bir mümin olarak kim salih bir amelde bulunursa, hiç şüphesiz Biz onu güzel bir hayatla yaşatırız ve onların karşılığını, yaptıklarının en güzeliyle muhakkak veririz. (Nahl Suresi, 97)

Mümin erkekler ve mümin kadınlar birbirlerinin velileridirler. İyiliği emreder, kötülükten sakındırırlar, namazı dosdoğru kılarlar, zekatı verirler ve Allah'a ve Resûlü'ne itaat ederler. İşte Allah'ın kendilerine rahmet edeceği bunlardır. Şüphesiz, Allah, üstün ve güçlüdür, hüküm ve hikmet sahibidir. (Tevbe Suresi, 71)

Allah, mümin erkeklere ve mümin kadınlara içinde ebedi kalmak üzere, altından ırmaklar akan cennetler ve Adn cennetlerinde güzel meskenler vadetmiştir. Allah'tan olan hoşnutluk ise en büyüktür. İşte büyük kurtuluş ve mutluluk budur. (Tevbe Suresi, 72)

Hani melekler: "Meryem, şüphesiz Allah seni seçti, seni arındırdı ve alemlerin kadınlarına üstün kıldı," demişti. (Al-i İmran Suresi, 42)

Meryem oğlu Mesih, yalnızca bir elçidir. Ondan önce de elçiler gelip geçti. Onun annesi dosdoğrudur... (Maide Suresi, 75)

Allah, iman edenlere de Firavun'un karısını örnek verdi. Hani demişti ki: "Rabbim bana Kendi Katında, cennette bir ev yap; beni Firavun'dan ve onun yaptıklarından kurtar ve beni o zalimler topluluğundan da kurtar." (Tahrim Suresi, 11)

İmran'ın kızı Meryem'i de. Ki o kendi ırzını korumuştur. Böylece Biz ona Ruhumuz'dan üfledik. O da Rabbinin kelimelerini ve kitaplarını tasdik etti. O, (Rabbine) gönülden bağlı olanlardandı. (Tahrim Suresi, 12)

EK BÖLÜM

EVİRİM ALDATMACASI

Evrım teorisi, yani Darwinizm, Yaratılış gerçeğini reddetmek amacıyla ortaya atılmış, ancak başarılı olamamış bilim dışı bir safsatadan başka bir şey değildir. Evrim teorisi Eski Mısır'dan ve Sümerlerden bu yana gelen, kainatı ve canlılığı tesadüfle açıklayan putperest bir hurafedir, bilimle hiçbir bağlantısı yoktur. Canlılığın, cansız maddelerden tesadüfen oluştuğunu iddia eden bu teori, evrende ve canlılarda çok açık bir düzen bulunduğunun bilim tarafından ispat edilmesiyle ve evrimin hiçbir zaman yaşanmadığını ortaya koyan 700 milyona yakın fosilin bulunmasıyla çürümüştür. Üstelik, evrim teorisi hayatın temel yapı taşı olan tek bir proteinin oluşumunu dahi açıklamaktan acizdir. Proteinin kendi kendine tesadüfen oluşmasının imkansız olduğu bilim tarafından ortaya konmuştur. Böylece Allah'ın tüm evreni ve canlıları yaratmış olduğu gerçeği, bilim tarafından da kanıtlanmıştır. Bugün evrim teorisini ayakta tutmak için dünya çapında yürütölen propaganda, sadece bilimsel gerçeklerin çarpıtılmasına, taraflı yorumlanmasına, bilim görüntüsü altında söylenen yalanlara ve yapılan sahtekarlıklara dayalıdır.

Ancak bu propaganda, gerçeği gizleyememektedir. Evrim teorisinin bilim tarihindeki en büyük yanılgı olduğu, son 20-30 yıldır bilim dünyasında giderek daha yüksek sesle dile getirilmektedir. Özellikle 1980'lerden

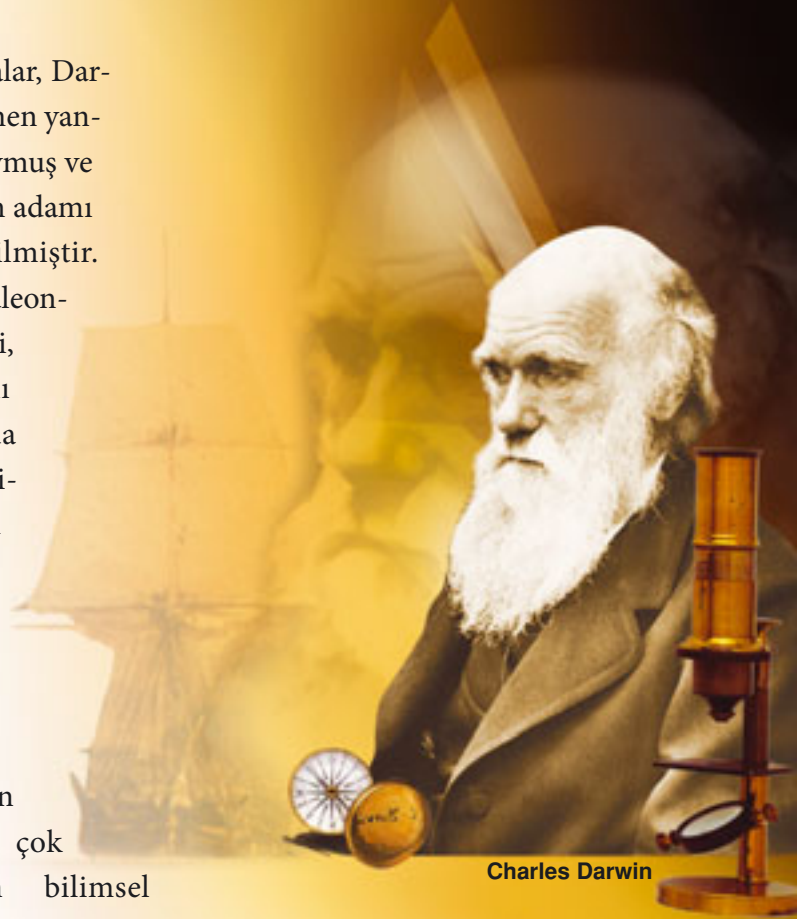
sonra yapılan araştırmalar, Darwinist iddiaların tamamen yanlış olduğunu ortaya koymuş ve bu gerçek pek çok bilim adamı tarafından dile getirilmiştir. Biyoloji, biyokimya, paleontoloji, genetik, zooloji, arkeoloji gibi farklı alanlardan çok sayıda bilim adamı, Darwinizm'in geçersizliğini görmekte, canlıların kökenini Yaratılış gerçeğiyle açıklamaktadırlar.

Evrim teorisinin çöküşünü ve Yaratılış'ın delillerini diğer pek çok çalışmamızda bütün bilimsel

detaylarıyla ele aldık ve almaya devam ediyoruz. Ancak konuyu, taşıdığı büyük önem nedeniyle, burada da özetlemekte yarar vardır.

Darwin'i Yıkan Zorluklar

Evrim teorisi, tarihi Eski Mısır'a, Sümerler'e kadar uzanan pagan bir öğreti olmakla birlikte, kapsamlı olarak 19. yüzyılda yeniden gündeme geldi. Teoriyi bilim dünyasının gündemine sokan en önemli gelişme, Charles Darwin'in 1859 yılında yayınlanan Türlerin Kökeni adlı kitabıydı. Darwin bu kitapta dünya üzerindeki farklı canlı türlerini Allah'ın ayrı ayrı yarattığı gerçeğine kendince karşı çıkıyordu. Darwin'in yanlıgılarına göre, tüm türler ortak bir hayali atadan geliyorlardı ve zaman içinde küçük değişimlerle farklılaşmışlardı.

Charles Darwin

Darwin'in teorisi, hiçbir somut bilimsel bulguya dayanmıyordu; kendisinin de kabul ettiği gibi sadece sözde bir "mantık yürütme" idi. Hatta Darwin'in kitabındaki "Teorinin Zorlukları" başlıklı uzun bölümde itiraf ettiği gibi, teori pek çok önemli soru karşısında açık veriyordu.

Darwin, teorisinin önündeki zorlukların gelişen bilim tarafından aşılacağını, yeni bilimsel bulguların teorisini güçlendireceğini umuyordu. Bunu kitabında sık sık belirtmişti. Ancak gelişen bilim, Darwin'in umutlarının tam aksine, teorisinin temel iddialarını birer birer yıktı.

Darwinizm'in bilim karşısındaki yenilgisi, üç temel başlıkta incelenebilir:

1) Teori, hayatın yeryüzünde ilk kez nasıl ortaya çıktığını asla açıklayamamaktadır.

2) Teorinin öne sürdüğü "evrim mekanizmaları"nın, gerçekte evrimleştirici bir etkiye sahip olduğunu gösteren hiçbir bilimsel bulgu yoktur.

3) Fosil kayıtları, evrim teorisinin öngörülerinin tam aksine bir tablo ortaya koymaktadır.

Bu bölümde, bu üç temel başlığı ana hatları ile inceleyeceğiz.

Aşılamayan İlk Basamak: Hayatın Kökeni

Evrin teorisi, tüm canlı türlerinin, bundan yaklaşık 3.8 milyar yıl önce dünyada hayali şekilde tesadüfen ortaya çıkan tek bir canlı hücreden geldiklerini iddia etmektedir. Çamur birikintisi içinden koful, mitokondri, lizozom, golgi cisimciği gibi çok sayıda kompleks organelden oluşan hücrenin nasıl meydana geldiği, tek bir hücrenin nasıl olup da milyonlarca kompleks canlı türünü oluşturduğu ve eğer gerçekten bu tür bir evrim gerçekleşmişse neden bunun izlerinin fosil kayıtlarında bulunamadığı, teorisinin açıklayamadığı sorulardandır. Ancak öncelikle, iddia edilen evrim sürecinin ilk basamağı üzerinde durmak gerekir. Sözü edilen o "ilk hücre" nasıl ortaya çıkmıştır?

Evrin teorisi, Yaratılış'ı cahilce reddettiği için, o "ilk hücre"nin, hiçbir plan ve düzenleme olmadan, doğa kanunları içinde kör tesadüflerin ürünü

olarak meydana geldiğini iddia eder. Yani teoriye göre, cansız madde tesadüfler sonucunda ortaya canlı bir hücre çıkarmış olmalıdır. Ancak bu, bilinen en temel biyoloji kanunlarına aykırı bir iddiadır.

"Hayat Hayattan Gelir"

Darwin, kitabında hayatın kökeni konusunda hiç söz etmemiştir. Çünkü onun dönemindeki ilkel bilim anlayışı, canlıların çok basit bir yapıya sahip olduklarını varsayıyordu. Ortaçağ'dan beri inanılan "spontane jenerasyon" adlı teoriye göre, cansız maddelerin tesadüfen biraraya gelip, canlı bir varlık oluşturabileceklerine inanılıyordu. Bu dönemde böceklerin yemek artıklarından, farelerin de buğdaydan oluştuğu yaygın bir düşüncüydü. Bunu ispatlamak için de ilginç deneyler yapılmıştı. Kirli bir paçavranın üzerine biraz buğday konmuş ve biraz beklendiğinde bu karışımdan farelerin oluşacağı sanılmıştı.

Etlerin kurtlanması da hayatın cansız maddelerden türeyebildiğine bir delil sayılıyordu. Oysa daha sonra anlaşılacaktı ki, etlerin üzerindeki kurtlar kendiliklerinden oluşmuyorlar, sineklerin getirip bıraktıkları gözle görülmeyen larvalardan çıkıyorlardı. Darwin'in Türlerin Kökeni adlı kitabını yazdığı dönemde ise, bakterilerin cansız maddeden oluşabildikleri inancı, bilim dünyasında yaygın bir kabul görüyordu.

Oysa Darwin'in kitabının yayınlanmasından beş yıl sonra, ünlü Fransız biyolog Louis Pasteur, evrime temel oluşturan bu inancı kesin olarak çürüttü. Pasteur yaptığı uzun çalışma ve deneyler sonucunda vardığı sonucu şöyle özetlemişti: **"Cansız maddelerin hayat oluşturabileceği iddiası artık kesin olarak tarihe gömülmüştür."** (Sidney Fox, Klaus Dose, *Molecular Evolution and The Origin of Life*, New York: Marcel Dekker, 1977, s. 2)

Fransız biyolog
Louis Pasteur

Evrim teorisinin savunucuları, Pasteur'ün bulgularına karşı uzun süre direndiler. Ancak gelişen bilim, canlı hücrenin kompleks yapısını ortaya çıkardıkça, hayatın kendiliğinden oluşabileceği iddiasının geçersizliği daha da açık hale geldi.

20. Yüzyıldaki Sonuçsuz Çabalar

20. yüzyılda hayatın kökeni konusunu ele alan ilk evrimci, ünlü Rus biyolog Alexander Oparin oldu. Oparin, 1930'lu yıllarda ortaya attığı birtakım tezlerle, canlı hücrenin tesadüfen meydana gelebileceğini ispat etmeye çalıştı. Ancak bu çalışmalar başarısızlıkla sonuçlanacak ve Oparin şu itirafı yapmak zorunda kalacaktı: "Maalesef hücrenin kökeni, evrim teorisinin tümünü içine alan en karanlık noktayı oluşturmaktadır." (*Alexander I. Oparin, Origin of Life, (1936) New York, Dover Publications, 1953 (Reprint), s. 196*)

Oparin'in yolunu izleyen evrimciler, hayatın kökeni konusunu çözüme kavuşturacak deneyler yapmaya çalıştılar. Bu deneylerin en ünlüsü, Amerikalı kimyacı Stanley Miller tarafından 1953 yılında düzenlendi. Miller, ilkel dünya atmosferinde olduğunu iddia ettiği gazları bir deney düzeneğinde birleştirerek ve bu karışıma enerji ekleyerek, proteinlerin yapısında kullanılan birkaç organik molekül (aminoasit) sentezledi.

O yıllarda evrim adına önemli bir aşama gibi tanıtılan bu deneyin geçerli olmadığı ve deneyde kullanılan atmosferin gerçek dünya koşullarından çok farklı olduğu, ilerleyen yıllarda ortaya çıkacaktı. ("*New Evidence on Evolution of Early Atmosphere and Life*", *Bulletin of the American Meteorological Society*, c. 63, Kasım 1982, s. 1328-1330)

Uzun süren bir sessizlikten sonra Miller'in kendisi de kullandığı atmosfer ortamının gerçekçi olmadığını itiraf etti.

Rus biyolog
Alexander Oparin

(Stanley Miller, *Molecular Evolution of Life: Current Status of the Prebiotic Synthesis of Small Molecules*, 1986, s. 7)

Hayatın kökeni sorununu açıklamak için 20. yüzyıl boyunca yürütülen tüm evrimci çabalar hep başarısızlıkla sonuçlandı. San Diego Scripps Enstitüsü'nden ünlü jeokimyacı Jeffrey Bada, evrimci Earth dergisinde 1998 yılında yayınlanan bir makalede bu gerçeği şöyle kabul eder:

Bugün, 20. yüzyılı geride bırakırken, hala, 20. yüzyıla girdiğimizde sahip olduğumuz en büyük çözülmemiş problemle karşı karşıyayız: Hayat yeryüzünde nasıl başladı? (Jeffrey Bada, Earth, Şubat 1998, s. 40)

Hayatın Kompleks Yapısı Tek Bir Protein Dahi Tesadüfen Oluşamaz

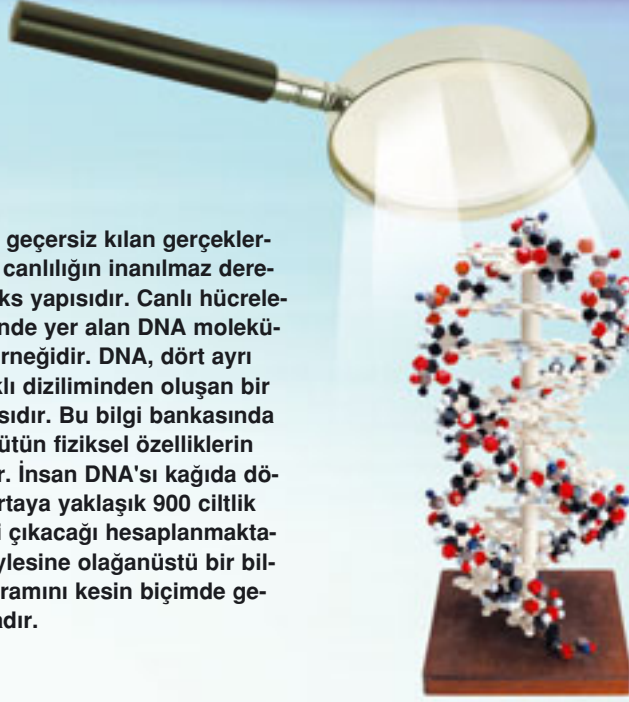
Evrincilerin hayatın kökeni konusunda bu denli büyük bir açmaza girmelerinin başlıca nedeni, Darwinistlerin en basit zannettikleri canlı yapıların bile olağanüstü derecede kompleks özelliklere sahip olmasıdır. Canlı hücresi, insanoğlunun yaptığı bütün teknolojik ürünlerden daha komplekstir. Öyle ki, bugün dünyanın en gelişmiş laboratuvarlarında bile cansız maddeler biraraya getirilerek canlı bir hücre, hatta hücreye ait tek bir protein bile üretilmemektedir.

Bir hücrenin meydana gelmesi için gereken şartlar, rastlantılarla açıklanamayacak kadar fazladır. Ancak bunu detaylarıyla açıklamaya bile gerek yoktur. Evrimciler daha hücre aşamasına gelmeden çıkmaza girerler. Çünkü hücrenin yapı taşlarından biri olan **proteinlerin tek bir tanesinin dahi tesadüfen meydana gelmesi ihtimali matematiksel olarak "0" dir.**

Bunun nedenlerinden başlıcası bir proteinin oluşması için başka proteinlerin varlığının gerekmesidir ki bu, bir proteinin tesadüfen oluşma ihtimalini tamamen ortadan kaldırır. Dolayısıyla tek başına bu gerçek bile evrimcilerin tesadüf iddiasını en baştan yok etmek için yeterlidir. Konunun önemi açısından özetle açıklayacak olursak,

1. Enzimler olmadan protein sentezlenemez ve enzimler de birer proteindir.

Evrin teorisini geçersiz kılan gerçeklerden bir tanesi, canlılığın inanılmaz derecedeki kompleks yapısıdır. Canlı hücrelerinin çekirdeğinde yer alan DNA molekülü, bunun bir örneğidir. DNA, dört ayrı molekülün farklı diziliminden oluşan bir tür bilgi bankasıdır. Bu bilgi bankasında canlıyla ilgili bütün fiziksel özelliklerin şifreleri yer alır. İnsan DNA'sı kağıda döktüğünde, ortaya yaklaşık 900 ciltlik bir ansiklopedi çıkacağı hesaplanmaktadır. Elbette böylesine olağanüstü bir bilgi, tesadüf kavramını kesin biçimde geçersiz kılmaktadır.

2. Tek bir proteinin sentezlenmesi için 60'a yakın enzim görevi gören proteinin hazır bulunması gerekmektedir. Dolayısıyla proteinlerin varlığı için proteinler gerekir.

3. Proteinleri sentezleyen enzimleri DNA üretir. DNA olmadan protein sentezlenemez. Dolayısıyla proteinlerin oluşabilmesi için DNA da gerekir.

4. Protein sentezleme işleminde hücredeki tüm organellerin önemli görevleri vardır. Yani proteinlerin oluşabilmesi için, eksiksiz ve tam işleyen bir hücrenin tüm organelleri ile var olması gerekmektedir.

Hayatın başlangıcı konusunun evrimciler için açıklanamaz olduğunu, evrimci bilim yazarı Brian Switek şu şekilde itiraf etmiştir:

Hayatın nasıl başladığı doğanın en kalıcı gizemlerinden biridir. (Brian Switek, "Debate bubbles over the origin of life", Nature, 13 Şubat 2012)

Harvard'lı kimyager George Whitesides ise, Amerikan Kimya Topluluğu tarafından kendisine, en üst düzey ödül olan Priestley Madalyası verilirken yaptığı konuşmasında, şu itirafı yapmıştır:

Yaşamın kökeni. Bilimdeki en büyük problemlerden biridir... Çoğu kimyager, benim gibi, hayatın prebiyotik Dünyadaki moleküllerin karışımlarından, spontane olarak ortaya çıktığına inanır. Nasıl? Hiçbir fikrim yok . (George M. Whitesides, "Revolutions In Chemistry: Priestley Medalist George M. Whitesides' Address", Chemical and Engineering News, 85: 12-17 (March 26, 2007)

Hücrenin çekirdeğinde yer alan ve genetik bilgiyi saklayan DNA molekülü ise, muazzam bir bilgi bankasıdır. İnsan DNA'sının içerdiği bilginin, eğer kağıda dökülmeye kalkılsa, 500'er sayfadan oluşan 900 ciltlik bir kütüphane oluşturacağı hesaplanmaktadır.

Bu konuda evrimciler açısından çok ilginç bir açmaz daha vardır: DNA, yalnız birtakım özelleşmiş proteinlerin (enzimlerin) yardımı ile eşlenebilir. Ama bu enzimlerin sentezi de ancak DNA'daki bilgiler doğrultusunda gerçekleşir. Birbirine bağımlı olduklarından, eşlemenin meydana gelebilmesi için ikisinin de aynı anda var olmaları gerekir. Bu ise, hayatın kendiliğinden oluştuğu senaryosunu yerle bir etmektedir. San Diego California Üniversitesi'nden ünlü evrimci Prof. Leslie Orgel, *Scientific American* dergisinin Ekim 1994 tarihli sayısında bu gerçeği şöyle itiraf eder:

Son derece kompleks yapılara sahip olan proteinlerin ve nükleik asitlerin (RNA ve DNA) aynı yerde ve aynı zamanda rastlantısal olarak oluşmaları aşırı derecede ihtimal dışıdır. Ama bunların birisi olmadan diğerini elde etmek de mümkün değildir. Dolayısıyla insan, yaşamın kimyasal yollarla ortaya çıkmasının asla mümkün olmadığı sonucuna varmak zorunda kalmaktadır. (Leslie E. Orgel, The Origin of Life on Earth, Scientific American, c. 271, Ekim 1994, s. 78)

Kuşkusuz eğer hayatın kör tesadüfler neticesinde kendi kendine ortaya çıkması imkansız ise, bu durumda hayatın yaratıldığını kabul etmek gerekir. Bu gerçek, en temel amacı Yaratılış'ı reddetmek olan evrim teorisini açıkça geçersiz kılmaktadır.

Evrimin Hayali Mekanizmaları

Darwin'in teorisini geçersiz kılan ikinci büyük nokta, teorinin "evrim mekanizmaları" olarak öne sürdüğü iki kavramın da gerçekte hiçbir evrimleştirici güce sahip olmadığı anlaşılmış olmasıdır.

Darwin, ortaya attığı evrim iddiasını tamamen "doğal seleksiyon" mekanizmasına bağlamıştı. Bu mekanizmaya verdiği önem, kitabının isminden de açıkça anlaşılıyordu: *Türlerin Kökeni, Doğal Seleksiyon Yoluyla...*

Doğal seleksiyon, doğal seçme demektir. Doğadaki yaşam mücadelesi içinde, doğal şartlara uygun ve güçlü canlıların hayatta kalacağı düşünülmesine dayanır. Örneğin yırtıcı hayvanlar tarafından tehdit edilen bir geyik sürüsünde, daha hızlı koşabilen geyikler hayatta kalacaktır. Böylece geyik sürüsü, hızlı ve güçlü bireylerden oluşacaktır. Ama elbette bu mekanizma, geyikleri evrimleştirmez, onları başka bir canlı türüne, örneğin atlara dönüştürmez.

Dolayısıyla doğal seleksiyon mekanizması hiçbir evrimleştirici güce sahip değildir. Darwin de bu gerçeğin farkındaydı ve *Türlerin Kökeni* adlı kitabında "Faydalı değişiklikler oluşmadığı sürece doğal seleksiyon hiçbir şey yapamaz" demek zorunda kalmıştı. (*Charles Darwin, The Origin of Species: A Facsimile of the First Edition, Harvard University Press, 1964, s. 184*)

Doğal seleksiyona göre, güçlü olan ve yaşadığı çevreye uyum sağlayabilen canlılar hayatta kalırlar, diğerleri ise yok olurlar. Evrimciler ise doğal seleksiyonun canlıları evrimleştirdiğini, yeni türler meydana getirdiğini öne sürerler. Oysa doğal seleksiyonun böyle bir sonucu yoktur ve bu iddiayı doğrulayan tek bir delil de bulunmamaktadır.

Lamarck'ın Yanılgısı

Peki bu "faydalı değişiklikler" nasıl oluşabilirdi? Darwin, kendi döneminin ilkel bilim anlayışı içinde, bu soruyu Lamarck'a dayanarak cevaplama-ya çalışmıştı. Darwin'den önce yaşamış olan Fransız biyolog Lamarck'a göre, canlılar yaşamları sırasında geçirdikleri fiziksel değişiklikleri sonraki nesle aktarıyorlar, nesilden nesile biriken bu özellikler sonucunda yeni türler ortaya çıkıyordu. Örneğin Lamarck'a göre zürafalar ceylanlardan türemişlerdi, yüksek ağaçların yapraklarını yemek için çabalarken nesilden nesile boyunları uzamıştı.

Darwin de benzeri örnekler vermiş, örneğin Türlerin Kökeni adlı kitabında, yiyecek bulmak için suya giren bazı ayıların zamanla balinalara dönüştüğünü iddia etmişti. (*Charles Darwin, The Origin of Species: A Facsimile of the First Edition, Harvard University Press, 1964, p. 184.*)

Ama Mendel'in keşfettiği ve 20. yüzyılda gelişen genetik bilimiyle kesinleşen kalıtım kanunları, kazanılmış özelliklerin sonraki nesillere aktarılması ef-sanesini kesin olarak yıktı. Böylece doğal seleksiyon "tek başına" ve dolayısıyla tümüyle etkisiz bir mekanizma olarak kalmış oluyordu.

Neo-Darwinizm ve Mutasyonlar

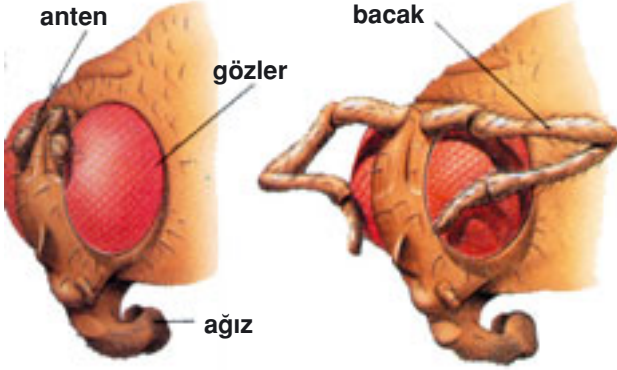
Darwinistler ise bu duruma kendilerince bir çözüm bulabilmek için 1930'ların sonlarında, "Modern Sentetik Teori"yi ya da daha yaygın ismiyle neo-Darwinizm'i ortaya attılar. Neo-Darwinizm, doğal seleksiyonun yanı-na "faydalı değişiklik sebebi" olarak mutasyonları, yani canlıların genlerinde radyasyon gibi dış etkiler ya da kopyalama hataları sonucunda oluşan bozulmaları ekledi. Bugün de hala bilimsel olarak geçersiz olduğunu bil-melerine rağmen, Darwinistlerin savunduğu model neo-Darwinizm'dir. Teori, yeryüzünde bulunan milyonlarca canlı türünün, bu canlıların, kulak, göz, akciğer, kanat gibi sayısız kompleks organlarının "mutasyonla-ra", yani genetik bozukluklara dayalı bir süreç sonucunda oluştuğunu iddia etmektedir. Ama teoriyi çaresiz bırakan açık bir bilimsel gerçek vardır: **Mutasyonlar canlıları geliştirmezler, aksine her zaman için canlılara zarar verirler.** Çernobil, Hiroşima, Nagazaki'de meydana gelen dehşet veri-

ci görüntüler tam olarak mutasyonların meydana getirdiği sonuçlardır. Düzgün yapıdaki organizmalar mutasyonların etkisiyle ölmüş veya şiddetli zarar görmüştür.

Bunun nedeni çok basittir: DNA çok kompleks bir düzene sahiptir. Bu molekül üzerinde oluşan herhangi bir tesadüfi etki ancak zarar verir. Amerikalı genetikçi B. G. Ranganathan bunu şöyle açıklar:

Mutasyonlar küçük, rasgele ve zararlıdır. Çok ender olarak meydana gelirler ve en iyi ihtimalle etkisizdirler. Bu üç özellik, mutasyonların evrimsel bir gelişme meydana getiremeyeceğini gösterir. Zaten yüksek derecede özelleşmiş bir organizmada meydana gelebilecek rastlantısal bir değişim, ya etkisiz olacaktır ya da zararlı. Bir kol saatinde meydana gelecek rasgele bir değişim kol saatini geliştirmeyecektir. Ona büyük ihtimalle zarar verecek veya en iyi ihtimalle etkisiz olacaktır. Bir deprem bir şehri geliştirmez, ona yıkım getirir. (B. G. Ranganathan, Origins?, Pennsylvania: The Banner of Truth Trust, 1988, p. 7.)

Darwinistlerin iddiasına göre, mutasyon, vücudun her yerinde orantılı ve birbirine uyumlu değişiklikler yapmak zorundadır. Örneğin evrimcilerin iddiasına göre rastgele mutasyonlarla sağ tarafta iddia ettikleri şekilde bir kulak oluştuysa, sol tarafta da rastgele mutasyonların aynı simetride aynı şekilde duyan, aynı özelliklere sahip ikinci bir kulağı oluşturması gerekir. Örs, çekiç, üzengi her birinin aynı şekilde mükemmel olarak eşit şekilde meydana gelmesi gerekir. Rastgele mutasyonların, kalp kapakçıklarını iki tarafta da aynı şekilde oluşturması; bütün kapakçıkları, kulakçıkları eşit uyumda, hatasız, tam yerli yerinde ve aynı anda meydana getirmesi gerekir. Vücudun her bir organında bunun bu simetri ve düzen sağlanmadığı takdirde büyük çelişkiler olur. Bir kulağı ters, bir dişi farklı, tek gözü altında tek gözü burunda garip yapılar ortaya çıkar. Canlılıkta ise böyle bir dengesizlik yoktur. Darwinistlerin iddiasına göre mutasyonların her şeyi simetrik ve uyumlu şekilde meydana getirmesi gerekmektedir. Oysa mutasyonların tümü zarar getirir. Geçmişte, mutasyonların % 99'unun zararlı, %1'inin etkisiz olduğu kabul edilmekteydi. Oysa yeni yapılan araştırmalar, DNA'nın protein kodlamayan bölgelerinde gerçekleşen ve bu nedenle de zararsız olduğu sanılan %1 oranındaki mutasyonların da uzun vadede

Evrimsel süreçten beri sinekleri mutasyona uğratarak, faydalı mutasyon örneği oluşturmaya çalıştılar. Ancak on yıllarca süren bu çabaların sonucunda elde edilen tek sonuç, sakat, hastalıklı ve kusurlu sinekler oldu. En solda, normal bir meyve sineğinin kafası ve sağda mutasyona uğramış diğer bir meyve sineği.

zarar getirdiğini ortaya koymuş ve bu nedenle bilim adamları bu mutasyonlara “sessiz mutasyon” adını vermişlerdir. Mutlak zararlı olan mutasyonların ise akılcı, uyumlu, simetrik, organları aynı anda meydana getirebilmeleri imkansızdır.

Mutasyonlar düzgün bir yapıya adeta makinalı tüfekte ateş etmek gibidir. Sağlam bir şeyin üzerine ateş açılması o yapıyı tamamen ortadan kaldırır. Tek bir tanesinin etkisiz kalması veya vücuttaki mevcut bir enfeksiyonu yakarak iyileştirmesi bir şeyi değiştirmemektedir. Organizma zaten kendisine isabet eden 99 mermi ile yerle bir olmuştur.

Ulusal Bilimler Akademisi üyesi Lynn Margulis, mutasyonların net zararlı etkileri ile ilgili şu itirafı yapmıştır:

Yeni mutasyonlar yeni türler oluşturmaz; sakat yavrular oluşturur. (Lynn Margulis, quoted in Darryl Madden, UMass Scientist to Lead Debate on Evolutionary Theory, Brattleboro (Vt.) Reformer, 3 Şubat 2006).

Margulis, 2011 yılındaki bir röportajında ise mutasyonların organizmayı değiştirdiğine ve bu yolla yeni türler ortaya çıktığına dair “**hiçbir delil olmadığını**” şu sözlerle vurgulamıştır:

Neo-Darwinistler, mutasyonlar gerçekleştiğinde ve bir organizmayı değiştirdiğinde, yeni türlerin ortaya çıktığını söylerler. Bana da defalarca, rastgele mutasyonların yeni türleri oluşturan evrimsel değişikliğe yol açtığı öğretildi. Buna inandım; ta ki delil arayana dek... (Lynn Margulis quoted in "Lynn Margulis: Q + A," Discover Magazine, Nisan 2011, s. 68)

Lynn Margulis'in söylediği gibi rastgele mutasyonların yeni türleri oluşturan evrimsel değişikliğe yol açtığına dair tek bir delil yoktur.

Nitekim bugüne kadar hiçbir yararlı, yani genetik bilgiyi geliştiren mutasyon örneği gözlemlenmedi. Tüm mutasyonların zararlı olduğu görüldü. Anlaşıldı ki, evrim teorisinin "evrim mekanizması" olarak gösterdiği mutasyonlar, gerçekte canlıları sadece tahrip eden, sakat bırakan genetik olaylardır. (İnsanlarda mutasyonun en sık görülen etkisi de kanserdir.) Elbette tahrip edici bir mekanizma "evrim mekanizması" olamaz. Doğal seleksiyon ise, Darwin'in de kabul ettiği gibi, "tek başına hiçbir şey yapamaz." Bu gerçek bizlere doğada hiçbir "evrim mekanizması" olmadığını göstermektedir. Evrim mekanizması olmadığına göre de, evrim denen hayali süreç yaşanmış olamaz.

Fosil Kayıtları: Ara Formlardan Eser Yok

Evrim teorisinin iddia ettiği senaryonun yaşanmamış olduğunun en açık göstergesi ise fosil kayıtlarıdır.

Evrim teorisinin bilim dışı iddiasına göre bütün canlılar birbirlerinden türemişlerdir. Önceden var olan bir canlı türü (ki bu türün de nasıl ortaya çıktığı konusunda evrimcilerin bir açıklaması yoktur), zamanla bir diğerine dönüşmüş ve bütün türler bu şekilde ortaya çıkmışlardır. Teoriye göre bu hayali dönüşüm yüz milyonlarca yıl süren uzun bir zaman dilimini kapsamış ve kademe kademe ilerlemiştir.

Bu durumda, iddia edilen uzun dönüşüm süreci içinde sayısız "ara türler"in oluşmuş ve yaşamış olmaları gerekir.

Örneğin geçmişte, balık özelliklerini taşımalarına rağmen, bir yandan da bazı sürüngen özellikleri kazanmış olan yarı balık-yarı sürüngen canlılar yaşamış olmalıdır. Ya da sürüngen özelliklerini taşıırken, bir yandan da bazı kuş özellikleri kazanmış sürüngen-kuşlar ortaya çıkmış olmalıdır. Bunlar, bir geçiş sürecinde oldukları için de, sakat, eksik, kusurlu canlılar olmalıdır. Evrimciler geçmişte yaşamış olduklarına inandıkları bu hayali varlıklara "ara-geçiş formu" adını verirler.

Eğer gerçekten bu tür canlılar geçmişte yaşamışlarsa bunların sayılarının

Kretase dönemine ait bu timsah fosili 65 milyon yıllıktır. Günümüzde yaşayan timsahlardan hiçbir farkı yoktur.

ve çeşitlerinin milyonlarca hatta milyarlarca olması gerekir. Ayrıca bu garip canlıların kalıntılarına mutlaka fosil kayıtlarında rastlanması gerekir. Darwin, *Türlerin Kökeni*'nde bunu şöyle açıklamıştır:

Eğer teorim doğruysa, türleri birbirine bağlayan sayısız ara-geçiş çeşitleri mutlaka yaşamış olmalıdır... Bunların yaşamış olduklarının kanıtları da sadece fosil kalıntıları arasında bulunabilir. (Charles Darwin, The Origin of Species, New York: D. Appleton and Company s. 161)

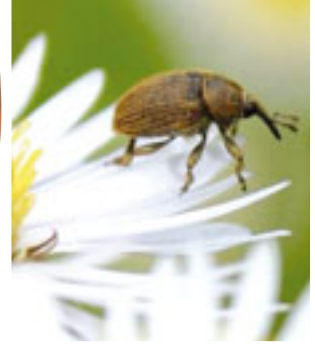
Ancak bu satırları yazan Darwin, bu ara formların fosillerinin bir türlü bulunamadığının da farkındaydı. Bunun, teorisi için büyük bir açmaz oluşturduğunu görüyordu. Bu yüzden, *Türlerin Kökeni* kitabının "Teorinin Zorlukları" (*Difficulties on Theory*) adlı bölümünde şöyle yazmıştı:

Eğer gerçekten türler öbür türlerden yavaş gelişmelerle türemişse neden sayısız ara geçiş formuna rastlamıyoruz? Neden bütün doğa bir karmaşa halinde değil de tam olarak tanımlanmış ve yerli yerinde? Sayısız ara geçiş formu olmalı, fakat niçin yeryüzünün sayılamayacak kadar çok katmanında gömülü olarak bulamıyoruz?.. Niçin her jeolojik yapı ve her tabaka böyle bağlantılarla dolu değil? (Charles Darwin, The Origin of Species, New York: D. Appleton and Company s. 154, 155)

Niçin her jeolojik yapı ve her tabaka böyle bağlantılarla dolu değil? (Charles Darwin, The Origin of Species, s. 246)

Buğday Biti
 Dönem: Senozoik zaman,
 Oligosen dönemi
 Yaş: 25 milyon yıl

Ringa Balığı
 Dönem: Senozoik zaman,
 Eosen dönemi
 Yaş: 54-37 milyon yıl

Yavru Tavşan
 Dönem: Senozoik zaman,
 Oligosen dönemi
 Yaş: 30 milyon yıl

Fosil kayıtları, evrim teorisinin önünde çok büyük bir engeldir. Çünkü bu kayıtlar, canlı türlerinin, aralarında hiçbir evrimsel geçiş formu bulunmadan, bir anda ve eksiksiz yapılarıyla ortaya çıktıklarını gösterir. Bu gerçek, türlerin ayrı ayrı yaratıldıklarının ispatıdır.

Deniz Yıldızı

Dönem: Paleozoik zaman,

Ordovisyen dönemi

Yaş: 490 – 443 milyon yıl

Huş Ağacı Yaprağı

Dönem: Senozoik zaman, Eosen dönemi

Yaş: 50 milyon yıl

Köpüklü Ağustos Böceği

Dönem: Mezozoik zaman,

Kretase dönemi

Yaş: 125 milyon yıl

Sekoya Yaprağı

Dönem: Senozoik zaman,

Eosen dönemi

Yaş: 50 milyon yıl

Darwin'in Yıkılan Umutları

Ancak 19. yüzyılın ortasından bu yana dünyanın dört bir yanında hummalı fosil araştırmaları yapıldığı halde bu ara geçiş formlarına rastlanamamıştır. Yapılan kazılarda ve araştırmalarda elde edilen bütün bulgular, evrimcilerin beklediklerinin aksine, canlıların yeryüzünde birdenbire, eksiksiz ve kusursuz bir biçimde ortaya çıktıklarını göstermiştir.

Ünlü İngiliz paleontolog (fosil bilimci) Derek V. Ager, bir evrimci olmasına karşın bu gerçeği şöyle itiraf eder:

Sorunumuz şudur: Fosil kayıtlarını detaylı olarak incelediğimizde, türler ya da sınıflar seviyesinde olsun, sürekli olarak aynı gerçekle karşılaşırız; kademeli evrimle gelişen değil, aniden yeryüzünde oluşan gruplar görürüz. (Derek V. Ager, "The Nature of the Fossil Record", Proceedings of the British Geological Association, c. 87, 1976, s. 133.)

Yani fosil kayıtlarında, tüm canlı türleri, aralarında hiçbir geçiş formu olmadan eksiksiz biçimleriyle aniden ortaya çıkmaktadırlar. Bu, Darwin'in öngörülerinin tam aksidir. Dahası, bu canlı türlerinin yaratıldıklarını gösteren çok güçlü bir delildir. Çünkü bir canlı türünün, hiçbir sözde farklı tür atası olmadan, bir anda ve kusursuz olarak ortaya çıkmasının tek açıklaması, o türün yaratılmış olmasıdır. Bu gerçek, ünlü evrimci biyolog Douglas Futuyma tarafından da kabul edilir:

Yaratılış ve evrim, yaşayan canlıların kökeni hakkında yapılabilecek yegane iki açıklamadır. Canlılar dünya üzerinde ya tamamen mükemmel ve eksiksiz bir biçimde ortaya çıkmışlardır ya da böyle olmamıştır. Eğer böyle olmadıysa, bir değişim süreci sayesinde kendilerinden önce var olan bazı canlı türlerinden evrimleşerek meydana gelmiş olmalıydılar. Ama eğer eksiksiz ve mükemmel bir biçimde ortaya çıkmışlarsa, o halde sonsuz güç sahibi bir akıl tarafından yaratılmış olmaları gerekir. (Douglas J. Futuyma, Science on Trial, New York: Pantheon Books, 1983. s. 197)

Günümüzde yaklaşık 700 milyon fosil elde edilmiştir. Tüm bu fosiller, canlıların yeryüzünde eksiksiz ve mükemmel bir biçimde ortaya çıktıklarını göstermektedir. Fosiller, "Biz evrim geçirmedik" demektir. Yani "türlerin kökeni", Darwin'in sandığının aksine, evrim değil Yaratılıştır.

İnsanın Evrimi Masalı

Evrim teorisini savunanların en çok gündeme getirdikleri konu, insanın kökeni konusudur. Bu konudaki Darwinist iddia, insanın sözde maymunu birtakım yaratıklardan geldiğini varsayar. 4-5 milyon yıl önce başladığı varsayılan bu süreçte, insan ile hayali ataları arasında bazı "ara form"ların yaşadığı iddia edilir. Gerçekte tümüyle hayali olan bu senaryoda dört temel "kategori" sayılır:

1- *Australopithecus*

2- *Homo habilis*

3- *Homo erectus*

4- *Homo sapiens*

Evrimciler, insanların sözde ilk maymunu atalarına "güney maymunu" anlamına gelen "*Australopithecus*" ismini verirler. Bu canlılar gerçekte soyu tükenmiş bir maymun türünden başka bir şey değildir. Lord Solly Zuckerman ve Prof. Charles Oxnard gibi İngiltere ve ABD'den dünyaca ünlü iki anatomistin *Australopithecus* örnekleri üzerinde yaptıkları çok geniş kapsamlı çalışmalar, bu canlıların sadece soyu tükenmiş bir maymun türüne ait olduklarını ve insanlarla hiçbir benzerlik taşımadıklarını göstermiştir. (Solly Zuckerman, *Beyond The Ivory Tower*, Toplinger Publications, New York, 1970, 75-14; Charles E. Oxnard, "The Place of Australopithecines in Human Evolution: Grounds for Doubt", *Nature*, vol. 258, 389)

Evrimciler insan evriminin bir sonraki safhasını da, "homo" yani insan olarak sınıflandırır. İddiaya göre homo serisindeki canlılar, *Australopithecus*'dan daha gelişmişlerdir. Evrimciler, bu farklı canlılara ait fosilleri ardı ardına dizerek hayali bir evrim şeması oluştururlar. Bu şema hayalidir, çünkü gerçekte bu farklı sınıfların arasında evrimsel bir ilişki olduğu asla ispatlanamamıştır. Evrimciler "*Australopithecus* > *Homo habilis* > *Homo erectus* > *Homo sapiens*" sıralamasını yazarken, bu türlerin her birinin, bir sonrakinin atası olduğu izlenimini verirler. Oysa paleoantropologların son bulguları, *Australopithecus*, *Homo habilis* ve *Homo erectus*'un dünya'nın farklı bölgelerinde aynı dönemlerde yaşadıklarını göstermektedir. (Alan Walker, *Science*, c. 207, 1980, s. 1103; A. J. Kelso, *Physical Antropology*, 1.

baskı, New York: J. B. Lipincott Co., 1970, s. 221; M. D. Leakey, *Olduvai Gorge*, c. 3, Cambridge: Cambridge University Press, 1971, s. 272)

Evrimciler "*Australopithecus* > *Homo habilis* > *Homo erectus* > *Homo sapiens*" sıralamasını yazarken, bu türlerin her birinin, bir sonrakinin atası olduğu izlenimini verirler. Oysa paleoantropologların son bulguları, *Australopithecus*, *Homo habilis* ve *Homo erectus*'un dünya'nın farklı bölgelerinde aynı dönemlerde yaşadıklarını göstermektedir. (Alan Walker, *Science*, c. 207, 1980, s. 1103; A. J. Kelso, *Physical Antropology*, 1. baskı, New York: J. B. Lipincott Co., 1970, s. 221; M. D. Leakey, *Olduvai Gorge*, c. 3, Cambridge: Cambridge University Press, 1971, s. 272)

Dahası *Homo erectus* sınıflamasına ait insanların bir bölümü çok modern zamanlara kadar yaşamışlar. *Homo erectus* ve *Homo sapiens* aynı ortamda yan yana bulunmuşlardır. (Jeffrey Kluger, "Not So Extinct After All", *Time*, 24 Haziran 2001)

Bu ise elbette bu sınıfların birbirlerinin ataları oldukları iddiasının geçersizliğini açıkça ortaya koymaktadır. Harvard Üniversitesi paleontologlarından Stephen Jay Gould, kendisi de bir evrimci olmasına karşın, Darwinist teorinin içine girdiği bu çıkmazı şöyle açıklar:

Eğer birbiri ile paralel bir biçimde yaşayan üç farklı hominid (insanımsı) çizgisi varsa, o halde bizim soy ağacımıza ne oldu? Açıktır ki, bunların biri diğerinden gelmiş olamaz. Dahası, biri diğeriyle karşılaştırıldığında evrimsel bir gelişme trendi göstermemektedirler. (S. J. Gould, Natural History, c. 85, 1976, s. 30)

Kısacası, medyada ya da ders kitaplarında yer alan hayali birtakım "yarı maymun, yarı insan" canlıların çizimleriyle, yani sırf propaganda yoluyla ayakta tutulmaya çalışılan insanın evrimi senaryosu, hiçbir bilimsel temeli olmayan bir masaldan ibarettir. Bu konuyu uzun yıllar inceleyen, özellikle *Australopithecus* fosilleri üzerinde 15 yıl araştırma yapan İngiltere'nin en ünlü ve saygın bilim adamlarından Lord Solly Zuckerman, bir evrimci olmasına rağmen, ortada maymunu canlılardan insana uzanan gerçek bir soy ağacı olmadığı sonucuna varmıştır.

Zuckerman bir de ilginç bir "bilim skalası" yapmıştır. Bilimsel olarak kabul ettiği bilgi dallarından, bilim dışı olarak kabul ettiği bilgi dallarına

kadar bir yelpaze oluşturmuştur. Zuckerman'ın bu tablosuna göre en "bilimsel" -yani somut verilere dayanan- bilgi dalları kimya ve fiziktir. Yelpazede bunlardan sonra biyoloji bilimleri, sonra da sosyal bilimler gelir. Yelpazenin en ucunda, yani en "bilim dışı" sayılan kısımda ise, Zuckerman'a göre, telepati, altıncı his gibi "duyum ötesi algılama" kavramları ve bir de "insanın evrimi" vardır! Zuckerman, yelpazenin bu ucunu şöyle açıklar:

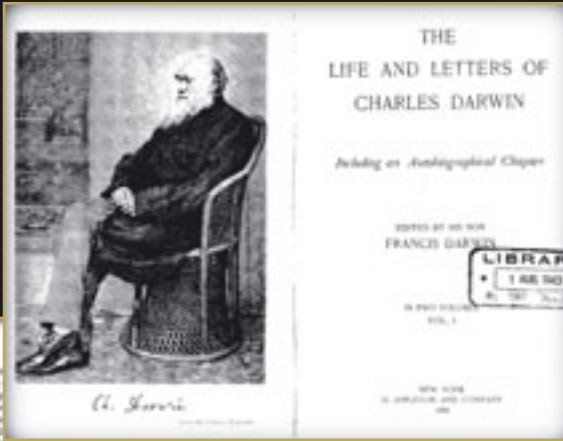
Objektif gerçekliğin alanından çıkıp da, biyolojik bilim olarak varsayılan bu alanlara -yani duyum ötesi algılamaya ve insanın fosil tarihinin yorumlanmasına- girdiğimizde, evrim teorisine inanan bir kimse için herşeyin mümkün olduğunu görürüz. Öyle ki teorilerine kesinlikle inanan bu kimselerin çelişkili bazı yargıları aynı anda kabul etmeleri bile mümkündür. (Solly Zuckerman, Beyond The Ivory Tower, New York: Toplinger Publications, 1970, s. 19)

İşte insanın evrimi masalı da, teorilerine körü körüne inanan birtakım insanların buldukları bazı fosilleri ön yargılı bir biçimde yorumlamalarından ibarettir.

DARWIN'İN İRKÇILIĞI VE TÜRK DÜŞMANLIĞI

Charles Darwin'in önemli fakat az bilinen bir özelliği, Avrupalı beyaz ırkları diğer insan ırklarına göre çok daha "ileri" sayan bir ırkçı olmasıdır. Darwin, insanların maymun benzeri canlılardan evrimleştiğini önbarbare sürerken, bazı ırkların çok daha fazla geliştiğini, bazılarının ise hala maymunsu özellikler taşıdığını iddia etmiştir. Türlerin Kökeni'nden sonra yayınladığı İnsanın Türeyişi (*The Descent of Man*) adlı kitabında, "insan ırkları arası eşitsizliğin apaçıklığı" gibi yorumlar yapmıştır.¹ Darwin söz konusu kitabında zenciler ve Avustralya yerlileri gibi ırkları gorillerle aynı statüye sokmuş, sonra da bunların "medeni ırklar" tarafından zamanla yok edilecekleri kehanetinde bulunarak şöyle demiştir:

Belki de yüzyıllar kadar sürmeyecek yakın bir gelecekte, medeni insan ırkları, vahşi ırkları tamamen yeryüzünden silecekler ve onların yerine geçecekler. Öte yandan insansı maymunlar da... kuşkusuz elimine edilecekler. Böylece insan ile en yakın akrabaları arasındaki boşluk daha da genişleyecek. Bu sayede ortada şu anki Avrupalı ırklardan bile daha medeni olan ırklar ve şu anki zencilerden, Avustralya yerlilerinden ve gorillerden bile daha geride olan babun türü maymunlar kalacaktır.²

Editörlüğünü Charles Darwin'in oğlu Francis Darwin'in yaptığı "The Life and Letters Of Charles Darwin" (Charles Darwin'in Hayatı ve Mektupları) isimli kitabın giriş sayfası.

Söz konusu kitabın 285. (solda) ve 286. (sağda) sayfalarındaki Türklere hakaretle dolu olan Darwin'in mektupları. Darwin'in burada "Kafkasyalı (Caucasian) ırklar" dediği ırklar, Avrupalılar'dır. (Modern antropoloji, Avrupalı ırkların Kafkasya bölgesinden geldiklerini kabul eder.)

Darwin'in bu saçma fikirleri yalnızca teoride kalmamıştır. Darwinizm, ortaya atıldığı tarihten itibaren ırkçılığın en önemli sözde bilimsel dayanağı olmuştur. Canlıların bir yaşam mücadelesi içinde evrimleştiklerini varsayan Darwinizm, toplumlara uygulanmış ve ortaya "Sosyal Darwinizm" olarak bilinen akım çıkmıştır.

Sosyal Darwinizm, insan ırklarının, evrimin çeşitli basamaklarında yer aldıklarını, Avrupalı ırkların "en ileri" ırklar olduğunu savunmuş, diğer pek çok ırkın ise hala "maymunu" özellikler taşıdığını iddia etmiştir.

Darwin kendince "aşağı ırklar" olarak gördüğü milletlerin arasında, Yüce Türk Milleti'ni de saymıştır! Evrim teorisinin kurucusu, W. Graham'a yazdığı 3 Temmuz 1881 tarihli mektubunda, bu ırkçı düşüncesini şöyle ifade etmişti:

Doğal seleksiyona dayalı kavganın, medeniyetin ilerleyişine sizin zannettiğinizden daha fazla yarar sağladığını ve sağlamakta olduğunu gösterebilirim. Düşünün ki, birkaç yüzyıl önce Avrupa Türkler tarafından istila edildiğinde, Avrupa milletleri ne kadar büyük bir tehlikeyle karşı karşıya gelmişlerdi, şimdi ise bu çok saçma bir düşüncedir. Avrupalı ırklar olarak bilinen medeni ırklar, yaşam mücadelesinde TÜRKLERE karşı galip gelmişlerdir. Dünyanın çok da uzak olmayan bir geleceğine baktığımda, BU TÜR AŞAĞI IRKLARIN çoğunun medenileşmiş yüksek ırklar tarafından elimine edileceğini (yok edileceğini) görüyorum.³

Görüldüğü gibi Charles Darwin, Büyük Önder Atatürk'ün "Türk Milleti'nin karakteri yüksektir, Türk Milleti çalışkandır, Türk Milleti zekidir" ve "Türklük, benim en derin güven kaynağım, en engin övünç dayanağım oldu" gibi sözleriyle övdüğü necip Türk Milleti için "aşağı ırk" ifadesini kullanmaktadır. Oysa şüphesiz insanlar arasında bir ırk farklılığı ve ayrımı olamaz. Bir millet, ancak kültür ve ahlakıyla yükselebilir ve üstünlük elde edebilir. Büyük Türk Milleti ise çok köklü bir kültüre ve üstün bir ahlaka sahip olan, bu özellikleriyle tarihe yön vermiş şerefli bir millettir. Tarihteki sekiz büyük dünya devletinden üçünün sahibi olan Türk Milleti'nin kurduğu medeniyetler, Türk'ün yüksek kültür, akıl, ahlak ve inancıyla meydana getirdiği eserlerdir.

Darwin ise, "aşağı ırk" gibi saldırgan ifadelerle gerçekte o dönemdeki Avrupalı emperyalist devletlerin Türk düşmanlığını ortaya koymuştur. Türklerin hakimiyet ve gücünü elimine etmeye (yok etmeye) çabalayan bu güçler aradıkları fikri temeli Darwinizm'de bulmuşlardır.

Bu güçler, Türk'ün Kurtuluş Savaşı'nda, bu çirkin düşüncelerini uygulamaya çalışmışlar, ancak Türk Milleti'nin azmi, akli, cesareti ve kararlılığı sayesinde büyük bir hüsrana uğramışlardır.

Bir ırkçı ve Türk düşmanı olan Darwin'in bilim karşısında geçersiz olan teorilerini bugün Türkiye'de savunanlar ise belki de farkında olmadan aynı siyasi hedeflere hizmet etmektedirler.

1 Benjamin Farrington, What Darwin Really Said. London: Sphere Books, 1971, s. 54-56.

2 Charles Darwin, The Descent of Man, 2. baskı, New York: A L. Burt Co., 1874, s. 178.

3 Francis Darwin, The Life and Letters of Charles Darwin, Cilt 1. New York: D. Appleton and Company, 1888, s. 285-286.

Müslüman Neden Evrimci Olamaz?

Bazı Müslümanlar, 1940-50'lerin bilgisiyle evrimin bilim tarafından desteklenen bir teori olduğunu zannederek, "Müslümanlar Darwin'den çok önce evrimi biliyorlardı" gibi garip bir mantık örgüsüyle kendilerince İslamla evrimi bağdaştırmaya çalışmaktadırlar. Bu mantık, ciddi bir bilgisizliğin ürünüdür. Bilim evrimin geçersiz olduğunu ispatlamıştır. Bilimin gösterdiği gerçek Yaratılıştır.

Müslümanın iman ettiği ve Kuran'da haber verilen, her şeyi Allah'ın yarattığı gerçeğidir. Dolayısıyla bir Müslümanın, Eski Mısır ve Sümerler devrinden kalan putperest bir hurafe olan ve her şeyi tesadüflerle açıklayan evrim teorisi ile aynı şeyi savunuyor olması mümkün değildir.

Elbette Allah dileseydi canlıları evrimle de yaratabilirdi. Ancak Kuran'da bu yönde bir bilgi yer almamakta, evrimcilerin öne sürdüğü gibi türlerin aşama aşama oluşumunu destekleyecek hiçbir ayet bulunmamaktadır. Eğer böyle bir yaratılış şekli olsaydı, bunu, Kuran ayetlerinde detaylı açıklamaları ile görmemiz mümkün olurdu. Ancak tam tersine Kuran'da canlılığın ve evrenin Allah'ın "Ol" emriyle mucizevi şekilde var edildiği bildirilmektedir:

Gökleri ve yeri (bir örnek edinmeksizin) yaratandır. O, bir işin olmasına karar verirse, ona yalnızca "Ol" der, o da hemen olur. (Bakara Suresi, 117)

Kuran'da bildirilen gerçek insanın yoktan, en güzel biçimde yaratıldığıdır:

Doğrusu, Biz insanı en güzel bir biçimde yarattık. (Tin Suresi, 4)

Gökleri ve yeri hak olmak üzere yarattı ve size düzenli bir biçim (suret) verdi; suretlerinizi de güzel yaptı. Dönüş O'nadır. (Tegabün Suresi, 3)

Hız. Adem (as) ve Tüm İnsanlar, Daha Kainat Yaratılmadan Zer Aleminde Vardır

Allah Kuran'da kainat yaratılmadan önce insanları zer aleminde var ettiğini ve hepsinden söz aldığını bildirmiştir:

Hani Rabbin, Adem oğullarının sırtlarından zürriyetlerini almış ve onları kendi nefislerine karşı şahidler kılmıştı: "Ben sizin Rabbiniz değil miyim?" (demişti de) onlar: "Evet (Rabbimizsin), şahid olduk" demişlerdi. (Bu,) Kıyamet günü: "Biz bundan habersizdik" dememeniz içindir. (Araf Suresi, 172)

Görüldüğü gibi ayette, kainat henüz var edilmeden önce insanların yaratıldığı, kusursuz ve tam olarak var oldukları ve Allah'a söz verdikleri bildirilmiştir. Ayetteki bilgiye göre, kainat henüz yoktur ama konuşan, duyan, söz veren, tüm uzuvları ve fiziksel özellikleriyle tam insanlar vardır.

Ayetin Arapçası ise şöyledir:

وَإِذْ أَخَذَ رَبُّكَ مِنْ بَنِي آدَمَ مِنْ ظُهُورِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ
وَأَشْهَدَهُمْ عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ أَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ قَالُوا بَلَىٰ
شَهِدْنَا أَنْ تَقُولُوا يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّا كُنَّا عَنْ هَذَا غَافِلِينَ

"Ve iz ehaze rabbuke min benî âdeme min zuhûrihim zurriyetehum ve eşhedehum alâ enfusihim, e lestu birabbikum, kâlû belâ, şehidnâ, en tekûlû yevmel kıyâmeti innâ kunnâ an hâzâ gâfilîn(gâfilîne)."

ve iz ehaze: ve çıkardığı, aldığı zaman

(iz: Hani, hatırla, o halde, öyleyse, o vakit, zaman, ...dığında, ...dığı vakit, çünkü, zira, ...dığı için, sebebiyle)

rabbu-ke: senin Rabbin

min benî âdeme: Âdemoğullarından

min zuhûri-him: onların sırtlarından

zurriyete-hum: onların zürriyetlerini, onların soyları,

onların nesilleri

ve eşhede-hum: ve onları şahit tuttu
alâ enfusi-him: nefslerinin (kendilerinin) üzerine
e lestu: ben değil miyim?
bi rabbi-kum: sizin Rabbiniz
kâlû: dediler
belâ: evet
şehid-nâ: biz şahit olduk
en tekûlû: demeniz, demenize karşı (dememeniz için)
yevme el kıyâmeti: kıyâmet günü
innâ: muhakkak ki biz, gerçekten biz
kun-nâ: biz olduk, ... idik
an hâzâ: bundan
gâfiline: gâfiller, habersiz olanlar

Ayette geçen ‘züriyyet’ kelimesi bu ayetin dışında Kuran-ı Kerim’de 18 yerde daha geçmektedir. Bu kelimenin kullanıldığı tüm ayetlerde ise anlamı, İslam alimlerinin ittifakıyla, “insan nesli”dir. Bu ayette de, Adem’in züriyyetinden yani Hz. Adem (as)’ın soyundan, yani dünyada yaşamış ve yaşayacak tüm insanlardan bahsedilmektedir. Zira, sadece Hz. Adem (as)’ın kendisinden alınan bir ahid söz konusu olsaydı, “hani Rabbin Adem’den ahid almıştı” ifadesi kullanılırdı. Ayette geçen ‘hani Rabbin Adem oğullarından ahid almıştı’ ifadesiyle, Hz. Adem (as)’ın züriyyeti, yani tüm insanlar kast edilmektedir.

Ayetin başında yer alan ‘iz / hatırla o zamanı, hani’ ifadesi ise, Hz. Adem (as)’ın züriyyetine yani tüm insanlığa olan bu hitabın olduğu zamanını gösterir. ‘iz’ kelimesi geçmişte olan bir olay hakkında kullanılan zaman edatıdır. Anlamı da ‘geçmişte olan bu olayı hatırla’dır. Söz konusu olan tüm insanların geçmişte, henüz kainat yaratılmadan önce, verdikleri sözdür.

Kuran’ın bir başka ayetinde ise insanların iki defa ölüp dirildikleri haber verilir:

Ediler ki: "Rabbimiz, bizi iki kere öldürdün ve iki kere dirilttin; biz

de günahlarımızı itiraf ettik. Şimdi çıkış için bir yol var mı?" (Mümin Suresi, 11)

İşte bu ayette bildirilen ilk ölüm ve dirilme, zer aleminde insanlar söz verdikten sonra bir nevi ölmeleri, sonra Allah'ın anne ve babayı vesile edip can vermesi ve dünyaya gelmeleri, yani dirilmeleridir. İkinci ölüm ise dünyadaki bildiğimiz fiziksel vefat olacak, ahirette de ikinci kez dirilme gerçekleşecektir.

Kuran'da evrimle yaratılış olduğunu iddia edenlerin, "aşama aşama insan oluştu" iddiaları bu durumda tamamen geçersizdir. **İnsan dünyada aşama aşama oluşmamıştır. Zer aleminde tüm insanlar Hz. Adem (as) ve diğer peygamberler vardır.** Hz. Adem (as)'ın ve diğer insanların bir takım evrimsel süreçlerden geçerek bugünkü insan olduğu iddiası doğru değildir.

Hz. Adem (as) önce tüm insanlar gibi zer aleminde vardır, sonra cennette yaratılmış, sonra da dünyaya gönderilmiştir:

Hani Rabbin meleklere: "Gerçekten Ben, çamurdan bir beşer yaratacağım" demişti. "Onu bir biçime sokup, ona ruhumdan üflediğim zaman siz onun için hemen secdeye kapanın. (Sad Suresi, 71-72)

Fakat Şeytan, oradan ikisinin ayağını kaydırды ve böylece onları içinde buldukları durumdan çıkardı. Biz de: 'Kiminiz kiminize düşman olarak inin, sizin için yeryüzünde belli bir vakte kadar bir yerleşim ve meta vardır' dedik. (Bakara Suresi, 36)

Bir başka Kuran ayetinde ise tüm insanların zer aleminde Allah'a verdikleri söz şöyle bildirilir:

Allah'ın üzerinizdeki nimetini ve: "İşittik ve itaat ettik" dediğinizde sizi, kendisiyle bağladığı sözünü (misakını) anın. Allah'tan korkup sakının. Şüphesiz Allah, sinelerin özünde olanı bilendir. (Maide Suresi 7)

Zer aleminde Allah'a söz verenler evcimlerin iddia ettiği gibi yarım, uzuvları tam gelişmemiş, yarı insan yarı başka varlıklar değildir. Tam ve şuur sahibi insanlardır. Bu gerçek, Kuran'da evrimle yaratılış olmadığının açık bir ispatıdır.

Evrimi Savunan Müslümanlar, Meleklerin ve Cinlerin Yaratılışını Açıklayamazlar

İnsanın evrimle gelişim gösterdiğini iddia eden kişilere, meleklerin ve cinlerin nasıl yaratıldığı sorulduğunda ise cevapları "Allah yoktan yarattı" olacaktır. Cinleri ve melekleri Allah'ın yarattığını bilip kabul eden bu kişilerin, Allah'ın, insanı da aynı şekilde yaratmış olduğunu düşünmemeleri, bunu akledememeleri oldukça vahimdir. Meleği "Ol" emri ile bir anda yaratan Yüce Rabbimiz'in, insanı da aynı şekilde yaratmış olduğunu görememeleri çok şaşırtıcı bir durumdur. Allah aynı şekilde Melekleri insan görünümünde de bir anda yaratmaktadır. Hz İbrahim'e gelen ziyaretçi melekler tam ve kusursuz birer insan görünümündedirler ve bir anda yaratılmışlardır.

Allah Kuran'da cinlerin, insanlardan farklı olarak, ateşten yaratıldıklarını haber vermiştir:

İnsanı, ateşte pişmiş gibi kuru bir çamurdan yarattı. Cann'ı (cinni) da 'yalın-dumansız bir ateşten' yarattı. (Rahman Suresi, 14-15)

Kuran'da haber verildiği gibi, meleklerin yaratılışı da insanın yaratılışından çok farklıdır. Ayette meleklerin yaratılışı şöyle bildirilmektedir:

Hamd, gökleri ve yeri yaratan, ikişer, üçer ve dörder kanatlı melekleri elçiler kılan Allah'ındır; O, yaratmada dilediğini arttırır. Şüphesiz Allah, herşeye güç yetirendir. (Fatır Suresi, 1)

Ayette yer alan ifadeden açıkça anlaşıldığı üzere melekler görünüm olarak da insanlardan çok farklıdır. Ayrıca Kuran'da hem meleklerin hem de cinlerin insanlardan önce yaratıldığı haber verilmektedir. Allah için yaratmak çok kolaydır. Rabbimiz hiçbir sebep olmadan yoktan var edendir. Cinleri ve melekleri nasıl farklı şekillerde ve yoktan var ettiyse, insanı da evrime gerek olmadan, ayrı bir varlık olarak yoktan var etmiştir. Aynı durum hayvanlar ve bitkiler gibi diğer canlılar için de geçerlidir. Kuran'da bildirilen açık gerçek şudur: Allah canlıların hiçbirini evrimleştirmeden, yani türleri başka türlere dönüştürmeden bir anda yoktan var etmiştir.

Evrimi Savunan Müslümanlar, Kuran'da Haber Verilen Mucizelere Açıklama Getiremezler

Kuran'da Hz. Musa (as)'ın elindeki asayı yere attığında, Allah'ın dilemesiyle bu asanın canlı bir yılanı dönüştüğü bildirilmektedir. Hz. Musa (as) asasını yere attığında asa, yani cansız bir ağaç dalı canlı bir yılanı dönüşmekte, eline aldığı yılan tekrar cansız bir ağaca dönüşmektedir, sonra tekrar yere attığında yine can bulmaktadır. Yani cansız bir madde, canlanmakta, sonra ölmekte, sonra yine canlanmaktadır. Böylece Allah bu mucizesiyle insanlara, sürekli Yaratılış'ı göstermektedir. Ayetlerde şöyle buyrulur:

Böylece, onu attı; (bir de ne görsün) o hemen hızla koşan (kocaman) bir yılan (oldu). Dedi ki: "Onu al ve korkma, Biz onu ilk durumuna çevireceğiz." (Taha Suresi, 20-21)

"Sağ elindeki at, onların yaptıklarını yutacaktır; çünkü onların yaptıkları yalnızca bir büyücü hilesidir. Büyücü ise nereye varsa kurtulamaz." (Taha Suresi, 69)

"Asanı bırak;" (Bıraktı ve) onun çevik bir yılan gibi hareket ettiğini görünce, geriye doğru kaçtı ve arkasına bakmadı. "Ey Musa, korkma; şüphesiz Ben(im); Benim yanımda gönderilen (elçiler) korkmaz." (Neml Suresi, 10)

Hz. Musa (as) elindeki asasını yere attığı anda, Allah'ın lütfuyla, **cansız bir odun parçası halindeki asa, hızla hareket eden, diğer şahısların ortaya koyduklarını yutan, yani sindirim sistemi de olan tamamen canlı bir varlığa dönüşmektedir. Bu değişim, aniden gerçekleşmektedir.** Böylece Allah insanlara canlılığın nasıl yoktan var edildiğinin bir örneğini göstermektedir. Cansız bir madde, sadece Allah'ın dilemesiyle, yani "Ol" emriyle can bulmaktadır. Allah'ın Hz. Musa (as)'a lütfettiği bu mucize, eski Mısırlıların batıl evrim inanışlarını bir hamlede yerle bir etmiştir., Hz. Musa (as)'a muhalif olan insanlar dahi hemen o an gerçeği kavrayıp, batıl inanışlarını bırakıp, Allah'a iman etmişlerdir.

Kuran'da Hz. İsa (as)'ın da çamurdan kuş biçiminde birşey yaptığı, sonra bunun içine üflediğinde, Allah'ın dilemesiyle, bu kuşun hayat bulup canlandığı haber verilmiştir:

Allah şöyle diyecek: "Ey Meryemoğlu İsa, sana ve annene olan nimetimi hatırla. Ben seni Ruhul-Kudüs ile destekledim, beşikte iken de, yetişkin iken de insanlarla konuşuyordun. Sana kitabı, hikmeti, Tevrat'ı ve İncil'i öğrettim. İznimle çamurdan kuş biçiminde (bir şeyi) oluşturuyordun da (yine) iznimle ona üfürdüğünde bir kuş oluyordu... (Maide Suresi, 110)

Bu kuş, hiçbir sebebe bağlı olmadan, Allah'ın dilemesi ve mucizesiyle, can bulmaktadır Cansız bir maddeden can sahibi olan kuş, Yüce Allah'ın örneksiz, sebepsiz, üstün yaratışının örneklerinden biridir. Hz. İsa (as) da, Allah'ın lütfettiği bu mucizeyle, evrimci düşüncenin mantıksızlığını ve geçersizliğini gözler önüne sermektedir. Kendilerince İslamla evrimi bağdaştırmaya çalışanların ise Rabbimiz'in bu mucizelerini açıklayabilmeleri mümkün değildir.

Allah cinleri, melekleri, hurileri, gılmanları, cennet vildanlarını, cennet köşklerini, cennet bahçelerini, cehennemi, cehennem bekçilerini nasıl evrimle yaratmadıysa insanı da evrimle yaratmamıştır. Allah cennetteki tüm detayları; yüksek köşkleri, süsleri, bahçeleri, kuşları, yiyecekleri ve sonsuz nimetleri herhangi bir evrim süreci olmadan, bir anda, yoktan yaratmıştır. Cennetteki köşkler, sütten ırmaklar, kıyafetler, tahtlar, takılar Allah'ın "Ol" demesiyle olmuştur. Bunların gerçekleşmesi için sebeplere, inşaat ustalarına, terzilere, zanaatkarlara vs. ihtiyaç yoktur. Hurma, incir gibi cennet meyveleri; inci, sedef gibi cennet takıları nasıl ki cennette evrimle var olmadıysa, bu dünyada da evrimle var olmamıştır. Bu dünyada da cennette de hiçbir yaratma "evrimle" değildir. (Detaylı bilgi için bkz.; Kuran Darwinizm'i Yalanlıyor, Harun Yahya (Adnan Oktar)

Darwin Formülü!

Şimdiye kadar ele aldığımız tüm teknik delillerin yanında, isterseniz evrimcilerin nasıl saçma bir inanışa sahip olduklarını bir de çocukların bile anlayabileceği kadar açık bir örnekle özetleyelim.

Evrim teorisi canlılığın tesadüfen oluştuğunu iddia etmektedir. Dolayısıyla bu akıl dışı iddiaya göre cansız ve şuursuz atomlar bir araya gelerek önce hücreyi oluşturmuşlar ve sonrasında aynı atomlar hayali bir şekilde diğer canlıları ve insanı meydana getirmişlerdir.

Şimdi düşünelim; canlılığın yapıtaşı olan karbon, fosfor, azot, potasyum gibi elementleri bir araya getirdiğimizde bir yığın oluşur. Ancak bu atom yığını, hangi işlemden geçirilirse geçirilsin, tek bir canlı oluşturamaz. İsterseniz bu konuda bir "deney" tasarlayalım ve evrimcilerin aslında savdukları ama yüksek sesle dile getiremedikleri iddiayı onlar adına "Darwin Formülü" adıyla inceleyelim:

Evrimciler, çok sayıda büyük varilin içine canlılığın yapısında bulunan fosfor, azot, karbon, oksijen, demir, magnezyum gibi elementlerden bol miktarda koysunlar. Hatta normal şartlarda bulunmayan ancak bu karışımın içinde bulunmasını gerekli gördükleri malzemeleri de bu varillere eklesinler. Karışımların içine, istedikleri kadar amino asit, istedikleri kadar da (tek bir tanesinin bile tesadüfen oluşması mümkün olmayan) protein doldursunlar. Bu karışımlara istedikleri oranda ısı ve nem versinler. Bunları istedikleri gelişmiş cihazlarla karıştırınsınlar. Varillerin başına da dünyanın önde gelen bilim adamlarını koysunlar. Bu uzmanlar babadan oğula, kuşaktan kuşağa aktararak nöbetleşe milyarlarca, hatta trilyonlarca sene sürekli varillerin başında beklesinler. Bir canlının oluşması için hangi şartların var olması gerektiğine inanılıyorsa hepsini kullanmak serbest olsun. Ancak, ne yaparlarsa yapsınlar o varillerden kesinlikle bir canlı çıkartamazlar. Zürafaları, aslanları, arıları, kanaryaları, bülbülleri, papağanları, atları, yunusları, gülleri, orkideleri, zambakları, karanfilleri, muzları, portakalları, elmaları, hurmaları, domatesleri, kavunları, karpuzları, incirleri, zeytinleri, üzümleri, şeftalileri, tavus kuşlarını, sülünleri, renk renk kelebekleri ve bunlar gibi milyonlarca canlı türünden hiçbirini oluşturamazlar.

Değil burada birkaçını saydığımız bu canlı varlıkları, bunların tek bir hücrelerini bile elde edemezler.

Kısacası, **bilinçsiz atomlar biraraya gelerek hücreyi oluşturamazlar.** Sonra yeni bir karar vererek bir hücreyi ikiye bölüp, sonra art arda başka kararlar alıp, elektron mikroskobunu bulan, sonra kendi hücre yapısını bu mikroskop altında izleyen profesörleri oluşturamazlar. Madde, ancak Allah'ın üstün yaratmasıyla hayat bulur. Bunun aksini iddia eden evrim teorisi ise, akla tamamen aykırı bir safsatadır. Evrimcilerin ortaya attığı iddialar üzerinde biraz bile düşünmek, üstteki örnekte olduğu gibi, bu gerçeği açıkça gösterir.

Göz ve Kulaktaki Teknoloji

Evrim teorisinin kesinlikle açıklama getiremeyeceği bir diğer konu ise göz ve kulaktaki üstün algılama kalitesidir.

Gözle ilgili konuya geçmeden önce "Nasıl görürüz?" sorusuna kısaca cevap verelim. Bir cisimden gelen ışınlar, gözde retinaya ters olarak düşer. Bu ışınlar, buradaki hücreler tarafından elektrik sinyallerine dönüştürülür ve beynin arka kısmındaki görme merkezi denilen küçücük bir noktaya ulaşır. Bu elektrik sinyalleri bir dizi işlemden sonra beyindeki bu merkezde görüntü olarak algılanır. Bu bilgiden sonra şimdi düşünelim:

Beyin ışığa kapalıdır. Yani beynin içi kapkaranlıktır, ışık beynin bulunduğu yere kadar giremez. Görüntü merkezi denilen yer kapkaranlık, ışığın asla ulaşmadığı, belki de hiç karşılaşmadığınız kadar karanlık bir yerdir. Ancak siz bu zifiri karanlıkta ışıklı, pırıl pırıl bir dünyayı seyretmektesiniz.

Üstelik bu o kadar net ve kaliteli bir görüntüdür ki 21. yüzyıl teknolojisi bile her türlü imkana rağmen bu netliği sağlayamamıştır. Örneğin şu anda okuduğunuz kitaba, kitabı tutan ellerinize bakın, sonra başınızı kaldırın ve çevrenize bakın. Şu anda gördüğünüz netlik ve kalitedeki bu görüntüyü başka bir yerde gördünüz mü? Bu kadar net bir görüntüyü size dünyanın bir numaralı televizyon şirketinin ürettiği en gelişmiş televizyon ekranı dahi veremez. 100 yıldır binlerce mühendis bu netliğe ulaşmaya çalışmaktadır. Bunun için fabrikalar, dev tesisler kurulmakta, araştırmalar yapıl-

makta, planlar ve tasarımlar geliştirilmektedir. Yine bir TV ekranına bakın, bir de şu anda elinizde tuttuğunuz bu kitaba. Arada büyük bir netlik ve kalite farkı olduğunu göreceksiniz. Üstelik, TV ekranı size iki boyutlu bir görüntü gösterir, oysa siz üç boyutlu, derinlikli bir perspektifi izlemektesiniz.

Uzun yıllardır on binlerce mühendis üç boyutlu TV yapmaya, gözün görme kalitesine ulaşmaya çalışmaktadırlar. Evet, üç boyutlu bir televizyon sistemi yapabildiler ama onu da gözlük takmadan üç boyutlu görmek mümkün değil, kaldı ki bu suni bir üç boyuttur. Arka taraf bulanık, ön taraf ise kağıttan dekor gibi durur. Hiçbir zaman gözün gördüğü kadar net ve kaliteli bir görüntü oluşmaz. Kamerada da, televizyonda da mutlaka görüntü kaybı meydana gelir.

İşte evrimciler, bu kaliteli ve net görüntüyü oluşturan mekanizmanın tesadüfen oluştuğunu iddia etmektedirler. Şimdi biri size, "odanızda duran

Beyin ışığa da sese de kapalıdır. Buna rağmen en net sesleri beynimizde duyar ve en mükemmel görüntüleri beynimizde görürüz. Gözün ve kulağın sağladığı kusursuz algılama sistemi hiçbir teknoloji ile başarılammıştır. Göz ve kulak, Allah'ın yüce rahmetinin, üstün yaratma gücünün tecellilerindedir.

televizyon tesadüfler sonucunda oluştu, atomlar biraraya geldi ve bu görüntü oluşturan aleti meydana getirdi" dese ne düşünürsünüz? Binlerce kişinin biraraya gelip yapmadığını şüursuz atomlar nasıl yaparın?

Gözün gördüğünden daha ilkel bir görüntüyü oluşturan alet tesadüfen oluşmıyorsa, gözün ve gözün gördüğü görüntünün de tesadüfen oluşmayacağı çok açıktır. Aynı durum kulak için de geçerlidir. Dış kulak, çevredeki sesleri kulak kepçesi vasıtasıyla toplayıp orta kulağa iletir; orta kulak aldığı ses titreşimlerini güçlendirerek iç kulağa aktarır; iç kulak da bu titreşimleri elektrik sinyallerine dönüştürerek beyne gönderir. Aynen görmede olduğu gibi duyma işlemi de beyindeki duyma merkezinde gerçekleşir.

Gözdeki durum kulak için de geçerlidir, yani beyin, ışık gibi sese de kapalıdır, ses geçirmez. Dolayısıyla dışarıyı ne kadar gürültülü de olsa beynin içi tamamen sessizdir. Buna rağmen en net sesler beyinde algılanır. Ses geçirmeyen beyninizde bir orkestranın senfonilerini dinlersiniz, kalabalık bir ortamın tüm gürültüsünü duyarsınız. Ama o anda hassas bir cihazla beyninizin içindeki ses düzeyi ölçülse, burada keskin bir sessizliğin hakim olduğu görülecektir. Net bir görüntü elde edebilmek ümidiyle teknoloji nasıl kullanılıyorsa, ses için de aynı çabalar onlarca yıldır sürdürülmektedir. Ses kayıt cihazları, müzik setleri, birçok elektronik alet, sesi algılayan müzik sistemleri bu çalışmalardan bazılarıdır. Ancak tüm teknolojiye, bu teknolojiyi üretmek için çalışan binlerce mühendise ve uzmana rağmen kulağın oluşturduğu netlik ve kalitede bir sese ulaşamamıştır.

En büyük müzik sistemi şirketinin ürettiği en kaliteli müzik setini düşünün. Sesi kaydettiğinde mutlaka sesin bir kısmı kaybolur veya az da olsa mutlaka parazit oluşur veya müzik setini açtığınızda daha müzik başlamadan bir cızırtı mutlaka duyarsınız. Ancak insan vücudundaki teknolojinin ürünü olan sesler son derece net ve kusursuzdur. Bir insan kulağı, hiçbir zaman müzik setinde olduğu gibi cızırtılı veya parazitli algılamaz; ses ne ise tam ve net bir biçimde onu algılar. Bu durum, insan yaratıldığı günden bu yana böyledir. Şimdiye kadar insanoglunun yaptığı hiçbir görüntü ve ses cihazı, göz ve kulak kadar hassas ve başarılı birer algılayıcı olamamıştır. Ancak görme ve işitme olayında, tüm bunların ötesinde, çok büyük bir gerçek daha vardır.

Beynin İçinde Gören ve Duyan Şuur Kime Aittir?

Beynin içinde, ışıllı renkli bir dünyayı seyreden, senfonileri, kuşların cıvıltılarını dinleyen, gülü koklayan kimdir?

İnsanın gözlerinden, kulaklarından, burnundan gelen uyarılar, elektrik sinyali olarak beyne gider. Biyoloji, fizyoloji veya biyokimya kitaplarında bu görüntünün beyinde nasıl oluştuğuna dair birçok detay okursunuz. Ancak, bu konu hakkındaki en önemli gerçeğe hiçbir yerde rastlayamazsınız: Beyinde, bu elektrik sinyallerini görüntü, ses, koku ve his olarak algılayan kimdir? Beynin içinde göze, kulağa, burna ihtiyaç duymadan tüm bunları algılayan bir şuur bulunmaktadır. Bu şuur kime aittir?

Elbette bu şuur beyni oluşturan sinirler, yağ tabakası ve sinir hücrelerine ait değildir. İşte bu yüzden, herşeyin maddeden ibaret olduğunu zanneden Darwinist-materyalistler bu sorulara hiçbir cevap verememektedirler. Çünkü bu şuur, Allah'ın yaratmış olduğu ruhtur. Ruh, görüntüyü seyretmek için göze, sesi duymak için kulağa ihtiyaç duymaz. Bunların da ötesinde düşünmek için beyne ihtiyaç duymaz.

Bir cisimden gelen uyarılar elektrik sinyaline dönüşerek beyinde bir etki oluştururlar. Görüyorum derken, aslında zihnimizdeki elektrik sinyallerinin etkisini seyrediyoruz. Beyin ışığa kapalıdır. Yani beynin içi kapkaranlıktır, ışık beynin bulunduğu yere kadar giremez. Görüntü merkezi denilen yer kapkaranlık, ışığın asla ulaşmadığı, belki de hiç karşılaşmadığımız kadar karanlık bir yerdir. Ancak siz bu zifiri karanlıkta ışıklı, pırıl pırıl bir dünyayı seyredersiniz.

Bu açık ve ilmi gerçeği okuyan her insanın, beynin içindeki birkaç santimetreküplük, kapkaranlık mekana, tüm kainatı üç boyutlu, renkli, gölgeli ve ışıklı olarak sığdıran yüce Allah'ı düşünüp, O'na hayran olup, O'na sığınması gerekir.

Materyalist Bir Hurafe

Buraya kadar incelediklerimiz, evrim teorisinin bilimsel bulgularla açıkça çelişen bir iddia olduğunu göstermektedir. Teorinin hayatın kökeni hakkındaki iddiası bilime aykırıdır, öne sürdüğü evrim mekanizmalarının hiçbir evrimleştirici etkisi yoktur ve fosiller, teorinin gerektirdiği ara formların hiç yaşamamış olduklarını göstermektedir. Bu durumda, elbette, evrim teorisinin bilime aykırı bir düşünce olarak bir kenara atılması gerekir. Nitekim tarih boyunca dünya merkezli evren modeli, sabit durum teorisi gibi pek çok düşünce bilimin gündeminden çıkarılmıştır. Ama evrim teorisi ısrarla bilimin gündeminde tutulmaktadır. Hatta bazı insanlar teorinin eleştirilmesini "bilime saldırı" olarak göstermeye ve karşı görüşleri susturmaya bile çalışmaktadırlar. Peki neden?

Bu durumun nedeni, evrim teorisinin bazı çevreler için, kendisinden asla vazgeçilemeyecek dogmatik bir inanış oluşudur. Bu çevreler, materyalist felsefeye körü körüne bağlıdırlar ve Darwinizm'i de doğaya getirilebilecek yegane materyalist açıklama olduğu için benimsemektedirler. Bazen bunu açıkça itiraf da ederler. Harvard Üniversitesi'nden ünlü bir genetikçi ve aynı zamanda önde gelen bir evrimci olan Richard Lewontin, "önce materyalist, sonra bilim adamı" olduğunu şöyle itiraf etmektedir:

Bizim materyalizme bir inancımız var, 'a priori' (önceden kabul edilmiş, doğru varsayılmış) bir inanç bu. Bizi dünyaya materyalist bir açıklama getirmeye zorlayan şey, bilimin yöntemleri ve kuralları değil. Aksine, materyalizme olan 'a priori' bağlılığımız nedeniyle, dünyaya materyalist bir açıklama getiren araştırma yöntemlerini ve kavramları kurguluyoruz. Materyalizm mutlak doğru olduğuna göre de, İlahi bir açıklamanın sahneye girmesine izin veremeyiz. (Richard Lewontin, "The Demon-Haunted World", The New York Review of Books, 9 Ocak, 1997, s. 28)

Bu sözler, Darwinizm'in, materyalist felsefeye bağlılık uğruna yaşatılan bir dogma olduğunun açık ifadeleridir. Bu dogma, maddeden başka hiçbir varlık olmadığını varsayar. Bu nedenle de cansız, bilinçsiz maddenin, hayatı var ettiğine inanır. Milyonlarca farklı canlı türünün; örneğin kuşların, balıkların, zürafaların, kaplanların, böceklerin, ağaçların, çiçeklerin, balinaların ve insanların maddenin kendi içindeki etkileşimlerle, yani yağın yağmurla, çakan şimşekle, cansız maddenin içinden oluştuğunu kabul eder. Gerçekte ise bu, hem akla hem bilime aykırı bir kabuldür. Ama Darwinistler kendilerince Allah'ın apaçık olan varlığını kabul etmemek için, bu akıl ve bilim dışı kabulü cehaletle savunmaya devam etmektedirler.

Canlıların kökenine materyalist bir ön yargı ile bakmayan insanlar ise, şu açık gerçeği görürler: Tüm canlılar, üstün bir güç, bilgi ve akla sahip olan bir Yaratıcının eseridirler. Yaratıcı, tüm evreni yoktan var eden, en kusursuz biçimde düzenleyen ve tüm canlıları yaratıp şekillendiren Yüce Allah'tır.

Evrin Teorisi Dünya Tarihinin En Etkili Büyüsüdür

Burada şunu da belirtmek gerekir ki, ön yargısız, hiçbir ideolojinin etkisi altında kalmadan, sadece aklını ve mantığını kullanan her insan, bilim ve medeniyetten uzak toplumların hurafelerini andıran evrim teorisinin, inanılması imkansız bir iddia olduğunu kolaylıkla anlayacaktır.

Yukarıda da belirtildiği gibi, evrim teorisine inananlar, büyük bir varilin içine birçok atomu, molekülü, cansız maddeyi dolduran ve bunların karışımından zaman içinde düşünen, akleden, buluşlar yapan profesörlerin, üniversite öğrencilerinin; Einstein, Hubble gibi bilim adamlarının; Frank Sinatra, Charlton Heston gibi sanatçıların; bunun yanı sıra ceylanların, limon ağaçlarının, karanfillerin çıkacağına inanmaktadırlar. Üstelik, bu saçma iddiaya inananların arasında bilim adamları, profesörler, kültürlü, eğitilmiş insanlar da vardır. Bu nedenle evrim teorisi için "dünya tarihinin en büyük ve en etkili büyü" ifadesini kullanmak yerinde olacaktır. Çünkü, dünya tarihinde insanların bu derece aklını başından alan, akıl ve

mantıkla düşünmelerine imkan tanımayan, gözlerinin önüne sanki bir perde çekip çok açık olan gerçekleri görmelerine engel olan bir başka inanç veya iddia daha yoktur. Bu, Afrikalı bazı kabilelerin totemlere, Sebe halkının Güneş'e tapmasından, Hz. İbrahim (as)'ın kavminin elleri ile yaptıkları putlara, Hz. Musa (as)'ın kavminin içinden bazı insanların altından yaptıkları buzağıya tapmalarından çok daha vahim ve akıl almaz bir körlüktür. Gerçekte bu durum, Allah'ın Kuran'da işaret ettiği bir akılsızlıktır. Allah, bazı insanların anlayışlarının kapanacağını ve gerçekleri görmekten aciz duruma düşeceklerini birçok ayetinde bildirmektedir. Bu ayetlerden bazıları şöyledir:

Şüphesiz, inkar edenleri uyarsan da, uyarman da, onlar için fark etmez; inanmazlar. Allah, onların kalplerini ve kulaklarını mühürlemiştir; gözlerinin üzerinde perdeler vardır... (Bakara Suresi, 6-7)

... Kalpleri vardır bununla kavrayıp-anlamazlar, gözleri vardır bununla görmezler, kulakları vardır bununla işitmezler... (Araf Suresi, 179)

Allah, Hicr Suresi'nde ise, bu insanların mucizeler görseler bile inanmayacak kadar büyülediklerini şöyle bildirmektedir:

Onların üzerlerine gökyüzünden bir kapı açsak, oradan yukarı yükselseler de, mutlaka: "Gözlerimiz döndürüldü, belki biz büyülenmiş bir topluluğuz" diyeceklerdir. (Hicr Suresi, 14-15)

Bu kadar geniş bir kitlenin üzerinde bu büyü'nün etkili olması, insanların gerçeklerden bu kadar uzak tutulmaları ve 150 yıldır bu büyü'nün bozulmaması ise, kelimelerle anlatılamayacak kadar hayret verici bir durumdur. Çünkü, bir veya birkaç insanın imkansız senaryolara, saçmalık ve mantıksızlıklarla dolu iddialara inanmaları anlaşılabilir. Ancak dünyanın dört bir yanındaki insanların, şuursuz ve cansız atomların ani bir kararla bir araya gelip; olağanüstü bir organizasyon, disiplin, akıl ve şuur gösterip kusursuz bir sistemle işleyen evreni, canlılık için uygun olan her türlü özelliğe sahip olan Dünya gezegenini ve sayısız kompleks sistemle donatılmış canlıları meydana getirdiğine inanmasının, "büyü"den başka bir açıklaması yoktur.

Nitekim, Allah Kuran'da, inkarcı felsefenin savunucusu olan bazı kimselerin, yaptıkları büyülerle insanları etkilediklerini, Hz. Musa (as) ve Firavun arasında geçen bir olayla bizlere bildirmektedir. Hz. Musa (as), Firavun'a hak dini anlattığında, Firavun Hz. Musa (as)'dan, kendi "bilgin büyücülerini" ile karşı karşıya gelmesini ister. Hz. Musa (as) bu karşılaşma için insanların toplandığı bir bayram gününü ve kuşluk vaktini seçer. Hz. Musa (as) büyücülerle karşılaştığında, büyücülere önce onların marifetlerini sergilemelerini emreder. Bu olayın anlatıldığı ayet şöyledir:

(Musa:) "Siz atın" dedi. (Asalarını) atınca, insanların gözlerini büyülediler, onları dehşete düşürdüler ve (ortaya) büyük bir sihir getirmiş oldular. (Araf Suresi, 116)

Görüldüğü gibi Firavun'un büyücülerini yaptıkları "aldatmacalar"la -Hz. Musa (as) ve ona inananlar dışında- insanların hepsini büyüleyebilmişlerdir. Ancak, onların attıklarına karşılık Hz. Musa (as)'ın ortaya koyduğu delil, onların bu büyüsunü, ayette bildirildiği gibi "uydurduklarını yutmuş" yani etkisiz kılmıştır:

Geçmiş zamanlarda timsaha tapan insanların inanışları ne derece garip ve akıl almazsa günümüzde Darwinistlerin inanışları da aynı derecede akıl almazdır. Darwinistler tesadüfleri ve cansız şuursuz atomları cahilce adeta yaratıcı güç olarak kabul ederler hatta bu batıl inanca bir dine bağlanır gibi bağlanırlar.

Biz de Musa'ya: "Asanı fırlat" diye vahyettik. (O da fırlatınca) bir de baktılar ki, o bütün uydurduklarını derleyip-toparlayıp yutuyor. Böylece hak yerini buldu, onların bütün yapmakta oldukları geçersiz kaldı. Orada yenilmiş oldular ve küçük düşmüşler olarak tersyüz çevrildiler. (Araf Suresi, 117-119)

Daha önce örneğini verdiğimiz bu kıssada, Hz. Musa (as)'ın cansız bir tahta parçası olan asasını atması, bu asanın hemen canlanması ve diğer her şeyi yutan tam teşekküllü bir varlık haline gelmesi, Firavun ve taraftarlarının sahte düzenlerini –yani evrimi– altüst etmiştir. Ayetlerde bildirildiği gibi, daha önce insanları büyüleyerek etkileyen bu kişilerin yaptıklarının bir sahtekarlık olduğunun anlaşılması ile söz konusu insanlar küçük düşmüşlerdir. Günümüzde de bir büyüün etkisiyle, bilimsellik kılıfı altında son derece saçma iddialara inanan ve bunları savunmaya hayatlarını adayanlar, eğer bu iddialardan vazgeçmezlerse gerçekler tam anlamıyla açığa çıktığında ve "büyü bozulduğunda" küçük duruma düşeceklerdir. Nitekim, yaklaşık 60 yaşına kadar evrimi savunan ve ateist bir felsefeci olan, ancak daha sonra gerçekleri gören Malcolm Muggeridge evrim teorisinin yakın gelecekte düşeceği durumu şöyle açıklamaktadır:

Ben kendim, evrim teorisinin, özellikle uygulandığı alanlarda, geleceğin tarih kitaplarındaki en büyük espri malzemelerinden biri olacağına ikna oldum. Gelecek kuşak, bu kadar çürük ve belirsiz bir hipotezin inanılmaz bir saflıkla kabul edilmesini hayretle karşılayacaktır. (Malcolm Muggeridge, The End of Christendom, Grand Rapids: Eerdmans, 1980, s. 43)

Bu gelecek, uzakta değildir. Hatta çok yakın bir gelecekte insanlar "tesadüfler" in ilah olamayacağını anlayacak ve evrim teorisi dünya tarihinin en büyük aldatmacası ve en şiddetli büyü olarak tanımlanacaktır. Bu şiddetli büyü, büyük bir hızla dünyanın dört bir yanında insanların üzerinden kalkmaya başlamıştır. Evrim aldatmacasının sırrını öğrenen birçok insan, bu aldatmacaya nasıl kandığını hayret ve şaşkınlıkla düşünmektedir.

*Dediler ki: "Sen Yücesin,
bize öğrettiğinden başka bizim
hiçbir bilgimiz yok.*

*Gerçekten Sen, herşeyi bilen,
hüküm ve hikmet sahibi olansın."*

(Bakara Suresi, 32)